

A. 631.

22. XII. P. -515

S

D

P

f w u

do t

Ad a

102

Sesbjerane sbotne Kruschki
krahneho Bozeho Dara,

aby

Wschidawf

Wobom Dzebacz

Nowych riannyh

Duchownnyh Khrlishow,

a niekotryh

krotkich Shtuczkw,

ki su

f Bozej Czeszi,

a

f wuzitku tym lubym Sberham,

tam a hem sesbjerane,

do tu tych Knihow swjeru sromadzene,

a schitkim Kscheszijanam f duchownemu

Wuzowanju hohriestajene,

wot

Adama Gottlob Schiracha,

Duchowneho w Budyschinku.

w Budyschini, satozene wot Davida Dychtarja.

1756

K

38

Maabrytsche Serbska
Bibelyenja

Knihow
Bibely Serbskele

2/821308

Hif
wot
schit
hom

Mad

D

djafo
te st

9. 11

Predn Reč.

Historia; aby krotke Rozwuczenje
wot Wschetozjenja a Czischczenja w-
schitkich Sserbskich kyrlichownych Kni-
how wot Spoczatka hacz njetk: tyn
Sserbam Edzakomnemu Wo-
pomnenu hohriestajene.

Lubi Sserbjo!

Nada bydz swami, a Njer wot Boha
Wotza, a teho Knesa IEsom Krysta,
w swjatem Duchu. Amen!

S. I.

Tako ton luby Sboznik, IEsus Krystus,
tamny wulki Lud snjekotrymi Pokrotami
dzjemnje a bohacze nakpezil bjesche;
dzjasche won kbroojim Wuczenikam: Sbjerajcze
te sbotne Kruschki, so so niczo nestasny

pola Jana na 6. Staw. 12. st. Kojzdy kiz ma
 wotterworenej duchomnej Woczi, widzi sjecho: so
 ma wutrobne Spodobanie na tem slutem Sjecho-
 wanju tych sbotnych Darow a Dobrotow Bo-
 zich, a so ze nas wschitkich sa dobrych Sa-
 stojnikow sbelekeje Nady Bozeje mjecz.
 1 Pjett. 4. Won sjebi to jada niz jeno pschi
 czjelnych, ale tejsch pschi duchomnych Darach.
 Haj, czim krasnisch ton Dar je; czim srojerni-
 scheho Wobkhowanja ze won mjecz.

§. 2.

Tych duchomnych Dobrotow Bozich je ne-
 wureknenje welje. Tolla pak je jeho sroslate
 Sstowo jena wot tych najkrasnischich. Dawit
 wajesche sjebi je jara wokoko; a dzjasche: Tvoje
 Sstowo je mojim Dzaknam srotse, dnyli
 Mjed me Grezi. Ps. 119, 103. To kamo je
 jena wot tych krasnych Gnychtow teje Wee, erje
 Bozeje, na kotruj nas jeho Wotrocizy stajnje pro-
 scha, a praja: Pjete sem, mysze to dobre, da
 budze wascha Du cha sroschtom nakorinena.
 Zes 55, 7. Schizy smy proscheni, a kojzdy mo-
 ze je wuziwacz, kajs ze. Won moze je na Prje-
 dowanju slyschecz, lasowacz aby spjewacz. Wo-
 no je schudjom jena srotka Schpajsa teje Duschie.
 Wono ma schudjom tu Moz sboznych czinicz,
 kotsiz na to wierja. 1 Rom. 1, 16. To Modle-
 nje

nie a Svjetoanje je mojej Duschje wešelje; Twój
 hrojaty Duch sam wobhrojeti, so to je Spocjatek
 i Sbožnosći.

S. 3.

Esuli da teisch Kyrlische, kiž hu po Na-
 pišmi tych stromych Słowom cziniene, jedyni
 Dar Boži, kiž hmy njete smolom hlyscheli. Da
 je nasche Saleženje pschi tem: So bychmy ion
 prawje a sdobnje wuziwaly. Teisch, dnj wo-
 dzimy, so chze ho njeschto wot teho sameho skaspezi,
 wobarali, tak derje hačž možemy.
 Dosz neje, so my te prednische stare Kyrlische swje-
 wamy, a we Czjeszi mamy; teisch te nowe, kiž hu
 sDucha cziniene, dyrba ho swjetoacz. Wchetož
 ton dobry Duch, kiž je tamne cziniež pomhał, je
 teisch tudy pomozny byl. Te nowe Kyrlische, kiž
 pať tam a hem steja, sdađža ho mi kiž te Bože
 Ssrotki, kiž tam a hem ležža, a ho sbieracz dyro-
 bja, so bychy ho nestasyle. Do bychy ho te do-
 bre Kyrlische predy neshjerate, dze da bychy ho te
 Kyrlischowe Knihy hem wsake? tak pať hu naschi
 Stari to Słowo Jesukowe hrojeru wobarnowali:
 Sbierajcže te sbotne Kruški, so by ho ni-
 cžo nestasyle; Nu njete widžimy teisch saho
 tam a hem rjane nowe Kyrlische; kiž ho hewať
 skaja, to je, neshajomne, žuse a wpotajnym wosta-
 nu, jeli so sich neshjeramy, a do Czisczenja ne-
 podamy. Za pschikasnja Jesukowa placži hjesch-
 cže njete; tehodla nedajmy sebi dolho kasacž.

X 3

S. 4.

S. 4.

Czi krocž je ton wulki Knes a Krat teje We-
 ejerje tym swojim Wotrocžkam kasak sbjeraci,
 swoje Dare romadžicž, a tym lodnym Duscham
 bes tymi Serbami na Blido sestajecž, a prajicž:
 Inšze to dobre, so by wascha Duscha Losch-
 tom nakormena byta. Ton prjeni mohł
 so sta we Ljeszi 1710. jako won nasche Knest-
 wo tu teho Marggraffstwa hohrnych Euzi-
 zow na Kraju a Mjestach sbudži, kiž slyšom
 swojnym Dželaczerjam Božim pschikasa:
 Sbjerajeze te Dare Bože! Czi kami, menuj-
 zy neb. Kn. M. Pawol Pratorius, Duchow-
 ny Mjeszi w Hohrnej Zyrkwi, neb. Zuri Matthej,
 Duch. w Kolmi, neb. Hans Aft, Duch. w Del-
 ne Zyrkwi, a neb. Jan Bauer, Duch. w Bu-
 lezy, sbjerachu je teisch szyteho Kraja romadžje.
 Woni 10. Ljet sbjerachu, a naromadžichu jich
 kraju Romadku menujzy 199. a tak buchu te prje-
 nje berške Kyrlišchowe Knihy, snjeskim podla, po
 wulkej Prozy, hottowe, cžisze pschekozene, a cžisch-
 cžane. A nasche nadne Knestwo wobdari kozdu
 beršku Zyrkej s jomi tajkimi Kyrlišchowymi Knihami.
 O tak stadowachu so schizy, o tak lubosnje kwala-
 chu woni to Meno teho Knesa, so nebje zylje sa
 byl ton swoj berški Lud, ale bje s Radu nanich
 pomni! O tak wuziwachu woni te same duchom-
 ne Dare Bože k jeho Cžeszi, a k Swojnoszi tych
 Duschow!

S. 5.

Za
 w M
 27 bu
 bje tre
 so sta
 chom
 men
 cžisch
 k Zem
 Thel
 1740
 dije
 madi
 pschif
 pschek
 wych
 nenie
 pak s
 a mi,
 na im
 jene.
 du ipo
 Mene
 wjajo
 Böh
 sche, k
 neb. S

S. 5.

Ton drubi mol sbjerasche je neb. Knes
 Jan Gotthelf Böhmer, spohledy Duchomny
 w Mjeszi hohrnej Zyrkwi. Boh bjesche tych wja-
 zy sbudzil, kiz bjechu rjane Kyrlicke pschetožili duž
 bje treba je romadzicj, a kczisceženju podacj. To
 so sta we Ljeczi 1733. Won te Knibi, Du-
 chomny Wopor wjernych Kscheszijanow,
 menowasche. Wone buchu schtyri mohli snowho
 cziscejane, a njechachu tolla nidžen dokahacj.
 K temu tejsch bjescheje ton drubi Dziel aby
 Thel teho duchomneho Wopora we Ljeczi
 1740. pschindje. My tych kamoch schitkich roma-
 dje 466. rachnujemy, kiz bjejom tedom naros-
 madzene bjechu, 267. bjesche da sich wjazy ktemu
 pschischto. Won tejsch te Mena tych, kotsij je
 pschetožili bjechu, nebye sabyl; pschetož tych pra-
 woch, kiz su k Bozej Czeszi djetali, Wopom-
 njenje, dyrbi we Czeszi mostacj, Besbožnych
 pak sabinycj, Hiob 18, 17. Pschif. Gal. 10, 7.
 a mi, a druhim, je to jara dzjerwje, so su te sich Me-
 na iw tym pogljenem Bohndacju wohnkach mosta-
 jene. So bychu da zylje sabylte nebyte, chzu sich tu-
 dy spomnicj. Pola tych nowych steja da tehodla te
 Mena tych Pschetožerow tejsch. Tedom je sich naj-
 wjazy Bojeje Pomozj wudjetak, neb. Knes Jan
 Böhmer, Duchomny w Budestezj, a jeho Kyrli-
 sche, kiz je snaje, so bjescheje schitkim wutrobnje lubja,
 neb. Knes K. Fr. Faber Duch. w Klufschu, neb. Kn.

K 4

Jan

Jan Pech, Duch. w Mjelszi. Kn. Handri Herzog,
 Duchow. w Lubiju, Knes Jan Gottfried Kühna,
 Duch. w Kluschu, neb. Knes Kaschper Gott-
 fried Mucka, Duch. w Wochofach, neb. Knes
 Krystian Fridrich Rychar, Duch. w Rodzisch-
 zu, neb. Knes Jan Krystoph Koch, Duch.
 w Wochofach, neb. Knes Pierr Kern, Kapitan
 w Zybellsch, neb. Knes August Schaff, Duch.
 Weleczeni, neb. Knes Jan Schowta, Duch.
 w Borschezi, neb. Knes Juri Kubasch, Duch.
 w Eslepej, Knes Mertyn Fridrich Zimmer-
 mann, a neb. Knes Juri Pech, to su tedom
 czi pshelozerjo byli. D kaska je to krasna Ssyn-
 la tych, ki su swoje Trune nadvivali, a nejbu
 swoje Harffe prosne na Wierbach, kaji tamni
 Ibraelszy, wikajo mjeli, k Ezezi temu Najwosche-
 mu. A sbozni su czi, ki su so psches to nawa-
 bicz dali, te Dare Boze duchomnje wuziwacz, a
 prajiej: **IN**, o Duscha, Manna, spjewaj
 Hosianna! Ssynnej Davita!

S. 6.

Zon czezi mohl sbjerachu te sbotne Kruschki
 w Ejeczi 1741. Knes J. G. Kühna, Duchow-
 ny w Kluschu, Knes Jan Hobjan, Duch w
 Lubiju, a neb. Knes J. Pech, Duchomny w del-
 nej Zyrkwi. Za Predn Kecj bje wot neb. Knes
 Jana Bohmerja, Duch. w Budestezy, czinjena.

2

A ja bym namakal, so bjechu jich snowho 164. nasb erali: Tak, so njett w schitkich Kyrlichow romadnje 530. bjesche. D tak sweselichu so njetto saho naschi Sserbjo, dokelj jim te same Knihy jara tunjo do Kufow dachu; Pshitem tejsch stym srjanym grobnym Pismom tym Starym Ludjom dzin skujomnische sczinichu. Njett mozachu sczrodami a sweselenej Wutrobu hebi na pschecziwo wolacz: Schitkon Wodych (tejsch bes Tymi Sserbami, njech su ludzi, aby bohaczi, stari aby mlodji) njech kwali teho Knesa. Halleluja. Ps. 150, 5. D jene Bohastwo teje Nady Bozeje, kotrej so nadnami wot teho czaka sjewilo je! Schtu by hebi teho psched 40. Ejetami nadzjal? Ton Kraj, kiz predy na tym ludy a prosny bje, ton je, dyz jeno po Sdacju rachnujemy, sdwanacze tawent Kyr. Knihemi wobohaczemy. D tak wulka je twoja Dqbrotu, moj Bozo! byta!

S. 7.

To budze da njetto ton Schtworty mohl teho Sbjerania Bozeho Dara. Tehodla menujemy tu te Knihischki: Sestjerane sbotne Kruschki. 14. Ejet budza njett nimo, so zady nowny Kyrlich pschiczijschczany neje; a mjenicze da, so je ton Duch teje Nady a Wudroszje ton zyty dolhi Czaj prosny byl? Mjenicze da, so je njedze tu kwilu w tych pobožnych Wutrobach smjerom lezjal, a spal? D nje! Ton Duch, kiz tu Wutrobu Dawitowu sahoru temu

) (5

Kne

Knefej Měšlabej jedyn nowy Kyrlich po druhim
 saspiewacž; ton je tejšch njek pschezo džekaty.
 Hacz je runje teho swjetneho Dopot a Haru da-
 lie wjazn, da ma hiescheje tolla Boh pschezo tych
 swojich, kiz radzi Kyrliche cžinja, a tejšch spwje-
 waja. Kiz so we swojej Komorn melezjo sbychua-
 ja a praja: Swjecze, twoje Waschnje, to je
 kamopaschne, ja snim nerodzu: Sa to
 myšli kebi moja Butroba na dobry Kyr-
 lich, ja chzu spiewacž wot Krala, moj Jas-
 nyk je Pero dobreho Piskaria, ty by ton
 najrenišchi bes cžlowstimi Džecžimi, ja chzu
 twoje Měno wopomnicž wot Naroda k Na-
 rodu. Ps. 45. 1. 18. Tych kamych Kyrlichow,
 kiz su ton Cžab wotowo cžinjene, je wokom dže-
 kaci, a su tu tych nowych Kyrlichowych Knihach
 knamakaniu. Tak so moze kebi je kojdy wofedje
 kupiez, a kstarym pschirwajacž dacž. Džetko budže
 ych, džak bydž Bohu, na 610. dnž predy tych prsenich
 Knihach jeno 199. bjesche. Ja so nadžiju, so budja so
 schitke wjerjaje Butrobe tejšch sa to nabne Schen-
 kowanje Boje Bohu džakowacž, a wofelje rez:
 Džak TEBJ, kiz scho plodzisch, a twa-
 ju Zyrkej wodžisch, schtož ma, schtož ma,
 schtož ma, je twoja Dobrota!

9. 8.

Schtož me nastupa, kiz hym te Kruschki swje-
 rat, da je bes Powołanja cžinik nejšym, so bych
 wot

wot
 nje p
 wof
 doš
 czer n
 wopo
 nicž
 nyh
 wotr
 jim
 nem
 pschir
 nicht
 smol
 wjad
 Cžab
 Ktem
 Kup
 bjech
 a 17
 Heme
 te he
 stych
 chu
 nošje
 storč
 bi ps
 lich

wot nikoho tehodla Poruka nemjet. Hacz by ru-
 nje pschi Pshisporenju Bozeho Kralestwa žaneho
 wožebneho Powołanja netrebalo; ale mono by
 dosz bylo, dyž jedyn Wotroczt Boži a Džjela-
 czer wjeho Winizn te Słowa Jesukowe hwojeru
 wopomni: Sbjeraj te swotne Krusčki, so ho
 niczo nestasy; a po nich čini. Ale tych From-
 nych a pobožnych Wutrobow, kiž rad spjewaju,
 wutrobne Žadanje, je moja Poddjera pschi mo-
 jim Protřwacju byla; so je nejšym mol w pot-
 nem Kubicšku ležo wostajicž, ale na Sswjetko
 pschinesz. Woni mi reczachu: Tehodla netreba
 nichto hwoje stare Knihy prečz čisłacž, a hebi
 smolom nowe kupiež. Stare moja ho w Dyrk-
 wjach, nowe pał w Domach spjewacž, hačž jich po
 Čjaku wjazw te nowe Kyrlichowe Knihy smjeja.
 Ktemu tejšch pschindze to Wabenje teho Knihow-
 Kupca, kiž bje mi je tejšch njetk porucžit; runje kajž
 bjech te stare dwaj mohlje, jako we Čjeczi 1748.
 a 1750. wot čisłacžerškich smolkow wuredžit.
 Hewał hym schicko hwojeru romadu pyttat, a jeno
 te ljepsche wuswolit. Ze hym potom do wje-
 stych Starow stajit, schtož by ho mi jeno tro-
 chu pschecžiwu temu Wustajensju nascheje Sbož-
 noszje šdato poredžit, a do tych Pokasowarjow
 štorcžit.

S. 9.

Schtuha wje, hačž to tolla jedyn abn dru-
 hi pschitem nepraji: Wy mjeiachmy tych hew-
 lich Kyrlichow predy dosz. Pšches to ho je-

no Ludzjo sawercza. Na to ja wotmolwu: Tych
 Wyhlach nebje natch neb. D. Luther; ale
 kon dzesehe junu we swojej Predy Reczi krowo-
 jim Kyrlicham: „Ja bych chyt, so bych
 „Naschi welje dobrnych Kyrlichow mjeli.
 „To, schtož bym tu ja činił, mjech je k do-
 „brenu Sapocžatkei činiene. A neb. D.
 Löfcher, Woschi Duchowny w Drazdjanach, mjech
 je tym tajkim Zwamlerjam dopowje, dyž wische:
 „Či recza to sčuposžu, a newusteja so
 „na dobre a sčucha činiene Kyrliche.
 „Ja hjesčije žaneho Nemža dobrnych Kyr-
 „lichow dla nejšym sawercženeho widit,
 „ki; maju welje tausent duchomnych Kyrli-
 „sow; a to nicjo newadži, dy by tych do-
 „brnych wot čistnych Waczerjow činiennych
 „Kyrlichow hiesčezje wiazy bylo. *)
 „Jenei łodnei Duschi štodži to, druhej
 „mješto druhe a tak moža so schitke Rosch-
 „tom nakormičž a napowičž sčohatym
 „Kubłami swojeho Doma. Ps. 36, 9.

s. 10.

Dalje namako so hiesčezjen jena druha
 Sslabost; pola nas Člowekow, so mjekotši to
 stare, mjekotši to nowe tak rad lubuja. Po
 prau-

*) Lasi Löfcherowe Zyrkwine Klucze do serbskeje Reczie wšech-
 tojene, pag. 20.

prau-
 se h-
 wa
 lich n-
 we je
 toj w-
 rjom
 Gako
 Mi
 nu
 Lub
 jom
 be
 to
 lich
 a to
 Lon
 ho
 Fell
 ny
 Pe
 ab
 je j

praudji dnyrbimy bydź tajny Hospodario, kiž se hwojeho Schaza nowe a stare wohnda-
wacj moja. Matt. 13. Ale to pak polla schit-
lich neje. Nemolcje da so njedzen, kiž wy to no-
we jeno tehodla saczišujecje, dokelž nowe je; psche-
tož tu su sweczo stare, wot kralobnych Wucze-
rjom cjinjene a hwojeru pschetožene Kyrliche.
Jako: Bydź troschtna moja Wutroba 2c.
Mi duchomna je Zyrkwiczka 2c. Cjin som-
nu R. po Nadii 2c. Na Kschiju le moja
Lubosz 2c.

§. II.

Tejšch nimaju te nowe Kyrliche nesna-
jomny a cjeschli Łoß: ale sweczo su tu stare Ło-
ße pschistajene. Schkoda, so na to predy nich-
to jara ladať neje, da by tu njekotry stare Kyr-
lich nebył. Łutki jedyn ma nesnajomny Łoß;
a to je ton: O tej wulkei Styßknošzje 2c.
Ton hamy pokutny Kyrlich je hewať wot jene-
ho dobreho Wuczerja w Lipsku neb. L. Joachim
Fellerja * 1718. cjinjeny; a je tak rjany a kraš-
ny, so renschi bydź nemože.

§. 12.

A dyž kolo wokolo pschindje, dže masch tu
Pschikasnju, so so nednyrbja nowe Kyrliche cjinicž,
aby pichelozicž? Medžakuje da so Davit Bohu, so
je jemu nowy Kyrlich do hwojeho Erta dať?
M.

*) Siehe dessen andächtigen Studenten p. 12. wo auch die Me-
lodie in Noten befindlich ist.

Ps. 40, 4. Nepraji da: Spietwajcie temu
Knesej nowy Kyrlich, rajcie renje s'okom?

Ps. 33, 3. Neje psches to ton jeho Bozhi tych
Spjewarjow, Assaph, psches swjateho Ducha
namabeny teho runja, kaj Davit, rjane Kyrliche
czinit? Neje Hiskias tejsch najpredy febi Kyrli-
sche czinit, a potom spjewachu je tejsch pschi Bo-
zej Sluzbi. Jes. 38, 20. Wopraudzje welje

krasných Kyrlichow mjez, je jedyn nesposnaty
Dar Bozi, kiz je wofebje temu nowemu Testa-
mentej s'radu flubeny. Joel 2, 10. Potom

chzu ja wot mojeho Ducha nawsko Czjeke
wuleci, waschi Ssynojo a wasche Djowki
budza wjeschecze zc. Wopraudzje, nowe Do-
brote safluzja nowy Dzak; Neje da to pjeknje,
dyz so kojda snowym Lokom a Kyrlichom kwali
a poschjehuje? Ezi, kiz te nowe Kyrliche hidza,
s'adza so mi pscheczimo Parwolej Pshikasni czje-
niej: Teho Ducha nesduschcze! 1 Thess. 5, 19.

§. 13.

Dwoje nowej djačomnej Modlitwi, jena po
dostatym plodnem Dejschczju, druha, po dosta-
tym plodnem Bedri, budjecze tejsch tych starých
Knihach namakacz. So bychmy teho Džaka nesabyli,
dyz fmy tu Dobrotu dostali. Wonej stej stych
krasných Pjesukej s'Dochowanjow wsatej. Ktes-
mu fu tu tejsch njekotre rjane Spruchi, kiz fu tam
a kem Zyrkwjach spjewane, f'dobremu Wopom-
nenju pschidate. So bychu te stare a tejsch

te

te non
czisch
to jad
Dof
Sserb

2
tjenio.
nowe.
Schp
do w
was je
fluzja,
Rute
Wob
lisch
Ert
Rute
tejsch
Gast
macj.
Wob
plinci
prosa
me
schto
Eyer
mi f
czija

te nowe Kyrlicke stymi Modlitwami zylje bes
 czišchczerškich smolkow bydž dyrbeli; To hebi nich-
 to jadacž nemože, pschetož my smy Czlowekojo.
 Dosz je, so je ho schitko kwojeru k Bozej Czeszi a
 Sserbam k Wuzitku cžinilo.

§. 14.

Wuziwajcže da te Dare Bože, lubi Kšches-
 zijenjo. Spjewajcže te stare, a woptajcže tejšch te
 nowe. Boh dajl so bych u wam schitke jena
 Schpajsa byle, niz kiž hinje, ale kiž wostanje
 do wjecineho žiwjenja. Jan. 6, 27. Alle ja
 was jeno sdrubimi Wortoczkami, kiž kremu Blidu
 kluza, wutrobnje proschu: Nehydajcže ho bes
 Nuternosže knim, so by Boh skorzičž netrebat
 Wobrocž wottemnje to Bezjenje twojich Kyr-
 lichow. Amos 5, 23. Alle sdychujcže ho kobjdy mohl:
 Ert wottewr k twojemu Kwalenju, a k
 Nuternoszi Wutrobu! 2c. Nesabydajcže
 tejšch we Meni nascheho jenicžleho Ssrjednika a
 Gastuperja pola Wotza, Jesom Krysta, spje-
 wacž. Pschetož jeno teho Spjewanje budže ho
 Bohu lubiež, a teho Kyrlicke budža jemu renje
 Plincžeež, kiž može s Wutrobu rez: Ja krobje
 proschu Krysta Meni, kiž k twojej Prawizny
 me sastupi; a budu wustyšchann renje,
 schtož proschu w Duchu a we Wjernoszi.
 Chzemy da to Meno teho Knesa s Kyrlicke
 mi kwalicž; chzemy jeho s Džakom wošozny
 cžesziz; pschetož to budže ho jemu liepje lu-
 bicž,

Frenzel. G. D.

biez, dnili Wot kiz Rohi a Spare ma.
 Ps. 69, 32. 33. Haj tak dolho chzemy tu na Se-
 mi romadze spjewacz, hacz my tam horkach
 ton nowy Kyrlisch temu Jehneciu i Harffa-
 mi a sandzelskim Eozom spjewacz budzemy:
 Kwalba, a Ciesz, a Krasnosz a Mroz, bydz
 temu, kiz na Stoli kedji, wot wiecznoszje
 hacz do Wjecinoszje. Halleluia. Sjew.
 3. 5. Hamen!

Da smi, moj Boio, to a schitko dru-
 he, kotrej je samolutzy ktwojei wulkei Cieszi
 recku a pischu, sNadu hohrie! Nesaczis,
 teisch moje Sdychowanje a Spjewanje, ko-
 trez ja sdruhimi, stych Knihow cjinici bu-
 du, nietsk a teisch tej w mojej postlenej Ru-
 sy, sEsom Krysta, mojeho Sboznika dla!
 Haj smi nietsk tu budu Kwalbu sNadu moj
 luby Boio, wottemnje; we Nebju wjem
 bei liepschu Radu, tam budu, kasz czi Jan-
 dielio, dny Eoz mi budiesch renschi dacz, to
 Halleluja renscho saspjewacz. Hamen!

Pisane w Budyschinku we Ljeczi 1755.

wot

Adama Gottlob Schiracha,
 Duchown. w Budyschinku.

Bericht an die Buchbinder:

Dieser Anhang zum wendisch. Gesangbuche wird hinter dem Register
 gebunden; ohngeacht die Pagina mit dem Bogen E. fortgehen.

we JEsuſowem. Meni.

Pſchidawſk nowych Kyrlifchow.

I.

**Kwalobne a dżakomne Kyrlifche ktej
zyltej ſwjatej Trojizy.**

**A. Wot krasneho Towarſtwa teje Duſchje
ſ Bohom.**

529. 530.

Mir iſt ein geiſtlich Kirchelein.
Kob: D JEsu ſwietko Zimwenia.

Saj duchomna je Zyr-
kwičkta, mi do Wu-
troby ſtwarena, kiž ſchu-
djom je wobarbena,
ſkroju Kryſta, Božho Je-
njatka.

2. We taikej malej
Zyrkwičkzy, ma ſwoje
krafne Bydlenje, ta zyla
ſwjata Trojiza, boh

Wotk, Eſyn, Duch, a
jič Nada.

3. To je zwar mylčje-
ke Bydlenčko, dyž pak
nej bydlja tajny Ežo; doſca
wulke, a doſz krafne je, haſ
Bože Eſydo kralowſke.

4. Tu Kejžku, a tu Zyr-
kwičkku, ja Božo tebi po-
rucžu, ju ſwarnuj pſched
ſchem Neſbožom a mjeſ
ju wječnje ſa ſwoj Dom.
Joh. Böhmer.

I t

B. Wot

B. Wot Božeho Wobstaranja, a nadneho Žonowanja.

531.

Jch sŕnge dir mit Herk und M.
 Kop: Džens kwalcje Bola kše-
 sŕtenjo.

1. A ho teži, Božo, dža-
 kaju, sawschitku Do-
 brotu, a twoje Skutki ro-
 snjeku, džejš bym, a džejš
 ja du. :/:

2. Za wjem, so ty ta
 Studžen by, kiz wele
 Nady ma, a šotrej czer-
 pacž možemy, scho dobre
 bes Konža. :/:

3. Sšto mamy tudn
 na swjeczi, hacž jeno ka-
 me to, sštož nam nasch
 Wotzez wudžjeli, kiz sna-
 je kójždeho? :/:

4. Sшту natwari te
 Nebeka? A sшту je wu-
 puschy? sшту Pola s Ko-
 šu momacja, a Dejšch-
 cziš wobradži? :/:

5. Sшту we Sym-
 mi nas worjewa? sшту
 Wjerry woczichne? sшту
 je won, kiz nam Wino da,
 a Wiody schelake? :/:

6. Sшту nasche Eže-
 ko wozim? sшту swulkej
 Luboscju mjer krajny da-
 wa bohacze, nam schit-
 kim kljepschemu? :/:

7. Ach! Kneje Božo,
 wot tebe, nam pschindje
 schitko to, ty by ton kiz nas
 swarnuje, a nasche Ku-
 blecžko. :/:

8. Ty wobradžisch
 džen wottednja, nam na-
 schu Sprobu, a wutor-
 njesch nas s Njesboja,
 sawschitkej swjernosju. :/:

9. Nas wšwosjim Nje-
 wi njeschwikasch, hacž
 runje srjeschimy, a by ton,
 kiz nam pschitowasch:
 wam je Kiech wodaty. :/:

10. Dyz Splacjjom
 nascha Wutroba, ho
 drudy rostudži, da twoja
 Boža Dobrota, ju saho
 swefeli. :/:

11. Ty njepschesta-
 njesch Zalosyje tych Wjer-
 nych

nych ra-
 bujesch
 fej kójž

12.

Kublon
 cjakny
 sawschin
 kšewi
 Wschel

13.

do woli
 troba!
 schitko
 scho po

14.

Schaf
 kiz teze
 Džel
 njek, a
 czi. :/:

15.

a cžoh
 cžwilon
 Storn
 mojesch

16.

lom wo
 jej W
 pschod
 schroj

nych

nych rachnowacz, ty ledj. bujesch tejsch na Esylse, hej kojzdo napiskacz. ::

12. Nas swjecznym Kublom nabyczisch po czaknym Tradanju, a seroschim Dobrem wo- pschemisch we tamnym Wehelju. ::

13. Nu scaduj da ho do wolie, ty moja Wu- troba! twoj Boh kiz schitko stworil je, tezi tejsch scho podawa. ::

14. Won je twoj Schaz a Dobycze; ton, kiz teze rokrojetli; twoj Dijel a twoje Zimense, njerk, a tejsch po Esmer- czi. ::

15. Schto rudzisch ho? a czohodla zesch ho tak czwilowacz? czis schitku Starosej na Boha, da mojesch smjerom spacj. ::

16. Won je teze smolom wobstaral, wot wo- jej Mlodoszje, a tebe pschedschjem swarnowal, schtoz schkodu pschinjeke,

17. Won schitko derje sapocznie, we swosim Kralestwi, tejsch schitko renje wurwedze, po swos- jej Mudroszji. ::

18. Ey nu da njech scho ponim dze, melczczi- chej Wutrobu, tak by tu berwoschej Starosczje, tam wjecznym Wehelu. ::

M. S. Zimmermann.

532.

Alles ist an Gottes Seegen.

Na Boha ho spuscho- ckiez mamy, na nje- ho dyz poladamy, da nas pschewoscho jonuje; Schtuž ho Bohu kroje- ru poda, temu nje stanje ho schkoda, a je berwoschej Starosczje.

2. Kiz me seziwit je sMadu, dobre Sbojje dat a Madu, ton moj wjecznje wostanje; Kiz je dotak samnu rodzil, a me jara dzironje wodzil, wo- puschezic me njebudze.

3. Njekotrym ho krojer-
E t z ne

ne lubi, hacz ho runje borsy
subi a jim Starosc naczini;
Ja pak zu to besbi zadacz,
schtoz mi moze Trosehta nadacz,
a me wedze k Sboznoſczi.

4. Nadzija je Duschi strowa,
sa czojz moj Duch k Bohu
wola, to je Boh tejsch
wobradzicz; Bozej Nadzi
zu ho podacz, Duschu
Sczjetom jemu dodacz,
schitko Bohu poruczicz.

5. Boh po swojej nad-

nej Wohli, sahojicz wje
schtoz me boli, na Swjeczi
scho swoj Konz ma; Wot
Boha mam schitko dostacz,
kaj Boh je, tak dyrbi
wostacz, dyz Boh je,
da zu tessch ja.

6. Dyrbuli bydz dlje je
zimy, jeno ho swm Bohom
czimy, o! da nochzu
morkotacz! schak ho
po czaku scho minje,
niczo njerraje, scho
shinje, schitko budie
swoj Konz wosacz. M. S. Zimern.

C. Dzakomny a kwalobny Kyrlicch wot Bojeje Smjelnoszi.

533.

Nun preiset alle Gottes B.

Njetk kwal, o Duscha,
kwal Boze Dobrotu,
kwal, kaj ho kluscha,
kojzdy, kiz kschesczijan sy,
Boh lubosnje teze k bebi
zada, wesel a dzimaj ho:
To je Nada! ::

2. Won moznje wodzi,
schtoz Swjeczi je, schitko
schtoz kodzi, psched nim

ho podczijnje, laj schak,
pak Zandzeljo, wjich
Wojsku, czesczia a kwal
tu Smjelnosz Wojsku. ::

3. Njetk wjazny trudni,
Pohanso, nebydzcie, sczeli
wy lodny, Jezus was
napake. Won swoje
Sstowo sjaune czini,
wodawa lubosnje, dyz
smy wini. ::

4. Won wzylym
Swjecz

Swojeczi, nas schitlich
 seziwi, kajz Nan te Dije-
 czi, bohacze nakyczi,
 Desschcz wprawy Eja-
 ku koby dzjeli, jonuje na
 Duschi a teisch Ejjeli. ::
 5. Daj Ejesz a spjewaj,

tej Bojskej Ssmjelnoszi,
 jej Kwalbi dzjewaj, kojz-
 dy we Kschesczianstwi,
 neboj ko zanho schkodnho
 Wada, wekel a dzjwas
 ko: to je Wada! ::
 Jan Hortschczanski.

D. Kwalobny Kyrlicch wot Bozeje
 Schudjomnosze.

534.

Mein Gott du bist an allen En.
 Kop: Schuz Bohu werschnemu
 wo poda.

Moi Bozo, ty by wlozj-
 dym Mjestczi, by
 tehodla teisch vola me;
 Ja wjem to sawjernje
 a wjeszczje, so schtoz hym,
 to hym wot tebe, ty sna-
 jesch moju Wutrobu, a
 widzisch scho schtoz sa-
 moju.

2. Daj mi to derje
 Kwopomneju, so na
 rjeschny Pucz nesajndu,
 a ko po kwojim Samo-
 zenju we Skutkach sprau-
 ny sadzerju, ach! czjer a
 nawab stajnje me, so
 kwojeru spomnju na tebe.

3. Dyj me Czert Dje-
 chi wobendz wuczi, a
 Swojet me kStemu na-
 reczi, Da daj, so ko tcze
 djerzu krucze, a pschispor
 Wjeru Wutrobi, so
 nawschim ljesnem wa-
 benju, psches twoju Po-
 moz dobudu.

4. Ach! Bozo, daj, so
 doposnuju, kak wulke
 moje Brachi hu; njech
 psched tobu ko Djecha
 kasu, a pokorny hym
 s Wutrobu; Ja hym
 Proch, ty pak, Kneze, by
 ton najbylnischi na Mozg.

5. Czjer da me kBo-
 habojasnosezi, a daj mi
 kodzicz psched tobu; Da
 moju

moju pschibracj na| moj Boh a Wotzež by
 Swojatosczi, a ja mam| a so ja neiskym subeny.
 wjestu Nadziju: So ty| M. F. Zimmermann.

II. Kyrlisch Bohu Wotzewi wobebje, wo nadny Dejschczi pschi wulkej Ssuchoczi.

535.

Water wo ist denn dein Regen.

Łob: Zion iara styklnje prosy 1c.

Wotze! by ty sdejschczi
 nej Wodu, sabyl
 Semju wobkrepicj? ne
 widzisch da ty tu Schlo-
 du, kiž nas moje potre-
 bicj? Dny nam twoje
 Nebekakrepki Dejschczi
 njedadza: Dze je twój
 klub? Dze ta Nada? neje
 Dejschczej jana Nada.

2. Schitko steji wu-
 pražene, na Hobrachawe
 Kjekach schudjom je scho
 wuhorene, na Bulach
 a na Polach; D! tej wul-
 kej Srudnosje! Stysk-
 nosj Ludzi nadwanje, a
 ton Skot ze nawschich

Stronach' sawutlicj na
 huchich Hohrach.

3. My so zwar teji
 podacj mamy, a tejsch
 posnacj dyrbinny, so, dnj
 na so poladamy, tajkich
 Schrafforo hodni smy;
 naschawobendžena Slosj
 pschicženje nam Njeplodo-
 nosj, a dnj Ssuchota so
 scžini, da so nasche Nje-
 chi wini.

4. Ty paž, kaj so do-
 wjerimny, budjesch so
 djicj po Nadzi; daj
 Desschczi, so so wolšche-
 winny, po tej wulkej Ssu-
 choczi; twoja Boža
 Dobrota, kiž so ssewi bes-
 Konza, žyła nadnamy so
 smjelicj, cžichi Dejschczi
 nam sobu djelij!

5. Smiel

5. Smjel so nam: schem snadnej Wolu, schtož so ktebi sdychuje, schaf ton Slot kam na tem Polu, twoju smjelnosz swolacz ze; ktebi Semja zalosci, dyž so s Hjezu rosdrebi, a tych Ludzi Poplakanje, sjewi tezi jich pojadanje.

6. Na to žyl ty Ma- du ladacz, kiz by sche- howjedomny; njedaj schaf nam dljeje tradacz; wo- pomn, so nasch Wotzez by; njesastorcž nas do

Smmercije, ale sdyerž, schtož žiwe je; njech so žylje njestafemy, ani Eo- dy njewumrjemy.

7. Nu da dalje nje- wobaraj Dejščezej s Njebes na nas hicz! staraj schaf so Wotze, staraj kuchu Semju po- krepicz! Duž wot twojej Dobroty schudjom ry- czež budžemy, a so nidy newostajicz: Tebi Czescz a Kwalbu prajicz.

M. F. Zimmermann.

III. Kyrlische k Bohu Ssynnej, ktej druhej Parschoni w Bojstwi.

1. Wot jeho Bojstwa.

536.

Kož: Džesu swietko žiwjenja. Ach! Kneže, luby Sbož- niko! ty by ton Boh, kiz scžini scho; ty by tejšch stworit wopraudži, me- we macjernym žiwoczi.

wottaj Jes. 44, 24. Jan 1, 12.

2. Zehodla schitko bluscha tezi, Duch, Cjes- to s Duschu romadže, wot Naroda hym hježom twoj, ty luby Stworicze- lo moj.

3. Dyž wopomnju pal ja tejšch to, so by ty moje

Et 4

moje Zehnjacko, kiz me
psches krej a Niany tu,
ky dobylo hej k Hegen-
strwu.

pruju, moj Kneze, szylej
Wutrobu, a panu tebi
do Boka, o! Bojo mo-
ja khowanka.

4. Da so ja tebi wo-

Psalm 119. v. 114.

2. Wot jeho trojakeho Hampta, a zwar
kprjenjemu wot jeho pastyrškeje
Luboszje a Sswjernoszje.

*) Dyz je Kristus wot tych Prophetow jedyn Pastyr me-
nowane Ezech. 34, 23. Ezech. 37, 24. Ps. 23, 1. Es. 40, 11.
a dyz so sam tajki wopische Jana 10, 12. da je styn
Sslowom a Menom ton trojaki Hampt Kristusowy tak
jako sienem a smadnje wopichimnjeny. Wschetoz jedyn
dobry Pastyr wostaji swoje Ziwenie sa te Wozny Jan. 10.
to je Iesus czinit jako Woschimjeschnik, dyz je so sam
na Kschizu woprowat; a nas s Bohom wuwiednat; Jedyn
dobry Pastyr pokaze tym Wozjam ton prawy Pucz;
To je won czinit jako Propheta Ps. 23, 3. Dobri Pas-
tyris wobarnuja swoje Wozny psched welkom a drubim
Mesbojom; To czini Iesus jako nasch Kral, swojim
Wozjam teisch. Ps. 23.

**) Tehodla kym te Serbische wot tej pastyrškeje Luboszje pre-
do stajez chyt.

537.

Jesus, ton dobry Pastyr

Ps. 23.

Der Herr der aller Enden.

Kob: Stain Wutroba a swiemaj.

Z on Knes, kiz Sswje-

ta Ludzi, s Mudro-

siju wedze schudzje, ton,

ton je moja Zadosz, moj

Pastyr, Wajhtar, Dia-

dosz!

2. Tak dolho hacz
mam Jeho, da njefalnje
mi teho, schtoz trebam
wkoizdym Ljeczi; Jydz,
Pjezje a teisch Krczje.

3. Won na selenej
Wuzy, me pafe, potom
duzy, me wedze kczerst-
woj, Wodzi, wje schto so
samnje hodzi.

4. Dyz

4. Dyz moja Duscha
budzi, we Starosziach ho
rudzi: Wje sanju Wot-
schewenje, a s Rusy Wu-
mojenje.

5. Won me tejsch
kwojeru wuczji, kaſ mam
ho wroczič rucyje; Dyz
njedže mojej Drohsy, stai
na njeprawej Drohsy.

6. Esym njedže wul-
kei Hohli, a kodžu wozim-
nym Doli, da njeboju ho
Stracha, schal je won
moja Wacha.

7. Dyz Welki samnu
steja, sli Ludzjo namnje
džeja: da won schjeh
Kijewej Stroni, se kwo-
jim Kijom honi.

8. Won tejsch me
k Blidu kadzi, a mojej
Duschi radzi; Dyz Nje-
pscheczjel me kudzi, a we
Wutrobi rudzi.

9. Ton Duch, ton
Wolij kwojaty, je mi wot
njeho daty, ton zabuje
me renje, so czuju Swoe
belenje.

10. Dyz wopomnju
tu Nadu, tu Smilnosz,
Pomoz, Nadu: Da scho
ho wemni rjeje, mi Wu-
troba ho kwojeje.

11. Ja tvoja Wom-
ja budu, tu Pastwu
kwoalicz Ludu, haj na njej
zu ja wostacz, ja ljepschej
njemzu dostacz.

12. Dyz kym stej Past-
wy wostachot, a knjebeske-
je dostachot: da haklej zu
teje kwoalicz, tezi djalny
Wopor walicz.

A. G. Schirach.

538.

Guter Hirte wilt du nicht.

Kop: Jesuſa ja nepuschaju.

Jesu, dobry Pastyrje,
njechachli ho namni
kwojelicz? a dla twojej
Luboszi wjecynu Sboz-
nosz somnu dzejelicz? nje-
chachli me se kwojeta, hoh-
rje dowescz do Njebja?

2. Haj, ja kym ho sabje-
zak, jako Wozza ros-
proschena; Czjin, so by
me donamkal, kiz kym

Et s

Duscha

Duscha sabudžena; njech je samnje Woroczernja, dzejž bu krosate Zehnjata.

3. Za teže žadam wo ladač, stymi, kiž bu wo Božim Naju, kiž bo moja sradowač, dokelež skutku Pastwu maju; kiž bo dalje neboja, bo tešsch nido nesubja.

4. Pšchetoj ja mam na Swojeczi Stracha doš; a malo Wjera, do-

kelež bo cji Besbožni poro wo Welkam samnu cjerja, so bo wjanym Kuczi, secher skowacž ne možu.

5. Luby Jesu, nepschidaj, so me Welki spopadaju; jim tu klamu satekaj, dyž me pošrecž pšchikwataju; Wedž me k Nebju do Wjera, kiž hym moja Worozicika.
M. F. Zimmermann.

Kdruhenu: Wot jeho prophetiskeho Hamta.

539.

O Jesu Ebriste! wahres Lebens Loh: teže Božo! schizy kwalimy.

D Kryscheje Swojetko wot Wotza, ro- krosjecž tych, kiž teže nje- snaja jich pšchimedž ktwo- jem Stadkerwi, so woni pšchindu k Sbožnoszi.

2. Tych kotstj sawedženi bu, tych naweln stwo- jej Žaknosceju, tejšch kot- siž bu we wutrobi, pšches Salschne Myšlje sjebani.

3. Kiž wot tebe, bo

sabjenu, tych pyttaj, Kne- je! s Luboszu, a sahoj tejšch jich Swojedomnje, so maja Džjel tej Sbož- nosze.

4. Tym Wuchim pomhaj k Slyschenju, wucž rycjecž tych, kiž njemi bu, a kotsiž pošnacž nochjedža, kač bo jich Duschow Wjera ma.

5. Tych roštrojecž, kot- siž njewidža, wedž hero tych, kiž bo wotdžela, tych kromadž, kiž bo ro- sbjenu,

sbjenu, kiž bu 6. roma k Czec Do Dusa Eob: Zehn J. va Thoma podal Wurr 2. mam, dam, susko! 3. Mailu podan do Thoma Eob: D. S. ter

sbjenu, tych wobtwerdź
kiz hu w S. wufylu.

6. Tak budja snami
romadzi, we Njebeſach,

kaž na Semi, tu cžaknje
a tam wjecnje teži, sa

tajku Nadu džakomni.
Jan Hortſchanſki.

**Čezjemu wot Jeſuſoweho Woſchi-
mjefchniſteho Hanita.**

540.

Do Zehnjo Jeſus, teje
Duſchje Jene a ſchitko.

Łob: Jeſu moja Wutroba.

Zehnjo, Jeſu, Jeho-
wah! Božo, moja
chowanka, kiž ho ſamnje
podał hu, luby mojej
Wutrobi! Ps. 119, 114.

Knih. 2 Sam. 22, 23.

2. Dyž ja jeno Tebe
mam, nicjo wjazy neža-
dam, ty hu o! moj Je-
uſko! moje jene, moje ſcho.

3. Tu maſch me moj
Naſlubſchi, ja ho žylje
podał teži; ja teži panu
do Boka, Božo moja
chowanka. **Herſen.**

541.

Łob: O Jeſu Swietno Žiwjenja.
Rdm. 5. v. 8; 10.

Stem Boža Luboſž
kwali ho, kaži Piſ-

mo nam wobſwojeſi to,
ſo Krystus wumrje ſa tych
Stoch, ſa Njeſchnikow
a Pſchejjeronych.

2. Do pſchinekhu te
Njecht nam, ſo Krystus
dyrbi wumrecž ſam a
wustacž tajki twerdy
Spſchawo, ſo hu nam
ſNjecha wupomhał.

3. Wy ſteho ſjaunje
widžimy, kaž jara ſkaženi
my ſmny, ſo Boh ſam
dyrbi cžerpicz tu, a wu-
mož nas ſe ſwojej Krowju.

4. Njetk je nam ta
Krej Zehnjatka, ſa Nje-
chi Studžen bohjenja,
kiž wucžišzi, a ſweczi nas,
ſo my ſmny ſbožni Łožiwy
Čžak **Herſen.**

542.

542.

Kob: O Jesu swietko Ziwenia.

Za jenička Moz na
Semi, kiz wedze
Kwjecznej Sbožnoszi, je
Krej a Smercz thó Zeh-
njatka, sa kóždho kudho
Kjeschnika.

2. Dyj jehó Szenje
Klyschimy a sWutrobu
jo rojerimy: da sacjuje
ta Wutroba, schtož pre-
dy Nosom njesposna.

3. Za Duscha hor-
zy * Wohen ma, dyj
sJesukom ho wokoscha,
pšchi nim je schellich Ku-
blow doš, tejšch Mjer
a Troscht a Wefelofz.

* wohen teie Luboszie, w Wo-
bok. Kyrlic. 8, 6. Luc. 24, 32.

4. Ty wumrzesch, a ta
droha Krej, to Morjo
bojškej Nady schej, ta
sBoka, sKukow, sMo-
horw die, hacj zntu Se-
mju polije.

5. Za je ta Krasna
Studnicika, sSaboje-
nju, sa Kjeschnika, kiz

Sbožnosz hinač njecha
tu, hacj pšhes tu Krej
Jesukowu. Hersen.

543.

Kob: Luby Jesu, my smy tu.

Božo, moja Khowan-
ka! njech teje moja
Duscha Kwali; njech
teži moja Wutroba,
wjecznje džakny Wopor
pali; bydž ty stajnje
Jesu, rjany! w mojej
Duschi wobkhowany.

2. Ty nas, kazi Klieb,
sežiwisch, napowisch kazi
Studjen Krasna, schtož
je Kore sabojisch, Sste-
pym by ty Sswjeteja jaf-
na; Wotpoczint tym
sprogny m dawasch, na
tych Kudnych stajnje la-
dasch.

3. Ty by Wopor sa
nasch Dot, scheho
Sswjeteja Wujednanje;
Ty by studnych Kjesch-
nikow, Krasny Mjer a
Wokshewenje; ty by
polny Sswefelenja,
sprau-

praunyo
wojenja

4.

sWes

Kwas

Kschtr

low

d

Jesu m

Kob: Mch

Jesu

czi

Jesuk

wostan

je wost

2.

Boha

blo sa

frojatu

prjost

5.

czeljo,

pšch.čj

fo w

Kjesh,

moje,

praunye, Duschoro Na-
wojenja.

4. D! da njech ko
Wefelom, stobu na
Kwas hottujemy; stym

najwoschim Kyrlickom,
tebi napscheczimo dzemy:

Jesus wedze krowojem
Kaju, Dusche kotrej Je-
ho snaju. Hersen.

Kschwortemu, wot Kyrstusoweho Kra-
lowsteho Hamta; tejsch moze ko pschi-
chodny prjeni Kyrlicch na nowe
Ljeto spjewacz.

544.

Jesus meiner Seelen Ruh.
Kob: Pschindz toch Ludzi Sboz-
niko.

Jesus! moj Wotpo-
czinko, o moj Kralo
Jesuso! ty my schitko
wostanjesch, a tejsch da-
lje wostacz zjesch.

2. Na schtu krowjetne
Bohastwo, Czjesz a Ku-
blo sa lubo, Jesusowu
krowjatu Krej, ezanu ja
prjotk Bohastwej.

5. Stupaju Njepsche-
czeljo, sjaunje mi na
pscheczimo, Jesus Muz-
so wutornje, Czerta,
Njech, Smercz psche-
moje.

4. Dyž me Korosz
nadpanje, nicta pom-
hacz njemoze, da me Je-
sus wuhoji, ieho Sstrojer-
nosz pomha mi.

5. Esym ja w wut-
lej Kudobi, nahi a we-
Hubenstwi, JESUS
w prawym czasu me,
sewschej Muzy watornje.

6. Esym ja njedze
sanaty, smojho Kreja do
zuby, Jesus me tam
wobstara, a me wosnje
do Schuza.

7. Dyrbu czerpicz
Hanibu, bozim Kasnjam
pscheczjowu, da me Je-
sus pokylni, so me to scho-
njerudzi.

8. Njech

8. Njech ton Mied
ejim blotki je, njech je So-
for kajki je; da ta Lu-
bosz Jesuka, welje we-
cju Estotkosi ma.

9. Duš ja Lubosz
wobstajnu, teji, moj Je-
su! pschilubiu, ty, moj
Jesu! jeno ty, mojej
Duschi schitko by.

10. Jesus je, schtož
sabluschu, Jesus, schtož
ja dje pytau, schtož ta
Kuka sapschimnje, schtož
mi blodži, Jesus je.

11. Schtož bei Kij-
dži požadam, komuž Eje-
si sapsjewam; scho,
schtož je mi wešete, schit-
ko mi moj Jesus je.

12. Na požijetku po-
pschei mi, Jesuko! so
w twojej Krowi, w twojich
Knanach wotwoejnu, dyž
me wotsal ponjesu.

545.

Wer Jesum bey sich hat hat feste.
Ps. 73. v. 25. 26.

Schtuz Krysta sakho-
wa, stej wobtruder-

dženy, a budže s Niesboža
hobu wutornjeny;
Schtuz Krysta sakhowa,
schto temu žkodži? won
Troshta wuzima, kiž
Duschi klodži.

2. Schtuz Krysta
sakhowa, ton Njebja la-
da, a steho Sswjeta
bicž bei brjeru žada;
schtuz Krysta sakhowa ho
sŁoschtom žiwi, a stym
schtož mu Boh ton Knes
tu hobu dželi.

3. Schtuz Krysta
sakhowa scho, šwietne
hidži, a sa tym njeskeji,
schtož kražne widži;
schtuz Krysta sakhowa,
ton njeje kudy, won ma
schječ Kublow tam a
tejšch tudy.

4. Schtuz Krysta sa-
khowa jow secher wojno-
dže, a sa nim wešete tam
E Njebju pojndže, schtuz
Krysta sakhowa, dyž
nahlje štori, ho teho
njeboji, schtož Ejeło
mori.

5. Schtuz

5.
sakhowa
khowa
Nima
staje,
sakhowa
chosje,
ži tyč
tje.

Kyrlis

Dže
koj: W

D

Wjern

jim pon

gowasč

tyčko

nammje

by, a

Esme

2.

Wesel

Schaž

djež ty

šči, ta

Wieri

schich

5. Schtuž Krysta sakhowa ma Psche, khowanje, dyž mozne Rimanje a Blosk bo stanje, schtuž Krysta sakhowa je bes stra- hofije, dyž jeho nastro- ži tych Djechow Glos- ze.

9. Schtuž Krysta sakhowa je troschtny Wjeri, a teho Ejeri; teisch precj wotko ejeri; schtuž Krysta, sakhowa ma wjecznie wostaci, schtuž Krysta sakhowa ma sboinosz dostaci.

M. F. Zimmermann.

Kyrlisch wot Jesukowych krašnich Menow.

546.

D Jesu! du mein höchstes. Hof: Wotje nasch, kiž sy to Ne- bešach.

D Jesu, Kralo naj- woschi, kiž twojich Wjernych Pomoz sy, jim pomhasch, a jich schu- zowasch, jim khowanku tych Kianach dasch, spomn namnje, dyž we Rusy ku, a dyž bo bjedžu se Esmercju.

2. **D** Jesu! moje Wešelje, tam se ton Schaz tej Sbožnoszje, djež ty sy, Jesu najlub- schi, tam žiwj kmy, a we Wjeri, Spomn naw- schich kiž we Rusy ku, a

dyž bo bjedža se Esmercju.

3. **D** Jesu! Studjen Žiwjenja, ty nadny Thro- nu wot Wotja, dyž two- je Meno saktyšchu, da spjewam sytej Wutro- bu: spomn ž.

4. Schtuž tebe, Jesu wopytta, ton w Wutro- bi Troscht namyka, Wjed Hubi klotšjo nie- štodži, hacž twoje Meno Wutrobi, spomn ž.

5. **D** Jesu! moja Nadžija, a Ejesz a Kwal- ba najwoscha, dyž jeno, Jesu! tebe mam, da fej- schje Kubla nežadam, spomn ž.

6.

6. Ty JESU! moja
Lubosz by, schtož wjem,
schtož možu, to by ty, ja
jeno tebe lubuju, a tebi
podam **Wutrobu,**
spomn zc.

7. Dokelž teže, JESU!
lubo mam, da by ja wo
Sswjet niestaram, ja
škorju gor psched Luboszu,
a pyttam tebe s **Wutrobu**
spomn zc.

8. Moj JESU! dječ
ko namašam, tam moje
Myšlje ktebi mam, a
dyž ja tebe namkaš by,
da mam ja troschtnu
Wutrobu, spomn zc.

9. O JESU Sswjeta!

Sbožniko! ty schitkich
šrudnych Troštarjo, ja
ktebi mam schu Nadžiju,
a dyž teže mam, by wo
šelju, spomn zc.

10. Moj JESU! tebe
šwali scho, tejšch spjewa-
ju czi Zandželjo, ty JESU
šchon Sswjet šwekelisch,
tych Tvojich tejšch nje-
wopuschčizich, spomn zc.

11. Mi JESU! pom-
haj k Njebekam, so teže
tam wječnje wobkho-
wam, klysch, JESU! mo-
je Žadanje, smi me do
twojej **Sbožnosczje,**
spomn zc.

J. Hortschanški.

Kyrlisch w schjednje pschi našim powoła-
nju k spjewanju.

547.

Mit JESU fang ich an, mit JESU.
Kof: O Božo lubošny.

SJESUKOM šapocznu,
ja moje čašne
Dijelo, a prošču, so by
šnim, tejšch schitko šwoj
Kong mjelo; moj JESU.

šus dyrbi mi šam psched
Woczomaj štač, tejšch
twojej **Wutrobi,** šam
lutki pschednywacz.

2. Dyž mam ja JESU
šuka, šewto se Sswjeta
kej činju? moj JESUS
wotwali tych Njechow
eješchku

ezeschku Winu, dla jeho
Lubosczeje mi schon Kschicz
loschli je, njetk da moj
najlubshi kam JEsus
wostanje.

3. Ja stawam s JE
sufom, snim spacj du, dyz
hym sprozny, won daroa
Duschi Mier, won je ton
Schehomozny, ja pojn-
du s JEsufom, schon
troschtny do Nowa; mi
nicjo njeschłodzi, dyz
mam ja JEsufa.

4. Wedz me, moj
JEsuko, tak dolho hacj
hym žiw; niech ho kam
njerwedu, so budu wjecz-
nje czimy; dyz ho ja we-
du kam, ho lochzy sawe-
du; dyz pal ty wedjesch
me, da Steho nje-
czinju.

5. Ach! dokonaj twój
Stutk, a plodz scho Do-
bre wemni, tak, kajz by
sapoczal, stup dalje s Na-
du kemni; ja na tebi,
kajz Czylz na Drastezi,
wostanu, duz byl me jo-

nowacz, teze predy nje-
puschcju.

6. Ja ho tezi wopruc-
ju; tezi Duschu s Eje-
tom podam; ja tebi
Myklic, Necz a schitke
Stutki dodam. Ach!
daj bei spodobacz ton
Wopor wottemnje; ja
swolu dowseheho, schtoz
twoja Wohla chze.

7. Ja zu ho prozo-
wacz a stajnje sa tym la-
dacz, so ho tak sadzerzu,
kajz bei ty mozesch za-
dacz; ja zu bydz pob-
luschny, hacj junu do
Smereczie niech ho mi na
Sswjeczi slje aby derje
dze.

8. Na to, moj JE-
suko, dyz ho teisch lubi
tebi, so me psches czak-
nu Smerecz, zeisch do
Niebes saczkkebi, da zu
teze s Lubosczyu teisch te-
dy posluchacz; pschindz
jeno JEsu, pschindz, me
skoro wotwjafacz.

M. S. Zimmermann.

U u

548.

Jesus naš Kral tych hubenych Duschow wokšerwenje.

548.

Jesus ist mein Leben, dem ich
Lob: Jesu moja Krašnosť.

Jesus žiwych čžini, kiž
ku wrjeschnej Wini,
tešsch me wožiwu, won
ma samnje Nadu,
Troscht a sbožnu Nadu,
dže so mi šje na Swoje-
czi, da schak, dyž ja
Njebju dojndu, sero-
schej Nusy wojndu.

2. S Jesukom so
rudžicž, a so snim dacz
budžicž Njebju dopom-
ha, wottemrecž snim
Stoszczam a schjem Be-
sbožnoszczam, Sbožnosť
podawa; Krašnu Sdu
a Wobradu, schizy
šwjerni dostacž maju,
we tym Božim Kraju.

3. Kiž tu jara placja,
a so w Ssylsach macja
Pšheszehanjow dla,
šmjeju wšwojim Czaku
pšchi njebestim Kwaku
wulke Wepelja; po Du-

šy a po Prozy, budža
schizy wobčeženi wječž-
nje wokšerweni.

4. O! wy prawje
Wjerni, kiž scže Bohu
šwjerni, Ssmjech pak
Sswjeterwi, kiž tu popla-
kacže, a hej požadajcže
Boha P Troschtewi,
špomncže schak pod Kšchi-
žom tak, so so, dyž so
Kšchija wojndže, Krona
na was dojndže.

5. Dyž šmy wrjesch-
nej Wini, kotraž Sstř-
nosť čžini, a nas ros-
rudži, da hej wjemy Kra-
dy, dokelž naš Kral
šNady naš Dól sa-
placzi; pojndžemy snim
do bitwy, o! da budže je-
ha Ssmjelnoscz, tedom
našcha Ssylnoscz.

6. Budžcže pšchi
Boloszczach, a schječ
Wobčežnoszczach šwjer-
ni do Konja, schak wam
Jesus lubi, dyž so wasch
Kšchij

Kšchij
Njebju
a žak
šmjeju
šyceni.

7.
šNadu
nem P

3. W

A) K

Wotš

Jesus ist
Lob: Wo

D

šcho do
Nadu
našch

šy, by
nadny
wjazy

2. S
narodž

Kſchiž ſubi ſ Troſchtom
 Djebeſa; po Grudžbi
 a Žalofzi, budjeće wy
 weſeleni ſ Troſchtom na
 žyczeni.

7. Nu da pokynl
 Nadu, kiž ho Krjeſch
 nem Padu ſaweſcz nje

dadja; kiž ho Czerta pa
 ku, a ho w prawynz
 Czaju kſebi wobrocja;
 pomhaj ſcho, moj JE
 ſužo, dołonjeć jim ſchu
 dzom brójeru, hacj tanz
 pſchindu k Mjeru.

M. S. Zimmermann.

3. Wot teju dweju Shtandow, menujzy
 wot

A) Krystuſoweho Shtanda teho Poni
 ženja, jeha Naroda, Czerpjenja,
 a Smerczje.

549.

Wot Krystuſoweho Na
 roda.

Jesus ist gar ein süßer Mann.
 Wotje naſch, kiž by w De
 beſach zc.

O JEſu! Meno naj
 klotſe, wot kotrehoj
 icho dobre je, we kotrymž
 Nadu namkamy, kiž ſa
 naſch Njech ty czerpjel
 by, bydž, Kneže JEſu,
 nadny mi, a njeſpomn
 wjazy na Njechi.

2. Ty by ho Człomek
 narodził, Boh ſam je te

be wuſwolil, ty ſ Njebes
 delje pſchichoł by, nje
 my pſched Czertom ſe
 cher ſmy; duž bydž Dzał
 JEſom Krystuſej, temu
 lubemu Džjecjatkej.

3. My tebe Kneže
 namkamy, dyž Božim
 Słowi fleižig ſmy, ty
 wobdarisch tych Sbož
 noſczju, kiž wtwojeſ
 Słuzbi bróterni ku
 ſchtuž troſchrue ho JE
 ſuſa, ton budze ſbožny
 pſches Krysta.

U u z

4. Dzał

4. Džak bydz teži lu-
bem JEsu, bydz Džak
teži lubem. Džecjatkei,
bydi cjeszene, a kralene,
moj JEsu! schuzuj, swat-
nuj me, sdžerž me, moj
Kneze, we Wjeri, so možu
wostacž we tebi.

J. Hortzschanski.

550.

Wot Krystufoweho czer-
penja na Kschizu.

Koš: O JEsu swietko Žimena.

D! cžiche Žehnjo JE-
suho! o nasch naj-
lubshi Sbožniko, ty by
ton Sswjet tak lubowak,
so by so kam do Smer-
cžje dak!

2. Poj, Czlowcže, poj!
lai schtu je tu? nasch JE-
sus wišy na Kschizu, won
sawschych ludych Kriesch-
nikow je do tej helškej
Martry schoł.

3. Won krowju Lowu
pokila, ach! njech jeho
kojzdy wokoscha, won
nasche dla schon woblje-
dnje, Nohsy a Nuzy
wupschistrje.

551.

Wot duchowneho Kschiz-
jowanja JEsuhom.

Luc. 23, 21.

Creuzige, so ruft die Stimme zc.
Koš: JEsu tvoje krawane Kany.

Kschizuj! wolajo scho
praji, Nazarenško
JEsuka! kojzdy jeho we-
dzo daji, na tu Hohru
Golgatha; chžemy jeho
Kschizowacž. Nochžemy
jeho hohrjewfacž! wola
jich mordarška klama,
połna helskich Hadow
Zama.

2. Kschizuj! praja,
nasche Njechi, kotre
wšchjednje cžinimy. Wo-
praudžje to nejku krmje-
chi, dyž teže snowho mo-
rimy. Ach! Ert tebe le-
struje, Wutroba teže saz-
pije. Nasche Koshty te-
be franja, tvoju wjecžnu
Sswjatosž hanja.

3. Kschizuj! tejšch cži
druhsy reknu, kiž by sty-
mi psches jene: Blische-
mu sle Sswcžje leku, so
won do nich sapanje.
Nje

Nje
macj,
Kschizom
Kom
wo jho
4.
dnebi
bydz su
Wstawa
Kaci, w
wefelny.
bdže den
lu twoj
bij na
toy, d
wišy
5.
Wusch
sa Kry
jich kre
šcha, do
kau.
Wola
JEsus
bo san
pschibi
snim
6. K
žowan
ja bym

Njegmemy jeho sponzo-
wacj, chzemy, praja,
schizowacj, jeho s Zasy-
om a schłodź'cź, nicjo
wo jeho Ljepšche rodźicź.

4. Rschizuj! stajnje
dyrbi rjekacź, njechascyli
dydź subenny, hwojetnym
Bratram spjeschnje cze-
lacź, w Njehach njebydź
wekely. Rschizuj, da
bdže derje tcy, nedaj woh-
lu twojej Krowi. Pschi-
bij na Rschiz twoje Sta-
my, dzejź twój Sbožnik
wiky Krawy.

5. Rschizuj! schudjom
Wuschi klyšcha, tych kly-
sa Krystusom du. Dyz
sich hwojetne Džicezi ty-
šcha, da ho woni wotmel-
enu. Rschizuj! rjane
Wolanje! Dyz moj
Jesus somnu je. Schtuž
ho snim da na Rschiz
pšhibicź, budže tejšch
snim Krafnoscz widźicź

6. Rschizuj me! o Rschiz
zowany, serwšchem schtož
ja bym a mam; so ja bu-

du namakany, w twojich
Nanach tu a tam. Rchi-
zuj schaf moj cžjelny
Łoscht, sežin mi horki
Swjeta Łoscht, psche-
tož, schtuž ho snim da ko-
stacź, budže tejšch snim
Krony dostacź.

J. G. Schumann.

552.

Łos: Jesu moja Wutroba.

Jesus Krystus je mi
šcho, Wutroba mi
praji to. Won je moj
Boh a moj Knes, kiž je
Luboscz Lemni neš.

2. Dost mam na tym
Sbožniku, dyž ho jemu
dowjerju; jeho Kany
troschtuja, te me Nebju
pikaja.

3. Pschi tej Wjeri
wostanu, hacj tu Kronu
dostanu; wutroba mi
praji to: Jesus Kry-
stus je mi šcho.

I Cor. 1, 2. Cap. 1, 30. Phil. 3, 8.
Giew. 5, 12. I Jan. 1, 5. 20.
Col. 1, 15; 21. Jes. 45, 21; 25.

Uu 3

553.

553.

Der am Creutz ist meine Liebe.

Kof: Wefel ho o moja Duscha.

Moj je schon ton Kschizowany; moja Lubos; Iesus je; dzi schak Ejerceze satamany! dzi cze Swjeta Zadoscze: wascha Luboscz schkodna je, wascha Luboscz I Smerczi dze, moj je schon ton Kschizowany, a ja koschu jeho Nany.

2. Moj je schon ton Kschizowany, schto teze stara, Stofniko, so ja psches Krystuka Nany wjerju dostacj dobre scho? Iesus je ho samnje dat a mi I Mjerej dopomhal, duz je moj ton Kschizowany, a ja koschu jeho Nany.

3. Moj je schon ton Kschizowany, Kjechi, wam ho wotrefnu, wasche dla je Sarjesany, Iesus Krystus na Kschizu. Ton liž dalje rjeschicj je Krysta snoroho

Kschizuje; Moj pak je ton Kschizowany a ja koschu jeho Nany.

4. Moj je schon ton Kschizowany! spokojom by dz Swjedomnje! Njehoro Dot je satykanj (Bozej wulkej smjelnoszi; Iesus samnje ruuje, jeho Krej Njeh wuhafnje; duz moj je ton Kschizowany, a ja koschu jeho Nany.

5. Moj je schon ton Kschizowany, czikeze da me do Zastwa! ja zu rad by dz pschesezehany, jeno so mam I Esuka; wot njeho me na Swjeczi, ni do nicjo njedzjeli. Moj je schon ton Kschizowany, a ja koschu jeho Nany.

6. Moj je schon ton Kschizowany! pschindj, o Smercz, me wofschewicz; sewsches Prozy wupschahany, I Esukej hej zadam hicj, tam, tam smeje Duscha Kwas, wjeczny Mjer a sbozny Eja!

Eja!
Kschiz
schu jeh
2.

an SE
Kof: W

Za m
I Kr
njeho S
ham
Kschem
mi wo
pschi
horju
tej blu

2.
schak n
won je
cini,
ja wof
Ejim
tu dje
ra wo
hacj ja
3. S
schon
njon

Ejaj! Moj je schon ton
Kschizowany, a ja ko-
schu jeho Nany.

M. F. Zimmermann.

554.

An Jesu hängt mein Herz.

Zob: Njetk webeleže ko Kschefz-
jenio.

Ja wissam twerdzje na
Kryschjezi, mam podla
njeho Radu. Won jeno
kam me swěbeli, wje
Kschemu tajku Radu, ki
mi we mojim Žiwenu,
pschi Styšknošzi, a pschi
horju, tu moznje Krosch-
tej služzi.

2. Won somnu sje
ščať njemjeni, duž schto
won je, kej žadam; won
czini, so po Grudnošzi,
ja webelje wohn ladam.
Ejim džiwniško ko mi
ru dže, čim ljepje wobsta-
ra won me, haj ljepje
hacj ja žadam.

3. Njeh zyly Swojet
šchon Stoty je, ja na
njon njepoladam, teho,

kiž Kschizowany jens je, ja
Wutrobu kej žadam;
won je Kroscht studnym
Wutrobam, dyž jeho
mam, dosz Ejeszje mam,
mi wjazy neje treba.

4. Kať renje budže
haklje tam, džež budu
pschi nim wostacj, a ru-
ny hwojatym Žandželam,
tu cžefnu Kronu dostacj,
a mjecz ju bewscho skon-
czenja, dyž njetk je schtun-
da pošlenja, da wumrju
sbožnje. Hamen.

Jan Hortschanstki.

555.

Zob: Kwalmy Boha wefelie.
Matth. 27, zyly stam.

Zon kiž nascha sbožnosť
je, Krysus zolje
hwojaty, ton bu, kaj je
pišane, jako Paduch jaty.

2. Koschwikany ža-
rožnje, K Smjechej wo-
bleczene, kronowany
Kžernjemi, sbity, wuř-
mjescheny.

3. Dyž won K Smere-
czi podaty, jako Stofz-

U u 4

niť

nik bjese, da bes Winy dni Hojenja, fori wzy-
poklaty na Golgatha tym Swjeczi.
Djese.

4. Tam bu na Kschiz
pshibity sawschje nasche
Njechi, a kaj Mordar
moreny, wusta nasche
Swmjechi.

5. Dyj bo jemu zysche
picz, Zoldz mu podawa-
chu, tak bo dyrbi tebi hicz,
pomhaj bebi! dzjachu.

6. Njetk je dokonjane
scho, schtoz wam Njechi
woda. Tak nasch JE-
sus wolajo, Duschu
Wotzej poda.

7. Skoty bo rospuk-
nychu, a ta Semja zre-
sche, Rowy bo wotterwre-
chu, dyz Knes mordwy
bjese.

8. Potom woni sla-
machu Schacharomas
Kofzje. Krysta Bol pak
Wojak tu rostlo wkur-
rowoszi.

9. Krej a Woda wu-
djeja: Jow! wy kude
Djjeczi, jow! Krej Stu-

tym Swjeczi.

556.

Koß: Njetk wopociuie Hohla.

D Jesu! troje Niany,
bu stajnie namaka-
ne, to Morjo Nady schej:
Schtuž s Pokotu knim
lada, na teho Nada pa-
da, snim dowjecznoskje
derje stej.

2. To lubosnje Klineje-
sche, dyz Boh na Kschizu
djese: Scho dokonja-
ne je! Njech je nam
Sboznosz wjesta, psches
Krej a Martru Krysta,
duz kwehyl bo, schtuž
wjericz ze.

3. Moj Jesu, twoju
Rowu, s Ciernemi rostka-
wanu, tejsch Kuzy s No-
hami a Kribet roschwi-
kany, hacz na Krej kru-
dowany, njetk kojzdy
czjeszi pokornje.

4. Pschi tebi sawosta-
nu, tezi wokto Schise
panu, te Liza wokosham,

Eiz

kiž bjechu saptuwane, te
 fu mi jara rjane; we
 twojich Kanach Pokoj
 mam.

5. O! Zehnjo sarjesa-
 ne, ja mam teže wob-
 khowane we mojej Wu-
 trobi, duž stobu wosfal
 pojndu, da wieszje k Nje-
 bju dojndu krej wjecznej
 krasnej Sbožnoszi.

557.

Zob: Nailubski Jesu, sekto ie.
 Duž nasch Knes Jesu
 swoj skutk wurwedt
 bjesche, kiž na to Wumozje-
 nje dzjesche, duž da Won
 swoju sproznu Duschu
 hohrje, kaj smertnie Kori.

Jana 19, 30. a we 17. staw. v. 4.

2. Njetk bjescheže jedyn
 rotny Wojak stanu, da
 jemu bjescheže jenu wotru
 Kanu; s Jesuka Stro-
 ny, kiž won pschekwol
 bjesche, Krej s Wodu
 dzjesche.

vola Jana 19, 34.
 a we 1. listi 5. Jana 5, v. 6.

3. To je ta Krej, to je
 ta brojata Woda, ko-
 trejž je saptacjena nascha

Schoda; tu je ta
 Ehezja a to Wotka-
 sanje, kiž nam so stanje.

4. Ach! daj, so, duž mi
 teho wužiwamy, my two-
 ju hirku Martru w Wyš-
 lach mamy, ty by doš
 wustal, so my schizy re-
 nje, bymy wumozeni.

J. S.

558.

Na Czichi Pjatk.

Auf, mein Herz, geh mit zu Grabe.

Zob: Kneze ja bym steho ladat.

Kwatari Duscha,
 k Pšchewodzenju,
 twoj Nailubski mordky
 je, pschistup kjebo Sa-
 moženju, a beš, schtož teži
 potrebnje; njetk masch
 zyle Njebjo dostacž, a ty
 mozesch sbožna wostacž.

2. Kneze, ja bym spro-
 cha saty, Proch tejšch bu-
 du po Smerczi; wumozž
 schak me, kiž bym jaty;
 sewschej Nusy pomhaj
 mi, a daj, so bych ktebi
 dojšchol, schewschej brojeta-
 nej Hary woišchol!

U u 5

13. Haj

3. Haj, dži, dži, moj
 Jezus Nowa, a czejn dom-
 nje s Luboscju; njech teče
 moja Duscha skhowa,
 kiz teče žada psches Mje-
 ru; poj, a pschibližuj ho
 temni, wotpocz njetk a
 pschetko wemni!

4. Zeschli ty pak
 k Mordkym czanycz, ach!
 da me tejsch hobu kmi!
 do wjedomnych Njehom-
 panycz, Boha k Njewej
 nawabi; njespomn schaf
 na moje Skoscje, sare-
 baj schje besbožnosze.

5. Wobal moje Wo-
 bolenje, skwojho Czjela
 Kudami; sawal do nich
 žaloscjenje, a to, schtož

me rostrudzi; twoja Krej-
 me žyła s hosič, so ho
 njesmjem Boha bojecz.

6. Po Czahu, dż
 wumrecz budu, a ho
 k Nowu hottowacz, dzejz
 ho mi a schemu Ludu
 Sahinenje budze stacz,
 da njech to kej djerzu
 k Lowi, so tejsch ty by lejo
 žak w Nowi.

7. Wajhtarjow mi
 pschidaj prawych, so mi
 moj Now smjerom je;
 skhowaj wulkich, skhowaj
 malych, jako krasne Ka-
 menje, a daj, so by mo-
 je Czjelo, junu wjecznu
 Krasnosz mjelo.

M. F. Zimmermann.

B) Wot Shtanda teho Powoschenja, wo-
 šebje wot jehe Hohrjestacza.

559.

Zutrowny Kyrlisch.

Kob: Nietk samjeszje je na Czahu.

Na przesnim Dnju po
 Soboczi, dż drusy
 Ludjo spachu, da Marja

ja jej Towarschski ho
 k Nowu na Pucz dachu,
 so hjeschcze junu Jezusa,
 nascheho lubho Sbožni-
 ka, by s dobnje wopla-
 kate.

2. Maria

2. Marja do Krowa
polada, tam Knesa nje-
namaka; ji Zandjel taj-
tu Poweſz da, dyž wo-
na ſrudnje plaka: Ton
Knes je ſtanył woprau-
dije, wjer jo we trojeje
Wutrobi, a woſtaſ Za-
rowanje

3. A dyž ho Marja
ſawroczi, a bjeſche naſtro-
žana: da JEſus ſam
knej pſchiſtupi: ſchto by
tał wobojana? wona ho
ſnim do Kycije da, ſa
Sarodnika jeho ma', a
laſ! to bjeſche' JEſus.

4. Won djeſche knej:
o Marija! Kajke to Po-
ſtrowenje! duž poſna wo-
na Sbožnika, o! to bje
jara renje. Wona ho
dotknyčz zyuſche ho, Knes
JEſus djeſche: neczin
to, dži, praj to mojim
Bratram.

5. Wona dže, a je
poſkluſchna, tejšch Sſwe-
kełoſzu kwata: wy ro-
ſproſchene Kurjatka, wje-
ſze, dže je ta Pata? Za
wjem, ja wjem dže wona
je, ju Galilejške; pyttaj-
cze, pojmy a džimy woſſal.
Herſen.

4. Kyrlische wot Wutrobneho Požadanja po JEſusu a Luboſzi knjemu.

560.

Mein Herr JEſus mich erhdre.
Kob: JEſus moja Nadžija.
Me moj JEſus ſweke-
li, tiž mi troſchtnje
Njechi Woda. Won
ſcho Horjo wobroczi, dyž
ho ſamnje Eſmerczi
poda. Schitko ſajndje we
Eſwjeczi. JEſus, pał
me ſwekebi, ;;

2. Ja wo Kubla nje-
rodžu, niž wo Salomona
Schajy, wo Ejez, wo
Mož wokoſu, wo kwjet
a wo nicžo jazy. Schitko
ſajndje we Eſwjeczi.
JESUS pał me
ſwekebi. ;;

3. JEſus moja Sbož-
noſez je, Troſcht, Ejeſez,
Kubla

Kublo, Żonowanje, jeho
 Luboscz ho mi ze, tu je
 moje Požadanie. Dusza
 je tu we Ssmjeczi, JE-
 sus pak me swebel. ::
 4. Preicz njest swami
 Njeschnizy, wy do Helje

lawescz zecze. Kubla
 preicz, preicz Penesy,
 wy te Dusche lawedze-
 cze. Wascha Kragnoscz
 bmerdzi mi, JEsus pak
 me swebeli. ::

Jan Hortschancki.

Kyrlisch teisch pschi Wuziwanju Bezeho
 wotkasanja k spiewaniu.

Wos. Kyrl. 3, 4. Jako ja maty kusk nimo nich
 pschindzech, da namakach ja teho, kotreho moja
 Duscha lubuje. Ja dzerzu jeho a nochju jeho
 puszczicz, hacz jeho pschivedu do mojeje Ma-
 czerje Komory.

561.

Jesus meiner Seelen Wonne.
 Kob: Schin Ludzio wotsal cianu.

Jesus, Duschie woksche-
 wenje, Jesus, moja
 woszebnosz; Jesus, moje
 Swebeljenje, Jesus, ty
 wjesch derje dosz, kajku
 Luboscz ktebi noschu, kak
 teze jadam, kak teze ko-
 schu; nu da daj ho teho-
 dla, Jesusko, mi bes
 Konza.

2. Jesus, moja Mroz a
 Esylnoscz, Jesus, moja

Madzija; JEsu, Boza
 wulka Ssmjelnoscz, JE-
 su Sswjetlo Żiwjenja;
 ach! kak jara ho mi
 styszczje, po tebi, moj
 JEsom Kryszczje! Ja
 teze ladam czakajo, poj
 schak poj, moi Jesusko.

3. Dzeschli? Haj ty
 dzesch, a kapasch, Jesus,
 schitkon sluboszu; wo
 Durje ho kemni klapasch,
 a bej jadash Hospodu;
 nestej wohnkach; dzi
 nuż kemni; hospoduj, moi
 Luby,

lubny, wemni; ja tezi po-
dam Wutrobu, a teze
wot ho nepuschcju.

4. Ejohodla teze dyrbjat
ako, lubny Jesu, wot ho
pacz; Nesbozje bych
pshinešt na ho, nechalli
cje sakhowacj; czen ty
eno domnje s Nradu, a
daj kichemu dobru Ra-
du, dzejz ty bydlisch, JE-
suka, tam je welje Do-
preho.

5. Ach! kač kym ja
kwekelenn, so kym teho
namakak, kiž je na Kschiz
powoschenu, kam ho sam-
aje woprowak! teho zu ja
krowjeru skhowacj, twer-
dije pshimnycz, wobar-
nowacj, a tejsch predy
nepuschczicz, hacj me neb-
dže wustrowicz.

6. Derje mi, haj, wjecz-
nje derje, so mam kwojho
JEsuka! wottemnje won
na ho berje scheje Nu-
sy Bremeja; stem mi
kwoju Luboscj sjerwi, so
je wumrjet na tem Dre-

wi, nu da schak tejsch te-
hodla nepuschcju ja JE-
suka.

7. Njech ho kwojetne
Kublo sube, njech tu pom-
ni wostanje; JEsus ho
mi ljepe lubi, dylki Ku-
blo sachodne; na nim
mam ja wjecznu Kra-
noscz, Schaza doscz a
Bojtku Jasnoscz, jemu
ho schon dowjerju, JE-
suka ja nepuschcju.

8. JEsuka njech drub-
sy hidza, ja jho nidy ne-
puschcju; sbozni jeho
Krafnoscj widza, a ja
žadam s Wutrobu, so
by JEsus pshimni wo-
stat, hacj bych junu
Sboznoscj dostak, so by
moj byl we Kschizu, moj
tejsch dyl ho kwekelu.

9. Ja bjech k Heli
wotkudzenu, tam bydž
možach bes konga, ktemu
Ezertej saczišnjeny, do
wjeczneho Plomenja, so
by Eswojedomnje mi
sbudzil, a me pshroschu
Nje-

Mjeru rudzil, Jezus pak
me wutornje shelskej
wjecznej Zalosczeje.

10. Jezusowe Kany
moza, moje Kany sabo-
jicz, won je me Doli ta
Kozja, kiz me budze wof-
schewicz, na to spomnju
Dzen a w Mozju, jeho
Krej da welje Mozju, a so
won ju pschelak je, to mi
Sboznost pschinjeke.

Wof. Kyril. 2, 16.

11. O! da tehodla ko
tebi podam, luby Jezus
ko; dokelz me ko czanut
khebi se Skazensa wjecz-
neho; njech mi czakne
Sbozje chcije, aby pak
njech Kschiz me sbije, da
schak jenaak lubuju, Je-
su tebe s Wutrobu.

12. Dyż Sswjet schu-
djom samnu stesi, a mi
renje sapiska, da njech
druhny po tej reji Sswjet-
nych Loschtow postacja;
ja zu sa Jezusom la-
dacz, jeho pschimnycz, a
kej zadacz hacz me wof-

me do Njebja s Ha-
brahami do Klina.

13. Njech tejsch nje-
kotrymz ko lubja, teho
Ezjela zadoscze; tajzy
kwoju Sboznost subja,
schitko snimi Konzej dze.
Ja chzu s Jezusom bydž
schudjom, kiz mi a schjem
druhim Ludzjom, wjecz-
nu Sboznost sakluzi, a
ju s Nady wudzjeli.

14. Mi wo niczo dru-
he neje, jeno so mam Je-
susa, won sa moju Du-
schu smeje Troschta dosz
a Wehelja, dyż ko Zi-
wenje mi minje, a scha
czakna Pomoz shinje,
dyż ko Woczi sandzela,
nepuschczu ja Jezusa.

*) Eych pschichodnych schtuž-
kach ko ta Duscha teho dos-
pomni, schtoz je predy spjes-
wata; tehodla moza nutorni
spjewario jow pschestacj, jeli
so chzedza; a tejsch dalje spjes-
wacz.

* 15. Jezus budze pschi-
mni s Nady, dyż mam
smertnu Drohu hicz,
won mi budze s dobrej
Nady,

Nadu,
bluzic;
Duscha
Ezjela
pschi
czenju;
puschci
* 16.
Swoje
lubuju;
ke Di
Zimen
je Ezje
tejsch
mori,
strozi,
nesch
* 17.
Grado
schu sw
dyz na
nadnje
Wocj
a tej
Wutro
stym
Wof
Hast du
Soy
19

Kadu, tedym renje po-
lužic, dyž Czert sa tej
Duschu ruje, a schiech
Czertow namnje schcjuje,
schiech poklennym (Kon-
ženju; Jesuša ja ne-
puschcju.

* 16. Jesuša ja na tym
Sstojeczi, wosche schieho-
ubuju; jehodla ku czlowo-
ke Dziejzi, Wustwoleni
Žiwenu; njech da mo-
e Czjeto sfori, njech je-
e jisch Ssmercz czakna-
nori, Duscha ko nena-
trozi, ji Ssmercz niczo
neschpodzi.

* 17. JESUS dawa
Sradowanje, a mi Du-
chu swiebeli, wobczejnosz
dyž namnje panje, da ju
nadnje wotwali; won je
Woczow Kofwjetlenje,
a tej Duschy wustrowe-

nje, nu da (Woczow te-
hodla, nepuschcju bei
Jesuša.

* 18. Jesus Nepsche-
czelow jima, Heli Klamu
satyfa, schtuž ko jeho
brojeru pschimha, ton ma
teho Wuzitka, so bdže
Krowa wubudženy, a
schon renje pschekrafnje-
ny, wjecznu Sbožnosz
wuziwacz, a Jesuša wo-
ladacz.

* 19. Ach! kak lubosnje
a renje, budže me moj
Jesus srjecz! sebracz
moje Žalosczenje schitke
Ssylse Swoczow srjecz
a mi po tej Wobczej-
noszi, pomhacz kwsiecz-
nej Wefetoszi; njech
da dyž ja wotbal du, JE-
suša ja nepuschcju.

M. S. Zimmermann.

562.

Wutrobne Kofrczowanje teje wjerjazeje Dusche
stym njebeskim Nawozenjom Jesušom.

Wof. Kyril. 2. v. 9. 10.

Hast du denn Jesu dein
Duscha.

Say da, o! Jesu, mi
zylje to Wobleczo

schowat? hacz kym teje
runje zyliczku Noz stys-
kniwoje wotat, kak da ku
wi

mi, o moj najlubosnisch!

nacžinit tajkulej srudnosž.

Kryštus.

2. Czohodla smolom,
o luba! tač žalosnje pla-
kasz, dyž njedže Kwi-
cijczku we Nusy na Po-
moz cjakasz, njerojerisch
da, so szylej Wutrobu ja
teži wjecžnu Lubosž hym
slubit.

Duscha.

3. Zo je mi haben te
Ssylsy stych Wocjow
tač natšo, so je šo tolla
mi we mojej Wutrobi
šdalo: jako by ta horja-
ža Lubosž mi šcha we tebi
hasnjena byla.

Kryštus.

4. Grudžena Wutro-
troba, njech šo teži njetko
tač lubi, njech šo šcha
Grudnosž se Ssystno-
šju we tebi subi, niž Lien-
ža, niž Morške Žomy,
moža to Womjo Lu-
bosžje hašnyčž.

Wos. Serb. 8, 7.

Duscha.

5. Dyž tač je, Naj-
lubšchi, da njech tejšch do

Nusy panu; jeno so
czjeschje a czeknje a sbož-
nje preječ czanu. Ja chzu
šcho snješž, dokelž me ju-
nu zejšch wescž, (Kraš-
nosju do twosho Kaja.

Kryštus.

6. Ja tebe kwalu, so
po mojej Wohli šcho czi-
nisch, so je ty se šwojim
Pastyrjom šwutrobu
mjenisch, ša to teže chzu
we Nusy wošchewičž
tu, junu tejšch (Hubenst-
wa wumož.

Duscha.

7. Zo me tejšch tyschi,
so dyrbu tych Ssycžach
tu wostacž, njemola Frej-
soty wot Czerta, wot
Njecha dostacž? Ach!
ach, Sšmercž, Njech,
Hela, Besbožnych šmjech
tyscha a zedža me po-
žrjecž.

Kryštus.

8. Njebndž šchač džiwo-
na! Čaj, šyli tu wobstaj-
ne Wjeri, da njech šo
pschezo Czert Hela,
Sšmercž na tebe mjeri,
Džerž

Djerz ho ty me, praj mi
sychru samoze teze smojeje
Pravizy rabnycz.

Duscha.

9. Dyj tak je, JESU,
dobra Noz sachodna Za-
dosz, dobra Noz Ejer-
penjam Eswjeta, poj
njebesta Nadosz. Wo-
Febny Koscht, Mauna
haj jandzelski Koscht bu-
dze ta nebesta Pastwa.

Krystus.

10. Wutrobnje jada-
za Duscha! po njebestej
Pastwi; ja teze da noch-
zu tu wostajicz dolho tym
Zastwi. Dowjer ho
mi, ja hym twoj Pastyr
a Kij, ja chzu teze swe-

bylicz wjecznie. Ps. 23, 4.

Duscha.

11. Dobra Noz Seo-
mja, ty twarenje rjane a
braschne, dobra Noz
Koschtu, wy Wefela skot-
ke a straschne, Aje, o!
Eswjet, mi ho tu njeubi-
njet, dokelz ja I JESUKEJ
kwatam.

Krystus.

12. Poj da hem kemni
ty Herbstwo, a Njewesta
moja, ja mam teze lubo-
schje Schazy, scha Kras-
nosz je twoja; sa Grub-
noszje, wuczirwaj Wefeo-
toszje, we mojim njebes-
kim Njasu.

A. G. Schirach.

563.

Kob: JESU meines Herzens Freub, süßer JESU.

Kajz je Drazdanskič Kyrl. An hach knamafaniu.

Jedyn drubi Kyrlisch steho wofokcho Kyrlische Sa-
lomona saty wot njewesztnej Lubosz i Eswojemu
- Nawozenju I JESUKEJ.

Ach! dy wuladam ja
schał, moju Lubosz,
poj sdyn kemni kwatajo,
skotka Lubosz! wela two-

ja Njewesta, poj, o Jeh-
njo i poj moj Nawozenjo.

2. Diwoki Jerusa-
lemste, powedajcze temu,

A x

tiž

Liz me lubo ma, jemu
prajeje, kał me sahorita
je jeho Lubosk, jeho flet-
ka Lubosk.

3. Won me junu ko-
schesche, won moj Njany,
tehodla, bych jemu schon
sapifano. Njetko je won
schitko mi, schitka Zadosk,
schitka moja Nadosk.

4. Ja hej zadam tau-
sentmol mojho Bratra,
tausentmol hej zadam ja
mojho Bratra: won mi
s Myfłow nepschindje;
wofche scheho, lubuju ja
jeho.

5. Sstnscheje ton Łoż
lubosny mojho Lubho,
ach! ton Łoż me wofshe-
wi mojho Lubho, ach! ja
jeho wopschimnu s Wo-
Łoschenjom stausent s We-
felenjom.

6. D! Kał ho ja wefe-
lju teho Sboja, Duschu
hjejom Zandzeljo k Ne-
bju woja. Lubosk scheje
Luboskje! njech teje k ho-
wa Duscha hacz do No-
wa.

7. Poladajeje, kał ho
ja sboznye paku, ja du
smojim IESUSOM kjeho
Kwaku; won me wof-
mie sa Kuku, snim ho
wodzu, schto da wo
Sswjet rodzu.

564.

Nichts bessers ist auf dieser Erd.
Łoż: O IESU! Swietko Ziwenia.

Zu w Sswjeczi niczo
njenamkam, na czimz
ja Spodobanje mam,
hacz dyz ja bym pschi
IESUSU, a snim tu Du-
schu wofshewju.

2. Bes njeho moj
Duch laczny je, bes IES-
susa niemotpoczynie, schje
moje Myfłje srudne fu,
tu niczo hodne njepyttnu.

3. Dy bych tejsch mjeł
schje Bohastwa, a schtoz
ton Czlowel lubo ma,
niemjel pak mojho IES-
susa, to byta luta Kudoba.

4. Schtuż Krysta ni-
ma we Horju; Schtuż
Krysta nima w Wumre-
ciju,

ju, ton je a
Boha, a
Hajnbu ma

5. Dyż
us pschim
pschetso psch
nje; dyż m
Sastuzbu,
robi Zosf

6. Dyż Kr
wi namatar
chi Wofsch
dyż won mi
o da; ho
jepje ma.

7. s Kry
za Grudo
ji do W
Starosk Z
a me wot D
lupi.

8. Ja Z
Nadziju,
Djeczjo r
pschi nim p
wulnu, so
dostanu.

9. Moj
onuje, so p
je dje.

u, ton je a wumrje bes
Zoha, a wjecznje lutu
dajnbu ma.

5. Dyž pał moj JE-
sus pschimni je; dyž
schetso pschimni wosta-
je; dyž mam ja jeho
šastužbu, da w Wu-
obi Trošcht sacuju.

6. Dyž Krysta w Eslo-
wi namakam, da w Du-
hi Wošcherwenje mam,
dyž won mi Krej a Eje-
s da; so sažo somau
epje ma.

7. s Krystom najwje-
ša Grudoba, so wobro-
ši do Bekelja, schu
Staroš; Jesus sacjjeri,
me wot Njehow wu-
pi.

8. Ja Jesusej mam
Radžiju, bym sbožne
Džeczo w Krystu šu,
šchi nim so modlicž na-
učnu, so Božu Radu
ostanu.

9. Moj Jesus me tu
onuje, so so mi dolho de-
je dže. Njech moje

Wjezy džiwne du, snim
w Kschizu derje wobstanu.

10. Moj Jesus byl-
ny Nyczer je, na Nje-
pscheczelu dobdže, so ja
šym pschednim we Nje-
ri, tu a tejšch tam w tej
Wjecznosci.

11. Haj, dyž Šmercz
kenni pschistuvi, da JE-
sus štojeru pomha mi, tu
Duschu wedže do Njebja,
to Eješo pschindže do
Kowa.

12. Dyž kudny Džen
bdu wotzucžicž, me JE-
sus njebdže wopuschecžicž,
ale psched Šrychtu šastru-
pacž, a do Šbožnosczje
škebi sacž.

13. Tam žu jeho wjecž-
nje poškwalicž, so s Jan-
dželemi štowarschicž, a
pschi tych Wuswolennych
štacž, haj jeho Krašnosž
wobladačž.

14. Duž Jesu nje-
wopuschcž ty me, so nje-
dže Ežert me njesjebe, ty
žyt so pomni hohre
wfacž

...eje, kał so
...bu, ja du
...šom Ejeho
...me wof-
...snim so
...da wo
...uf dieser Erd-
...ietto Ziwena.
...eczi nicjo
...n, na cymž
...je mam,
...šym pschi
...m tu Du-
...u.
...seho moj
...bes JE-
...cžnje, šchje
...šrudne šu,
...njepyttnu.
...tejšch mjeł
...ša, a šchtož
...lubo ma,
...sojho JE-
...ša Kudoba.
...Krysta ni-
...; Šchtuž
...o Wumre-
...cju,

wfacz, so moju Sbożo-
nosz herbowacz.

15. Dny Czert mi
Njechi potyka, a shelstej
Straffu nastroja, da
sakaž jemu Jesu to, njech
wtwojich Dianach sbo-
wam ho.

16. Me wtwojich Dia-
nach pschekhowaj, a we
njich Sechernosz mi daj,
dny wjazny ryczeč nemožu,
da skysch, dny ktebi sdy-
chuju.

17. Dny moje Wu-
cho nješkyschi: da njech
twoj Duch me nawuczi;
dny Woko wjazny njewi-
dži, da budž ty, Jesu,
Sswjetko mi.

18. Pschi mojim
Konzu, JESU, smi,
schał moju Duschu do
Kuli, a stwojim Trošč-
tom napeln me, tak
ho mi schudžom derje
dže.

Jan Hortzschanski.

III.

Kyrlisch wot Boha swjateho Ducha,
wot jeho nadnych Skutkow, skotrymž won
Czlowekej wtnym Shtandži teje Nady
pomha, jeho ktemu Sbožnikej wedže,
a jeho pschekraŕni.

465.

Koŕ: Kał renie swiečži sernicžka.
(Wot teje Nady, kiž pomoha
a sbudži.)

Poj, poj, o swjetla
Sernicžka, kiž s da-
loka, a sbliska da, nam
Zaknosz wzjemnej Do-
ay. Se stwojim swjet-

stom sbudž schał me, so
moja Duscha njeshinje,
we Satanoweje Mozy.
Nuž me, kysnje, so mi
Njechi, nejsku Ssmjechi,
so ho kaju, schitkich, kiž
me jatho maju.

(wot

wot teje Nady
2. Ach! ro-
ej Zaknosz
jimnu W-
te Wjepp
Konž tej rje-
osji, kiž me
troži, njech
adam, korr
e Slosyje
on Pucj k-
cjen me k-
(wot teje Nady
a snewe
3. Tu tr-
cjin mjach
aj me tei
kostacju
ch! rosbij
robu, so pr-
acijju, dla
uch Ssmi
ni lubie, k-
we Wjer
cje porwle
(wot teje Na-
cij
4. Ty k-
jo Sslonje
osj tebi r-
obu wob

(wot teie Nady, kiž rošwiecei.)

2. Ach! rošwiecej strowo
 i Zagnosziu, mi moju
 imnu Wutrobu, so czi
 : Wjezy žadam, czi
 onž tej rješchnej Czim
 oszi, kiž me tač jara po
 rozi, njech na tu Lubosž
 dam, kotra musta mo-

Stosžje Hubenosžje,
 n Pucz ktebi pokaz mi,
 cžen me kžebi.

(wot teie Nady, kiž wobroczi,
 a snowho narodzi.)

3. Tu twerdu Myši
 žiu mjachku mi, a po
 aj me tej Žaloszi, we
 iostfacciju twch Nječow.
 ch! rošbij moju Wu
 obu, so prawu Bolosž
 czuju, dla mojich rješch
 ych Ssmječow. Daj
 i lubje, so we Mjeri,
 we Mjeri tebe ladam,
 cže powstacž kež žadam.

(wot teie Nady, kiž prawych
 cžini.)

4. Ty by, schtož wod
 o Sstonzo je, laj Zagn
 osž tebi njefalnje, ja
 obu wobstacž budu.

Dnž dyrbu psched tho
 Wotza hieč, a sežeknes
 Kronu pschistupicž, dnž
 junu dyrbu k Ssudu.
 Daz, stobu, moja Zagn
 nosž, moja Kražnosž,
 prawy mostacž, a we te
 bi Sbožnosž dostacž.

(wot teie Nady, kiž wuczišči.)

5. Da wuczišč tejšch
 me w Sswjedomnje, dnž
 by me stwojej Zagnosžu
 wobschenkowat psches
 Mjeru. Ty by žwar
 s Nječow wutornył, a
 s Krysta hwyatei Krowu
 me smyl, tač, so ja moju
 Wjeru sjaunu cžinu,
 kaj žo kłuscha moja Du
 scha, hwyeru dželca, so by
 prawu Lubosž mjela.

(wot teie Nady, kiž so nuž
 cžiščez.)

6. Ty Sswjetko, sa
 cžišch domnje žo, ty by
 mi wulke Bohastwo, duž
 nadžiju mam ktebi. Ty
 somnu sjednoczeny žo, a
 ja teži hwyernje podaw,
 dnž wujednajch me kžebi,

X r 3

njetko

njetko je scho twoje moje,
moje twoje, schtu nas
Dželi? njech hmoj wešeli
bes Ežjeli.

(wot teje Nady, kŕi wobtwerdži.)

7. Wobtwerdž tu klabu
Wutrobu, so ja, dnž
Boloscz saczuju, wot tebe
njewotranu. Haj wob-
twerdž me kam do tebe,
moj wjesty Grunt we te-
bi je, dnž padam, daj, so
stanu. Djež je nuste,
zyl me skhowacž, wobar-
nowacž, daj, so kabi, kam
hwoj Grund mol klascz
we tebi.

(wot teje Nady, kŕi wupyschi.)

8. Za Wjera, ta me
wupyschi, pschispor te do-
bre Pocžinki, kajž Pycha
žada kabi, teži k Ežesczi
hmy my Kralojo, ja mam
wot tebe Duchomnstwo,
a Duschu klabju tebi,
Ežinju, locžnu, Wupysch
jeno, so to Wleno, prawse
wodžu, a po twojich Pu-
sžach kodžu.

(wot teje Nady, kŕi zylie do-
medie.)

9. Ach pschekrahn hjesch-
cze wjazy so, daj posnacž
twoje Bohastwo, so
wjestežischi tak budu. So
wotwojej Nadži wostanu,
po twojich Pucžach smje-
rom du, hacž pschindu ju-
nu k Esudu. Zebe, zy-
lje, snacž kbi žadam, a
to ladam, so, o Krahnosž,
wuziwacž mol twoju
Zahnosž.

(wot teje Nady, kŕi wokschemi.)

10. Ty Duschow scha-
žo sweshyl me, we Wu-
trobi dosž Kuma je. Tu
napeln s Wokschenjom.
Me naliž stwojej Lubosžju,
so stwojej nadnej Pomo-
žu, mol dobycz s Weke-
lenjom. Zyl me nadnje
powitowacž, wokscho-
wacž, so so srjeju, wu-
trobnje so ktebi smjeju.

(wot teje Nady, kŕi we swjetli
sbierii.)

11. Sdjerž me we twojim
Posnacžu, so wotwojej
Nadži wostanu, a nje-
sjebam

jebam kam
tut tei N
daj Wjeri
Duchej,
tu tebe, so p
mol žiwu,
pschego wo
Kralestwo

(wot teje Na
wo
12. Ach)

IV.

a) hwoj
ni, a

D Gwissene
tey m
nosci
so womac
Solsow
e wulke C
chto hym j
Ach! tak m
mam? Ach
mjerom k
a schilfon c

iebam sam sebe. Tvoj
 uel tej Nady dokonjej,
 aj Wjeri Moz a tejsch
 Duchej, ja wjecznje snacz
 u tebe, so pschi tebi bych
 zot ziwon, prawje cziwon,
 schezo wostacz, twoje
 Kralestwo tejsch dostacz.

(wot teje Nady, Eij schudzie
 wobda.)

12. Ach wobhaj tejsch

na Poklietku, me stwo-
 zich Nadow ramadu, na
 jenej kojidej Stroni. Na
 twojej Nadzi steju ja, me
 twoja Nada pschewodja,
 so dzimaj schtuž to shoni.
 Wot teje pschindze Na-
 da kemni Wotpad wem-
 ni, nima Wjesta, Krysta
 Nada je mi wjesta.

J. Hortzschanski.

IV. Kerlische wot Cyloweka.

Po Potrynj won

1) Kwoj rjeschny Schtand sobnje woponi-
 ni, a se Stryknošziu Pokutu czini.

566.

O Gewissens-Wein ach! ach!
 D tej wulkej Stryf-
 noscye! Woczi, da
 o womaczatej, a tych
 Szylsow naplakataj, w-
 wulke Ssudobje. Ach!
 hto hym ja sawinowal!
 ach! kak welje Njechow
 nam? Ach! dze bych so
 njerom skhowal, ach!
 schitkon czepetam,

2. Boha teho Werscha-
 neho, kiž je moj Wotz
 polny Nady, a ta Stu-
 djen dobrej Nady, duž
 me trechi Njesbožo; kiž
 so brojeru samnje stara,
 a ma somnu czerpenje, te-
 ho rosnjewal hym jara;
 ach! kak me to roscudji!

3. Jezus, kiž me lu-
 bo ma, Potrynj woslowal je
 samnje, wjecznu Sbož-
 nosz

X 4

nosz pschijnjesl namnje,
 Kiz ho mi schon podawa,
 Kiz mi schjednje smudrej
 Nadu Dobrotow dosz
 pschiczihnje: nejnym pos-
 nat jeho Nadu; neje to
 scho saklate?

4. Ducha teho Swroja
 teho, Kiz me pschi tej pra-
 wej Wjeri, Bohabojas-
 nosczl czierni, a me wuczi
 dobre scho, teho swulkej
 Besbojnosczu, wottehnat
 hym wot kebe; mi je
 Dzin, so psched Bojo-
 sczu Duscha njesazwy-
 bluje!

5. Nejnym, Kneze Bo-
 zo, tezi, husto lubil Po-
 ljepschenje, twojich Kas-
 njow pschestupenje mi
 pak robsu Polteczje; Nje-
 chow Wodacze kei ja-
 dacz, nejnym pyttal s Po-
 lutu; duz schal teisch ty
 njesmiesch ladacz, namnje
 swrojej Lubosczu.

6. Kajlej Dizele, tai-
 ka sda! wofelz Besbojo-
 nosczje cizeru, da teisch

dyrbi pschewschu Wjeru,
 nadpanycz me Grudoba.
 Ach! schto ho mi cziernicz
 sluscha? psched Bohom
 kak wobsteju? Ach! kak
 moze moja Duscha czek-
 nycz helstem Bohenjju?

7. JESU, Swrojeta
 Sbojniko, das, so ho po
 twojej Nadzi, mozej Du-
 schi Sbojnosz radzi, das
 to luby Jesuho! bes tebe
 Troscht njeje samnje, ty
 sam radzisch najljepje,
 Kneze, neladaschli nam-
 nje, da scho somnu konzes
 dzel.

8. Schal mi ty to sje-
 wisch sam, so bydz dyr-
 bja Wolscheweni, Kiz hu
 s Njechom wobczezent,
 duz teisch ja ho njestaram,
 hymli Njeschnik schto to
 czini? schal ty Njechi
 wodawasch, ty po mozej
 rjeschnej Wini, me dosz
 nidy njeostasch.

9. Kneze, s Grunta
 Wutroby, mi to zel je,
 so mam Stosczje, Psche-
 stupenja,

stupenja,
 a tych Nje-
 chow; psched
 wjem sje-
 tezi hu w-
 so mozdost
 mozej Du-
 10. JE-
 trobu kmo-
 truz nosch-
 flusch, sch-
 smiel, ach
 demnu!
 dalje sje-
 Wusch-
 schal ch-
 kacj, ha-
 Nadzi
 11. S-
 fastorcic-
 sche Nje-
 Nschiju to
 scze, hu w-
 czernic?
 saczihnje-
 wot tebe
 twoi Wu-
 Krej teisch
 12. E-
 Njepschen

stupenja. Njeprawdoscze, a tych Njechow bez Njehow; psched tobu je njewjem skhowacz, pschetoz tezi su wjedomne, ach! so mol dosz wobzarowacz, mojej Duschi Koroscze!

10. Jesu, nakil Wustrobu kmojej Nusy, kotruž noschu, stysch, a toudstysch, schtož teze profschu smiel, ach! smiel so nademnu! Zeschli so pal dalje skhowacz, a bei Wuschi satyfkacz, da schaf chzu tał dolho wotkaz, hacj me budjesch k Nadjji wfacj.

11. Kal me mojesch kastorcizicj, kiz schaf sawsche Njeprawdoscze na Kschizu tał wulke Stoscze, by zyl sa nas pschecjerpicz? dyrbjal da bydzj facjiznjeny, ja sam lueki wot tebe? nje ja bym twoj Wustwoleny, twoja Krej tejsch smuje me.

12. Tejsch by ty mi ksepshemu, sbity, hanje-

ny, a jaty; samnje kschizowanju daty, kronowanu skjernemi, samnje by byl czwojelowanu, moreny tejsch moje dla; samnje by tejsch twoje Nany, to je moja Nadjija.

13. Kneje Njera njesmeju, kiba, so po twojei Nadjji, moju Duschu wosmesch k Nadjji, a mi pomhasch Kdzieczastrow. Njech da schaf so twoj Duch wemni, moznje wopokasuje; njech stym Troschtom stupi k emni: tezi su Njechi wodate!

14. Jesu, pokoj Wustroby, pomhaj Duschi Pokoj dostacz, a daj na tebi mi wostacz jako cizkzej na Drastji. Njechi, Smercz a helste hoheso, nidy newotdzjelja me; JESU, scheje Nady Morjo, twoj zu bydz hacj do Smerczje.

M. F. Zimmermann.

£ 5

b) D

b) Do Jesom Krysta, Jehnecza, Wjeri
a to harno czeszi, pscheczimo Ne-
pscheczalam teje Wjery.

567.

Wj: Nietk webeleje so Ksche:
sajienio.

Giem. Jan 5, 12. To Jehnjo kiz
je sabite, je dostoine sacz Moz
a Bohastwo Mudrosz a Szol-
nosz a Czest a Krawnosz a
Kwalbu.

D Jehnjo ty wor
Wjecznoszje, ky me
tal lubowato, a dnz Czest
dopelneny bje, so samne
moricz dato. Za twoja
Bratka Wutroba schu
moju Zalosz na so sa, a
wumozje me sneje.

2. Szky me kaz Pastyr
vyttato, a me tejsch na-
makato, ty by schu Pol-
nosz dobreho a Ziwjenje
mi dalo, me wobdarito
bohaczi na Czeli a tejsch
na duschi, stem Duchom
teje Rady.

3. Za twoje Blusny
woko scham, ty lube Jeh-

njo Bozo; Za psches nse
Wumozjenje mam, schto
da njest Hela moze?
Smorst a Blak jadyn
namni nej dnz wucziszi me
twoja Krej, moj luby
Nawozjenja.

4. Czest, Kwalba,
Dzak, a Bohastwo bydz
date, Jehnjo, tebi, ty by
nas z Wjeri pschinebto,
wukupilo kebi. Ty by
nas s boznych sczinilo,
nam dato wsazjy dobreho,
hacz my so nadzijachmy.

5. Schtu roknese
Czest Jehnecja njest
stausend Zasykami; Kost,
Morjo, Semja, Nebeska
nech spjewa swjeru sna-
mi Czest Jehneczu, kiz
zime je a do Wjecznoszje
wostanje. Haj! Hamen!
Halleluja.

568.

Sbieraję
tym du

Sching dich
Lij: Krotk

Sbieraję
bieraję

Duscha se

Zyschnoszi

liepje slusa

je so na te

cju stubil

Wieru te

tom pobik

2. Nu

pscheczto

Hadcje,

Kusanje,

Kladje? ja

Jesuba, t

mol, ton

swoyu S

Sboznoj

3. W

moj Niec

to vrazil, s

nitej moji

jit, schub

dal, tSa

568.

Sbjersaze Wobaranje teje Dusche napshecziwo
tym duchomnym nepsheczelam kiz zedza tu
wojeru rubicz.

Schwing dich auf zu deinem G.
ob: Krystus kiz nas wustrowi.

1. Sbjien so hobrje k
bjeskam, o ty srudna
Duscha, schto tu lejjisch
Zyschnoszjach? tezi so
jepje sluscha! Lai, Czert
e so na tebi starkei Lef-
zju stubil, so by twoju
Wieru tezi, sjeje Trosch-
om pobit.

2. Rubaj jemu na-
pshecziwo! rjeł: ty helsti
Hadze, schto tu twoje
Kufanje, Zafosz namnje
kladze? ja hym frej psches
Zesufa, ton je tebe psches
mol, ton je mi psches
kwoju Krej, wjecznu
Sboznosz dobył.

3. Wometujesch mi
moj Njech, dje je Boh
to prajit, so je tebe k
nikej mojich Njehow sta-
jit, schtuba je tu Moz tezi
dat, k Satamanju Ludzi,

jeno ty by saklaty we tym
helstim Esudzi.

4. Esymli so sczim
pscherjeschit, da jo wob-
zaruju, a so k Krystu-
wej Krowju, sjeho Kianow
moju, ta je mojich Nje-
chow schjech polne Sa-
placzenje, stupju stej
psched kudny Stot, ra-
dju hebi renje.

5. Schturnuj Czert,
a Esmerczi, a Eswojet!
schtoha mi to wadzi?
pschedwami hym pschi-
kryty, steju wbozej Na-
dzi. Boh je kwojho
Esyna dat, kubošzju a
k Nady, tał me wjazy
njetyšcha moje rjeschne
Pady.

6. Schto mi twoje Lu-
danje, rotny Eswojeczje
wadzi? wofaj, so Boh
samnje nej; schal hym
wbozej

568.

w bozej Nadzi. Dy by Boh moj Swadnik byl, da me njeby wolal k swojej krasnej * Wezjeri, ale druhim skhowal. * Luc. 14.

7. Tak pak sluzi schitko mi, schtoz je w morskich Wodach, zyla Semja paze me na rokebnych Wodach. Komu je ton Wohen, Lof, a ta * Woda data? tejsch scho Wojsko nebjeske k mojej Ssluzbi kwata.

* Sprach 39, 26; 41.

8. Ja hym boji, Boh je moj, schtu je, kiz najdžjeli? hacz mam runje Czerpenje na tym rjeschnym Cjeli. Njeh! schaf schitko, schtoz Boh da, slubosju ho stanje, dyz won je, da Czerpenje, a Kschiz borsy spanje.

9. Džjeczi, kotrej dyrbi Nan kschemu dobrem wabicz, te budza ho bes Pruta scjeschka derje radžicz. Ze da Boh moj luby Nan, schto ju wot

njeho stanycz? dyz ze me won psches hwoj Prut kschemu dobrem cjanycz.

10. Boh je snaschim Kostanjom wulzy derje mjeni, tezi kiz hu tu Czerpenje, Slosz a Nusy mjeli, maju njetko Wekeltosz w Jesuhowym Klinie, lubl lejcze, kak jo Boh kschijom derje mjeni.

11. Boje Džjeczi hwoja zwar Grudnosz se Ssytami: ale nydom pschindje Czab slubaty mi žnlami; wone Ssnospy wjasaju swulkej Bekelosju, tedom dyrbi wot nich prjecz Zyschnosz se Grudnosju.

12. Nu da smi, o! Wutroba, schitku twoju Bolosz, cžis ju moznje sady ho, sabndž Kschiz a Korosz, Cžik jeho zylse na Boha, spjewaj jeho Mejni, sdzakomnesu Wutrobu, Halleluja renje.

J. Schpank.

c) Wu

Wutroba
nju fo
a S
Kon prij
v
Wohl dem
Lof: Zion
Derje t
neind
tych Best
temu! fo
rumnu
vovch;
Nieschnit
Wufmies
stajnje na
fej wot ni
2. Der
stara, Bo
pelnicz, a
y jara fro
Belicz; ta
nuje sem
do wolje;
me derje
Wodn
Badja.
3. Tak
je smeje,

Wutrobne Sslubenje we nowym žiwě-
niju kódzicž; To je Sswjet sazpjecž,
a Spodobanjen na IIsusu mjecž.

569.

Ton prjeni Psalm Da-
vitowy.

*Bohl dem Menschen der nicht w.
Lob: Zion jara stóškie skorji.*

Derje temu! kotryž
nejndže, po Radži
ych Besbožnych; derje
temu! kotryž pschendže
umnu Drohu neprá-
wych; kizž ko sminje
Kieschnikow, a ko paký
Wuškijewzow. Kotryž
tajnje na to lada, schtož
jej wot njeho Boh žada.

2. Derje temu! kizž ko
kara, Boži Sakon do-
belnicž, a ko na nim wul-
y jara skadowacž a swe-
želicž; tajkeho Boh žo-
ruje serošim Sbožjom
do wolje; kizž ko žtom-
ne derje radža, dyž ko
Wodnym Kjekam
radža.

3. Tak ko tejšch ton de-
že smeje, kizž po Božich

Kasnjach dže; bes Plo-
dow won nidy neje; jeho
Listcžje neswjadne. Sacž
ko runje sestari, da ko
tolla seleni, won je pola
Boha w Radži, schtož
won cžini, to ko radži.

4. Kotsiz pak Kjekch
lubo maju, stymy žlie hi-
nal je, kizž ko Pluroy
rosmetaju, tak tejšch žich
Boh rosdunje; džež je
Boža Žyrtwicžka, tam
ko Kieschnik nesřhowa,
na Fromnych Boh (Ma-
du lada, Besbožny pak
wjecžnje trada.

M. S. Zimmermann.

570.

*Ach! sagt mir nichts von Gold
und Schätzen.*

*Lob: Schtuž Bohu werschnewtu
ko poda.*

Ach! njeřwalcže mi
kwojetnu Kražnosž!
mi wot Bohastwa nje-
recžcže! ton Sswjet, a
jeho žyla Žaknosž, me
sweske

dnž je me
woj Prut
m ežanpež.
e snaschim
ulzv derje
tu Ejer
Dusymie
o Wehe
wym Klio
akjo Boh
emfeni.
Kjekčji žyo
adnosž se
e nydom
sřohaty
one Ssno
ulki We
m dyrbi
žyřnosž
smi, o!
tku woju
u mozne
Kschiz a
po žylse na
jeho Mes
Wutro
renje.
Schpanl.
c) Wu

swębelicę schac njemoże,
njech kojzdy, schtoż ze, lu-
bo ma, mi ho kam JE-
sus spodoba.

2. Won dawca sдоб-
ne swębelenje, a ja mam
na nim Schaza dost,
won je tych Wocjow
Wolschewenje, a mojej
Duschje Spokojsnosz,
njech kojzdy schtoż ze, ze.

3. Swjet sewschim
rjeschnym Loschtom shi-
nje, a czjelna Njanosz nje-
traje; scho cłakne po
Czaku ho minje, a hwoj
Konz wjeszczje dostanje;
njech ze.

4. Won kam je moje
Kobwjetlenie, ta Wjer-
nosz a Pucz k Sbojnoszi,
won dawca mozne Wok-
schewenje, kiz moju Du-
schu wozjwi; njech ze.

5. Won je ton Kral,
kiz sczeszczu knezi, won je
ton Knes schej Krafnos-
zczje, scha moja Sboj-
noszcz we nim lezi, a sew-
schej Winy wutornje;
njech ze.

6. Won ma hwoj Rod
tak wobtwerdżeny, so ja
na Moz jon njeswali, a
hedzi renje pschekrafnje-
ny pschi hwojim Wotzu
na Stoki, njech ze.

7. Won bohaty je na
Smjelnoszi, a pschi tem
tejsch ton najrenschi, won
wedze Knjestwo po
Praudoszczj, a schitku
Mudrosz pschetrechi;
njech ze.

8. Won ze mewosche
schitko hadzicz, so bych
snim runu Zafnosz mjet,
won ze mi hacz najlepe
radzicz, tak so bych w lu-
tym Sbozu chcjet,
njech ze.

9. Hacz dyrbu runje
drudy tradacz, pschi tu
tych Czafow Braschno-
szi, da mam ja krafnych
Kublow ladacz, we tam-
nej wjecznej Krafnoszczj,
njech kojzdy, schtoż ze, lu-
bo ma, mi ho kam JE-
sus spodoba.

M. S. Zimmermann.

571.

571.

aher nur hin, du schöne Welt
 Ich: Krystus liß nach wustrowi.

Prječ se brojetnym
 Njerjadom! liß me
 Ryblach jima, won se
 w o j i m Bohastwom,
 amni Knestwa nima, ja
 jett Jesom Krystusa,
 ubowacz zu zylje, niczo,
 chtož Swiet lubo ma,
 prawje njebrwefelje.

2. Schto hu schitke
 Bohastwa? jeno Perschež
 Semja; Brjemena,
 liß Kamena Czeshkory
 Ma semja; Plomjo, fo
 rez Wutrobu wobjidzi
 skasn; Czernje, kotrez
 Kawaju, scho schtož do
 nich wasy.

3. Schto je Czesh,
 chto Krafnoscije? Szin,
 liß w malej Krowli pschin-
 dže, a tejšch sahinja, do
 Srudoby skili, schtuž se
 zwojim Hoffartom, do
 Njebes ze czanycž, ton
 dyrbi tejšch s Hamanom
 do Haniby panycž.

4. Tjed je brojetne We-
 felje, s Zokrom pocije-
 nenn, a schtuž stym bo
 wolsheroi, budze sawe-
 dzenny, schtuž ton jo bdže
 Sptakanjom do tej He-
 lje stupicz, a tam Ssmo-
 tu s Schwabelom, shel-
 skim Wojskom wupicz.

5. Dwy klepi na Du-
 schi, so ho wam to lubi,
 psches czož Duscha we
 Heli wječnu Sbojnošz
 subi, to je jeno lura Mah
 Sson, a Kad, a Sda
 czle, saklata je wascha
 Sda, na saklate Kacije.

6. Duscha, ty hu s Nje-
 bešom, schto teže to tak
 rjeba, we Bohu masch
 Dobrotom, schtož je tebi
 treba, kaž so sa tym,
 schtož Swjet ma, pschet-
 so džesch a ladasch, ty tak
 s Proschkom Njebeša,
 napolnicž hej žadasch.

7. Swjecze! prječž
 prječž Neredže, wolshero
 druho Steho, schtož ja
 žadam, Jesus je, dyž
 mam

571.

mam jeno teho, da tejšch
stym ja njerodju, schtož
nam Njebjo dawo.
Wjezo, tiž na Semi ku,
Njerjad ku a Zrawo.

8. Nječ je Njebju
Wekelosc, Semja, da-
waj Schazn, ja bes tebe
mam sehebo dostc, pschi
Krystuku jazn, won me
prawje wotšewi, je mi
sa pscheczela, bes njebo
je we Swojeczi, mi scho-
jena Hela.

9. Won je, schtož hej
požadam, bes Křow, bes
Zebanja, Morjo, w ko-
trymž Schazn mam, ko-
trež mi nječranja, Para-
dis tu na Semi, žiwe-
nje a Schazn, moj Ert-
jebo pokwali, schto zu-
hjeschcže wjazn?

10. Swojecze prejcž
se schazami, prejcž, ja te-
be hidžu, Jezus liepe
swefell, hač dnj Slo-
to widžu, Boh je moj, we
Kudobi, dnj zu jeho pro-
šycž, da dyrbja tejšch

Kapaki, Kljeb mi s Njes-
bes nokycž.

11. Dnj ton Sswjet
me sazpicž je, a me hu-
sto tyschi, da moj Boh
me lubuje, moju Proš-
wu hlyšchi, Sswiet schaf
wobstacž njemože, won
bdže swoj Konz dostacž,
dnj moj Boh mi wosta-
nje, da budu dobry wostacž.

Jan Hortyschanski.

572.

Math. 8, 22. Jezus dšesche:

Poj ty samnu!

Mir nach spricht Christus, liebste
Seele.

Koř: Schtuž Bohu werschnemu
ho poda.

Poj samnu! tak teže
Krystus lowa, poj
Křetsje samnu Ełowe-
cze, poj pokwataj a sta-
waj s Nowa, to je stej-
rjeschnej Sparnosczje!
poj, wostajwšchi ho
swjetneho, a pyttaj moje
Zowarstwo!

2. Ja podwoluh smo-
lom tebi, o moj Najlub-
šchi

hi Jezus
tu Sch
ejj twojho
instwo, t
o cjerpił ho
jšch ja tu c
3. To, to
ho hlyšch
sch ty, mo
ha mordla
Duscha, h
erzi P
štroj pal
buje, ton
ojeru sam
4. Nječ
ata Nječ
pal ja to
tastich P
dijci, h
sane hu;
B) But
57
Reinert Leben
s: Bojo Sme
i ku (do
helenie
Nebepa

mi Jesu! a wuswo-
tu Schczejku bebi,
tejz twojho Kichija vo-
instwo, mi siewi, schtoz
czerpil kam, a schtoz
sch ja tu czerpicz mam.
3. To, to je prawje!
ho fluscha, tak pra-
ch ty, moj Sbozniko!
a mordla je takama
fluscha, kiz s Njehom
derzi Pscheczestwo;
schtoz pal me kwojernje
buje, ton tejsch jow
kjeru samnu dje.

4. Njeh Esrojet bej
da Njehi kłodzicz, da
tak ja tolla njebudu
p tajlich Puczach nidy
kizicz, kiz twerdzje sa-
kane su; sa tobu pak,

moj JESU, hicz, to zu
tezi rady polubicz.

5. Ja tudy nimam
wjecznje wostacz, smercz
ho tejsch kemni pscheczische-
czi, o! daj mi tamnu
Sboznosz dostacz, kiz
do Wjecznoszje swefeli,
da ho tezi, Jesu, sapi-
schu a zylje schon twoj
wostanu.

6. Ja zu ho twojej
Woli podacz, tejschli so
dyrbu stobu hicz? da
zu tezi rady schitko do-
dacz, ty jeno zyt me
pokylnicz, tak sadn wo-
stacz nemozu, tak wje-
sczje pschindu sa tobu.

M. F. Zimmermann.

) **Wutrobne Pozadanie po njebekim
Kralestwi ma.**

573.

meines Lebens beste Freude.
: Bozo Kneze teho Esrojeta.
i su idobne Eswe-
helenie, Bozo, two-
Nebeka; Jesu ty

dasch Wolschewenje, mo-
jej Duschi bes Konza;
a scho, schtoz me swefes-
li, to je w tamnej Krafo-
nosczzi.

29

2. Moje

2. Moje dla fej mo-
ja zadacz, druhsy brjet-
ne Kubla sche, ja zu
hobnje Knebu ladacz,
dzij moj Towarsch
Iesus je, Swjet bo
sewschim roswali, Iesus
pak bo nesubi.

3. Wecjschich Kublow
nemzu dostacz, hacz ja we
Iesuku mam, brjetne
Kubla budza wostacz
Wobecz znos; kтым Wu-
trobam; Iesus nemob-
ciezuje, kiz je Kublo Ne-
beste.

4. Hacz tu runje
brjetna Krasnos; Wo-
czomaj bo lubicz ze, da
schat tola seje Zafnos;
zanu kwilu nettoje, bor-
sy sewsch; j Krasnosczju,
Swjet bo spali Wo-
henju.

5. Tam pak we Ne-
bestim Raju, Iesus
tajkich Darow ma, kiz
dosc; Wokschewerja ma-
ju, Duschu wiecznie na-
lucza, a schtoz tamna

Krasnos; je, ta bo nidy
neminje.

6. Nu a nidy niczo
schkodziez, tamnym schas-
zam nemoze, kiz ze Ie-
sus domnje ptodjicz, slu-
tej horzej Lubosczu, pschi
Iesu w Nebekach ne-
sbjene bo zadyn Strach.

7. Ljepje je bo kwilku
khowacz, pschi tym lu-
bym Iesuku, hacz tu
dolho poharowacz schjed-
nje w Njeschnem Wefel-
lju, schtu; je kBozej pra-
wizy, ton je derje skho-
wany.

8. IZydzu, spiczom,
sharowanjom, neje Du-
schi pomhane, dyz pak
wona scjepetanjom,
kwoju Sboznos; pyttacz
ze, da stem kaz bo wupy-
schi, tak tejsch to ji pschi-
steji.

9. Nu da daj mi
k Wopyttanju, IESU
tamnu Wefelo; z, daj
bo sam mi k Wuziwa-
nju, da mam schudjom
scheho

chebo dost
adam, da
Nebekam
M. S.

sch! anberw
trittst du
Lof: Mi

! Esn
jim
schindjesch
a shusty
wanjom, B
al bicj.

la Loscht c
uju pocjar
wjeczynu

swojim S
2. Me

dal jara,
nosczu, to
tara, a ru

nech bo te
dzjom s d
wefeln, da

schudjom
Grudoby.

3. Ja t
pliwoczju
bo hacz, a

hebo doſz; a ſo tebe wo-
idam, da mi pomhaj
Nebekam.

M. S. Zimmermann.

574.

ch! auserwählte Stunde, wenn
trittst du endlich ein?

ſoß: Mi wutrobnie ſo.

D! Ssmercz, dy ſtwo-
jim Spanjom me
ſchindzeſch woſſcherwicz,
a ſhuſtym Sdych-
oanjom, ſej žadam wot-
al hicz. Me ſe Sswje-
a Loſcht ežeri, ja kNje-
ju pocjanu, tam budu
wječnym Mjeri, pſchi
wojim Jeſuku.

2. Me je Sswjet ſie-
at jara, ſe ſwojei Leſ-
oſczu, to na Duſchi me-
ara, a rudži Wutrobu,
jech ſo teſſch drudy Lu-
žjom ſdam ſwobnkach
deſeky, da tolla ſnužkach
hudjom ſym poſny
Drudoby.

3. Ja to zwar Sczer-
liwoiczu, zu ſchitko na
o kacž, a Boha ſNu-

ternofzu, ſej kTroſchteſ
po adacz; ton najſiep-
ſchi Troſcht ſamnje paſ
budže w Njebekach,
džež ſo ſcho dobre nam-
nje, doindž budže po
Grudzbach.

4. **O JEſU!** ežin
Konž Gloſcije, a mojho
Žiwjenja; ſmi prejcz ſchie
Wobczejnoſze, a medž
me ſe Sswjeta! ty ſam
ſy moja Krafnoſz, njech
da tam ktebi du, ſo wi-
džu troju Jažnoſz, we
wječnym Weželju.

5. To Ežeto budže
w Nowi, ſo zwar ſcho
roſproſchicz; Boh paſ
po ſwojim Sstemi ze
ſchitlich wubudžicz; duž
teſſch me junu ſNowa,
moj Božo, ſawočaj, njech
tebe Duſcha ſkhowa,
ji kNebu dopomhaj!

6. Tak zu ſej Ssmere-
cije žadacz, hacž junu do
Ssmercije, a na tu
Sbojnoſz ladacz, kiž hor-
kach w Njebju je; ja
D y z kWum

Wumreczju ko swjeru | nem Wjeru, dzejz mozu
zu schjednje hottowacz, | swierom swacz.
hacz pschindu k Wjecz | M. F. Zimmermann.

e) A Sbozne Pschihottowanie k Smerczzi
w schjednje dzerzi; a Ssmertne
Kyrlische spiewa.

575.

Christus, Christus, Christus ist.
Kob: Krostus, kiz nas wustrowi.

Krostus, Krostus, Krostus je, kotrehoz zu
wostacz, ton Ezaš borsy
k Ronzej dze, da bdze
Smercz me dostacz.
Wona pschezo bliže dze,
sbije schirkich Ludzi, Krostus
pak ju pschewinje.
Schto ko Duscha wuzi?

2. Schtož da mek mi
pobrachnje, wosmu ju
rad namnje, to mi schlo-
dne njebudze, schtož je
tyschne samnje, dyž schje
Etary woklabja, kaž
by Smercz je sbiwa,
praj tolla Wutroba:
w Krostušu hym žiwa.

3. Wostnje Smercz
me je Sowjeta, to mi

njemje schlodzicz, Krostus
bdze me bes Zronsta
kawej Wodzi wodzicz.
Na kotrhož ja chcjeny ku,
we tym zu ja wostacz,
žiwjenje tejšch w Krostu-
šu, kiz me wumo, dostacz.

4. Dyrbu ja tejšch se
Sswjeta, bewschjech
Kublow czanecz, dyrbi
Ejeto do Procha, do
Popela spanycz: wo to
niczo njerodzu, schtož me
mylo kostacz, schak bdu
ja we Krostušu wjecznje
živy wostacz.

5. Schto žyt wulku
Skotzbu nacž, dyž dyr-
bu do Riowa, Proch bdze
k Prochej wordowacz, to
wiem sw Bozho Sstoma.

Duscha budze we Nje-
bu, wjecznu Sboznosz
dostacz

ostacz,
Krostušu,
ostacz.
6. Ze
Kiehom d
hu rudjic
wstowala
u budzicz
de Heli
u dostacz:
w Krost
by wostac
7. Njech
e potorni
žert we
rožicz n
Smercz
jem pak
e, bdze
ostacz, d
žiwjenje
uša dost
Jan

Al. 1, 23. W
a hebi jado
pšchi Krost
y tejšch we
wie freu i
s: Zion ja
ch! fak
k Ssm

ostacj, a we Jesom
 rystu, wjecznje zima
 ostacj.

6. Ze ton Czert tych
 jechow dla, moju Du-
 ru rudziej, so by sa-
 onflowata; a ze won
 budziej, so ja dyrbjak
 e Heli, wjecznu Stra-
 dostacj: da wjem so
 w Krystu, budu zi-
 y wostacj.

7. Njeh da Smercz
 e potornje, Smercz a
 Czert we Heli, me schak
 oziej njemoze, pobij
 Smercz me delje. Za
 em pak so Wumre-
 ce, bdze moj Dobyt
 ostacj, dyz bdu wjecz-
 nje psches Kry-
 sta dostacj. Phil. 1, 21.

Jan Hortyschanski.

576.

Phil. 1, 23. Wobojie dla so tyszcu
 sebi zadam pre ez cjanoci
 pschi Krystu bydz, kotre
 teisch welie liepie bylo.

wie freu ich mich zu sterben.
 Zion iara stysknie profe.

Sch! kak wofelu so
 Smercz, dyz bes

moj Boh samykli,
 Czlowek so lutym Horju
 werczi, dyz je tudy na
 Swojeczi, dokelz w na-
 schim Ziwenu, lute fru-
 dne Ssylsy fu, Sbojni
 fu kiz po Ziwenu, tam fu
 pschischli Poljepschenju.

2. Husto pyttam
 Wofschewenje, dzejz je
 luta Grudoba, schitko
 nasche Wefelenje, pschi-
 wedze nas do Kschiza,
 swierna Lubosz sadzia,
 Nusu dosz so namaka,
 w Nusu smy my nato-
 dzeni, slucej Nusu na-
 pelneni.

Heli, Bojo! derje
 sam, ezin Konz mojej
 Grudoby. Wupschjeste
 twoju Nuku namnje,
 wuklysch me teisch we
 Smercz. O kak derje
 bdze mi bydz, dyz bdu
 mjernje wuspacj mycz,
 dyrbjak pak bydz dljeje
 zimy, daj so nejbym nje-
 sezerplimy.

J. Hortyschanski.

D y 3

577.

577.

Kyrl. Wo nadnu Pomoz Jesurowu w smert.
nej Nusy.

O treuer Jesu, der du bist.

Kob: Echtoz cini Boh.

D kwojerny Jesu, kiz
ty by, moj Pastor,
Troscht a Nadostz, ach!
Tak mam ja, moj naj-
lubski. njek ktebi wulku
Zadostz. Ja proschu teze
ach! wuktych me, a
njedaj schak mi panycz,
dnyz dyrbu wotsal czanycz.

2. Stej mi we smert-
czi k Pomogy, a homhaj
ko mi bjedzicz; tak so
bych moze Njечи schje,
mot wuttupene widzicz.
Tej Nusy schej, njech
twoja Krej, je troschtne
pschewinenje, da wotsal
pojndu renje.

3. Sjew ko mi redom
sluboszu, tak, kazy by ko
Ssmercz prawit. a kazy
by samnje na Kschitu,
Ssmercz, Njech a Helu
Dajit. Njech twoja Krej

me, czini frej a wofschjers
moju Duschu, dnyz Nje-
choro dla ko tuschu.

4. A dnyz ja reczecz nie-
moju, a ko mi schudjom
styschcze; dnyz sachlo czech-
zy (dychuju, da smiel ko
namni Kryscheze! Haj
sjew ko mi, we Wutro-
bi, da zu ja wtwojim
Meni, moj Jesu, wum-
recz renje.

5. Ja hjeschczie dalle
proschu teze, skicz kermi
twojej Nuzy, kotrejz staj
polnej Luboszje, a wofo-
schej me duzy. Ach!
daj schak mi, moj naj-
lubski, tu wulku Nadr-
dostaci, we twojim Kli-
ni wostaci.

6. Ach! Kwataj ktwo-
jem Zehniecju, moj Pa-
styre a Zadostz, ja teb
napscheczimo du, du
bydecz schak moja Nadostz

Ach

Ach! njek
wojenjo;
ta Hjeta
ho Sot
J. C

Meine Ar-
Kob: Jesu
Nasche
stalo,
bat sapoc
scho dok
sa nas se

2. Nje-
njek d-
wjecinie
swetelicz
trouwojen

3. Ko
tych Ska-
dacz wut-
suhornch
sche (W-
Salom

4. Ejch
me tebl,
ko nucz,
nach kwo-
cjinja ES

Ach! nje komdž so, Na-
vojenjo; dyž panje tu
a Hjeta, da wedž me ste-
jo Sswieta.

J. G. Schumann.

578.

Meine Arbeit geht zu Ende.

Koř: Jesu moja Wuroba.

Nasche Džeto je so
stalo, njerk so Ssab-
bat sapocynje: Zehnjo je
cho dofontało, scho je
a nas sezinene.

2. Kjeho Nanam my
njerk džemy, džej my
wjecynje smjerom bmy;
webelicz so jara zemy
wumozeni Njeschnizy.

3. Kaz te Hobje we
tych Skalach secher byd-
dacž pyttaju: tak we Je-
ufornych Nanach Du-
che smjerom wotpocznu.

Salom. wof. Korl. 2, 24.

4. Czichi Jesu, sdjerz
me tebi, njedaj so mi wot
zo nucz, w twojich Na-
nach kwalu hebi, te mi
czinja k Njebju Pucz.

579.

Jes. 40, 6. Koř praji priedui:
Scho Czeto je jako Trawa,
a schitka człoweczna Krasnos
je jako Kwietka na Pohlu,
pschetoz Knesowny Duch do nez
je duje.

O Gott die Zeit eilt stets.

Koř: Schtu wie moi Konz.

Moj Božo Czaj njerk
Konzej kwata, knacz
moj Konz jara blisko je,
kak rucije njeje Duscha
wsata wottemnje, duž
ja proschu teje: njech Koř
dy Czaj da speminam,
so Człowek bym, a wum-
recž mam.

2. Ton je sawjeszje naj-
mudrischi, kiz na Konz
stajnje Woflje ma, a
dyž wot Ssmerczje ry-
czerž klyshi, so duschu
wodzi do Njebja, a
wsehjednje kwoj Dom
wobstara, dyž ta smercz
jeho sawota.

3. Schtož Wuschi
klysha, Woko widi, to
scho wot Ssmerczje prje-
duje, stej samej so tu
woschitko bjedzi, dyž po-

D y 4

bleni

pleni Czaj dobinje. Kajz
Weczor Sstonczko sa
ladja, tak je tejsch czlow
ska Krafnosz scha.

4. Za Sachodnosz
chje na tych Schtom
mach, nastenscha Kwiset
ka sabinje, scho Wekelje
my mamy w Ssonach,
Nianosz ho rucyje psche
minje. Scho schtoz ty
widzisch sawola: En
dyrbisch wieszje do Nowa.

5. Moj Jesu, wucz
me sboznye czanycz, tak
moj Duch Mudrosz do
stanie, ze druhim Mykl
na Mammon panycz, o
ton schon Sswjeczi wo
stanie! Ja hym stym
radsi spokojom, dyz Do
mej pojndu s Jesukom.

6. Moj najlubshi,
njech tebe koschu, njech
tebe skhoram w Butro
bi. Njewowuschcz me, ja
jara proschu, we mojej
smertnej Grudobi, a
brjeci mi psches ton cije
mny Dok, da njestrozi

me Ssmercz (Kaschcz)
a Now.

7. Ja zu twoj wo
stacz do Wjecznoszje, a
temu Sswjetej wot
temrjecz; sa tobu kodzicz
we Sswjernoszzi, tejsch
dyz ty zejsch, rad wotsal
hicz. Ja Jesukom
wostanu, we Ssmerczi,
a we Zimwenju.

8. Ja sboznu smercz
kej myklu dostacz a sah
nacj Horkosz, dyz ja
mru, dyz Jesus moj
Schaz budje wostacz,
dyz junu steho Sswjeta
du. Kak derje je tes
Wutrobi, dyz ju ton
Sboznik wokschemi!

9. Wopraudyje, ja
hym swekeleny, so
Ssmercz me wodzi k Je
susej. Tam budu ja
snim stowarscheny, wot
schitkej Hubenoszi frej.
Psches Ssmercz ja
pschindu k Sboznoszi,
kiz mi moj JESUS
wotbudzi.

10. Now

10.
brudr
Eue
m
am cje
bitko
ubeny
i!
We
11.
ra der
si S
dije, n
ohri
trwju
udja
iz bu
hli.
12.
ydz
nej b
oscht.
ne w
o je
Erosch
u Na
bojne
13.
je, pe
loscho

10. Jow dyrbu se
brudnoszju plakacz, tam
Ejus Ssylsy setrjeje;
m ja na niczo tre-
am czakacz, do kelz mam
hitko hottowe. Kaf
ubeny hym na Swoje-
i! Kaf rjany budu
Wjecznosci!

11. Kaf budze mi tam
wra derje, dzejz Swojet-
osz Swojaty ch wjecznje
dzej, me Jezus bes tych
ohrjeberje, kiz jeho
trwoju zupeni. Tam
udza moji najlubshi,
iz hu po wuskim Puczju
Hli.

12. Da dobra Noz
ydz Sachodnoszi, a
njej ho renje grojetny
oscht. Za Ssmercz
ne wedze k Wefetoszi,
o je moi najmoznischi
Troscht. Moj Jezus, dai
u Nadu mi, so smjeju
bozne Skonczenje.

13. Preicz, Swoje-
ze, preicz njek stwojim
koschtom, poj! Jezus,

ktebi ho mi ze, poj! na-
hyzej me stamnym
Koschtom, njech Duscha
ktwojim Rajudze. Kaf,
Jesu, mi, so wupscha-
nu, a tudy dljeje njebudu.
J. G. Schumann.

580.

1 Knih. Mos. 19, 15, 17. Kaf
ny sLothom ton Sodom tes
ho Swieta wopuscheczi mas
ny.

Es ist unen aus mit meinem Leben.

Njetk je scho somnu do-
Konjane, ja wumru,
mi ho derje stanje, me
Boh stei Nusy wumozje;
mi czakne Ziwjenje je
wojschto, a jako Sswjecz-
ka konzej doj chto, Boh
do Niebes me dowedze,
njetk je scho wohn, ja
k Niebsu du, Swojet wo-
puschczu.

2. Woj smertny Dzen,
ty Bozjenje, ty dasch
mi weczje Swebelenje,
hacz narodny Dzen da-
wasche; ty hu ton Konz-
schei Hubenoszje, kiz po
Dy 5 Ehczih

Chcizknach a wot Młodziej, ko smolom sa poczata je, rjetk ic.

3. Rjetk s Boha mozu Sboznos dostac, ty pak, o Swojecze, budziesch wostac to rjeschne Miesto Sodomste; me Smercz, kajz Loth a Zandzel, wodzi, so nide wjazy kanej Zlodzi, ta Duscha s Cielom nepshindze; rjetk ic.

4. Kak rady zu ja hohrije stancy, a wot sal rjeschno Swojeta czancy, won je mi jedyn Babel byl. Za kym tu dosz tej Hary wustak; kajz jedyn Holbi skudnje kuczak, so by me moi Boh wupshamyl. Rjetk je ic.

5. Moj dobru Noz serschikim twojim, wostoj me jeno pschi tym Nojim, to je, pschi mojim Jezusu. Bydz dobra Noz wam, moji Lubi, scho Ste ko smo-

jej Smerczu subi, duz wostajcze schu Grudobu. Rjetk je ic.

6. Schto zecze ko Wy pschemnie rudzicz? me budze Jezus jako sbudzicz; Za neptakam duz njeptaczeze! Za mam to wjeczne Wosshewenie, schto dptbi wasche Zatosczenje? moi Boh ko somnu iraduje; Schtoi cini Boh, je sboznje scho, Ude! Horjo!
M. J. Zimmermann,

581.

Herr Gott du kennest meine Tage.
Kob: Schtu wie moi Konz, won.

Psalm 39, 6.

Kneze wucz me, so Konz somnu budze, a so moje Dny wu wotz nieren, so bych pasnak, kak sachodni ja kym. Syr. 7, 39.

Zy snajesch, Kneze, moje Ljeta, ty widzisch so kym hubenn, moi Zi wot je kajz brasch na Hieta, we kotrej scho je skhowany. Duž wucz me, so ja spominam, kak ja

ja tu
mam.
2.
twoj
Dny
nied
poswo
Sme
E
stanc
Smi
3.
ko st
buch
teme
Sre
raw
wole
czi po
janke
4.
beste
ym
do
ste
Do
wa
5
1

ja tu Sbožnje wumrecz mam.

2. Njeh posnaju ja twoju Wohlu, so moje Dny mi rachnuješ! njeh nidy Njeham nje poswoln, gnaw barfu Ssmercz mi poszeleš! To Sswoto wjeste wo stanje, so, ſchtož je žirwe, Ssmertne je.

3. Wucz me, so bych so stajnje starał, kał bych ja Njeham wottemrel, so bych so Sswjetnych njesapawaw, to Njebeste kej wufwiel: dokełž so w smerczi pokaje, ſchto Kiſcheljanska Wjera je.

4. Wucz me na Njebeste jow ladacz, we koymž Wjecznje wostacz, a dyrbuli tejšch tudy adacz, jeno so tamne stanu. Prejež stobu, Domo na Semi, ja walu tamny niebjeſki.

5. Ktym Njebjeſkam Duscha kwata, tam

je moj Schaz a Dobrocze; tam budže mi ta Krona data, kotruž mi Jeſus ſhorwat je. Ja plunu na tu hrojetnu Czecz, dokełž je me moj Jeſus weſz.

6. Ja wjem, so budže so teži lubicz, dnž žirwy gym, a tolla mru. Zał njemožu tu Duſchu ſubicz, dnž hwojej Woczi ſajndželu, moj Konz je jara kłocki mi, dnž Jeſus bydli w Wutrobi.

7. Da moje dla, poj Kneže Kryſchcže, ta Ssmercz me dyrbi ſwekelicz; dnž druhim jeje dla so ſtyſchcie, da zu so ja snej ſpſcheczelicž. Schtuž kej ju ſChakom wopomni, ton so jej ju nu njeſtroži.

8. Ach! pſchindž ſchal Schtunda mojej Ssmerczje, džen Wumožjenja pokwataj! So ſkoro do bydu na Czerczi, a wo ladam ton Boži Kraj, a nama

namakam mi hottomy,
ton Eden, a Kraj kwa-
lobny. Lut. 2, 29.

9. Ja ju so, Jesu,
tebi podacj, dokelz psches
Smerecz by kupit me;
budjeschl mi te Njечи
wodacj, da Smerecz
moj Dobyt wostanje.
Ja stobu rad do Smere-
cyje du, bydj jeno moj,
da njerodju.

10. Dyrbuli pak tu
dljeje wostacj, da bym
tejsch stobu społojom;

dyrbuli djenja twoj Kraj
dostacj, da wobstaram
moj czjelny Dom,
Schtuž twosu Radu lu-
baju, ton prawje rostrow-
czeny je.

11. Daj so ja tebe a
Sswjet snaju, schal by
mi ty tu sawschitko. Ja
jako Proch a Nicjo tra-
ju; a Sswjet je lute
Hubenstwo. Schtuž tebe
so, a Sswjet je snak, ton
je wscho derje dokonjak.

J. B. Schumann.

582.

Schworaki Troscht srudnym Starschim daty
pschi tej Smereczi jich Njечи.

Ihr Eltern, gute Nacht.

Соб: О Вою любосно.

a) Beh sich (Lubosniu khebicje-
nie. Jerem. 31, 3.

Woj Starsches Dobru
Noz, ja mam njett
wotsal czanycj, kmojemu
Jesusej, hacj budu No-
wa stanycj. Wjesze
wy czehodta? me lubuje
Boh Wort. Duž Star-

schej nieplacjtas, a mje-
taj Dobru Noz.

b) So by ton Ciert, Sswjet a
Nlech jich Kosom neskasol a
jebarska Wucjba jich Dufchu
nesawedta. Knih. Mud. 4, 11.

2. Schto bych tu dlje-
je zyl, duž stojcje psche-
mnje plalacj. Tym
brojetnym Nemjeri, ja
njemjach dljeje czalacj.
Ja

Za njetko bituju schjem
 krowjetnym Njecham Troz
 Duž Starschej, njeplacj-
 taj, a mjejtaj dobru Noz.

c) So by jich kkebi wsak do
 wiesineho Kaja. Jan. 17, 24.

3. Njech je to waju
 Trofcht, so steju ja pschi
 Ehroni, a Stoli Jeh-
 niecja, we jenej Stotej
 Kroni; me Njebjo wol-
 schemi, tejsch Wjer a
 Bozi Schuz. Duž
 Starschej njeplacjtaj, a
 mjejtaj dobru Noz.

b) A tym starschim, jeli so sbož-
 nje Wumru, junu sako dat.
 2 Sam. 12, 23.

4. Woj kamej njem-
 zetaj, du delkach wjecj-
 nje wostacj, me horkach
 budzetaj na wjecjne sako
 dostacj, dnj nas bdje
 sromadzicj, ton wscheho-
 mozny Wotz. Duž
 Starschej njeplacjtaj, a
 mjejtaj dobru Noz.

5. Woj Starschej,
 dobru Noz, ta Martra,
 wotmjerena, kiz na tym
 Srowjeczi bje, je sBoha

pschewjenjena, to Ejjeto
 w Nowi spi, je sbudzi
 Boza Noz, duž Stars-
 schej njeplacjtaj, a mjejtaj
 dobru Noz.

A. G. Schirach.

183.

Prostwa jeneje sprozneje
 Duschje po Wumro-
 zenju.

Du gedrehte Seele du.

Kob: Stobing ja wolam teze.

Wobczezena Dusch-
 ty, kiz to jara soroz-
 na by, skoro pojndzesch
 runy Pucz, krijanym
 Paradikej nucj.

2. Ejalaj k wilku na
 Boha, won tezi sMusy
 won pomha, Jesus kiz
 teze lubuje, nomu Po-
 moz poszele.

3. Kschidla jow! ja
 polecju, Knebestemu
 Befelju: wonom me,
 kaj Hodlerja, duzy ktebi
 do Nebja.

Jes. 40, 31. Kotsi na teho kne-
 sa cialaju, dostanu nomu
 Noz, so kschidlamy bohrie
 slezja, jako Hodler.

4. Sproze

4. Sprozna Noha!
pohyn ho, so mozik
wojndz dzyn spjeschnischo,
steho kwojetno Dubenstwa
do wjecznego Wepelja.

5. Dobru Noz, wo
Psheczeliu, Boh jo czini
derje scho, mejeze Dzak

a waschu Ezelz, Iesus
ze me E Njebju wez.

6. Ewoja Dusch a
E Njebju dze, dzejz je ras
ne Bwdlenje, Wotpe
czink tejsch smjeiesch tam,
i druhim sproznym Wu
trobam. S.

E) A ho kwojeho pshichodneho Hohrjestas
cja a wjecznego žiwensa sweweli.

584.

Meinen Iesum will ich lieben.
Kob: Ach sehto dyrbu Nieschnik.

Iesus wostanje mi lu
by, dokelz hjescheze
žiwu hu. Jemu podam
Wutrobu, won je donjej
sapigany. Dyz mi Ku
bla pobrachnu; Iesu
sa ja njepuschczu.

2. Iesus wostanje mi
lubu, njech me Nusa
nadpanje, Sswjedomnje
njech czwjelute. Niczo
njemoze me rudzicz. Dyz
me Njechi spyttuju. Ie
susa ja njepuschczu.

3. Iesus wostanje mi
lubu, jemu je scho poda

te, njech ho stanje kajz
won ze. Dokelz ja mam
hjescheze Woboch, jemu
kwojery wostanu; Ie
susa ja njepuschczu.

4. Iesus wostanje mi
lubu, won me s Nowa
sbuozicz ze; won moj
Goel wostanje, kotrehoz
bdu wjecnje widzicz.

Njech Ssmercz tyschi
Wutrobu, Iesusa ja
njepuschczu. Hiob 19. 25.

5. Iesus wostanje mi
lubu, dyz ta Ssmercz me
powali, da me Iesus
wubudzi. Zo mi na Paschez
napigajcze: ja bym sbozny
w Ie

w Jesuku, Jesuka ja
njepuscheju.

Jan Hortyschanski.

585.

Wutrobne Pojadanje
jenej wjerjazej Dusche
se Swjeta, k tamnym
Krasu. Hebr. 13, 4.

My nimamy tudy jane wobstaj-
ne Miesto. ale to pichi:
chodne pyttamy.

Christen, ach! wir haben hier.

Kob: Jesus moja Nadziia.

Rscheszienjo ach! tu nej,
jane Miesto Ksawo-
stacju; pyttajcje to
Pschichodne wewschich
Skutkach, a Prjotkfa-
cju, ja wam sjaunje wot-
molju: Tu ja wostacj
njemoju.

2. Boza Swjernosz
wuczi nas, Boza Lubosz
ta nam sjewi, so ta
Swjetna Hospoda sa
nas mału Kwiklu steji.
Duž ja sdobnje wotmol-
wju: Tu ja wostacj nje-
moju.

3. Praj tejsch Swje-
cje! schto mojsch ty, mi
tu k Wolschewenju sta-
jicj? Zejsch me njedzen
s Kelnosju, s Kschizom,
s Kusu, s Falschom da-
jicj? O! schto je to sa
Grachtu! Tu ja wostacj
njemoju.

4. Wopraschei ko Mojo
saka, schto ton * Krasstar-
schi je dostak, kiz bjesche
psches dzewecz Stow
sproznych Ljetow tudy
wostal: njebie Ssmerecj
se Grudobu? Tu ja
wostacj njemoju.

* 1 Knih. Mojs. 5, 27. Ps. 90, 10.

5. Nasche Sjetu, schto
ku te? Popel, Pjesk a
Perschej, a Lina. Mo-
jesch ko tym domjericj?
O! tu Duscha Mjera
nima; tajke Szieny ro-
spanu. Tu ja wostacj
njemoju.

6. A ton Kochej je lje-
dom Dwojn, kiz nam
Dny a Schtundy mjeri,
Ssmerecj ton Seger sa-
czafnje,

czajnje, a jon bryschnje
Kronzej czjeri. Shto
da ju stej Kwilcziczk?
Tu ja wostacz njemozu.

7. Na tym mam ja
Troshta dost, dyž ta
Hjeta runje panje, dyž
to Czjelo sabinje: so ta
Ducha sawostanje. Je-
je Dom ku Njebeska.
Tajke Mjesto pyttam ja.

8. Prajczje mi, wy
Kralojo, macje wy tejšch
tajke Kody? neschkodzi
jim Njewedro, Semi-
Irenje, wulke Wody?
Njebjo je wot Zaspika:
Tajke Mjesto pyttam ja.

9. Se Skoteju Szle-
nu je, tu to Mjesto wu-
mjerene, Murje, Grunt
a Kota ku Parlemi-
schje wuppschene, tu je
Krafnos; njebeska. Taj-
ke Mjesto pyttam ja.

Stew. Jana 21, 15. 16.

10. Bryschne Wodu
bježa tam t Wofschewe-
nju nawschich Stronach;
Drewo teho Ziwjenja

roszje na tych sbožnych
Honach. Tu so Swoe-
czi wofschewja. Tajke
Mjesto pyttam ja.

Wof. Stew. s. Jana 22, 1. 2. 3.

11. Swojecze, melcz,
fimi tvoju Sdu, noch-
zessch žanej ljepschej da-
wacz, twojej tudej Klau-
sy dla neje hodno hohrje
stawacz. Schar teje moj
Duch njetreba. Tamne
Mjesto pyttam ja.

J. S.

586.

Słotwa jeneje zywoczi-
weje Duschje po nebes-
skim wekelju.

Ach daß nicht die letzte Stunde.
Kob: Woiui prawie dyž ra Nada.

Ach! so moja Smert-
na Shtunda hizom
dženka nebije! ja fej ja-
dam jara wulko, so me
Semja pschikryje, smer-
czje so ja bojecz nimam,
stej hym dauno snajom-
no; psches nju du ja
kbozem, Na u, steje
brojetnej Pusziny.

2. Mam

2. Mamli runje
o mojich Ljetach Poloj,
Njer a Sechernosk, o!
a schonju pschi tych Nje-
rach Wojnu, Strachosk,
Wscheczjeranosk. Tajka
Bojna, tajka Bitwa
endze predy wotemnje,
acz moj Duch po czi-
ej Ssmerczi jonowa-
w Bohu dze.

3. Psches ton Kow
e krodnej Semi hym
o blizje Njebju dat;
i ja do Popela panu,
nija so moj studny
w pschaw. Snija ru-
e moje Stawy, pschi
th niczo nesubju, junu
tsch stych sniwoch Kru-
ow, krasne Stawy
siowa du.

4. Moja Duscha dze
tkwilu kramnej Ssyl-
kandzelskej, o! tej kras-
n Wekeloskje, kotraj
Buryczensu njes! Dyz
jatu tak welje shonju,
so da hallej budze tam,
ja s Ejeszju kronowa-

ny mojho Boha wo-
ladam?

5. Ach! ja niczo wja-
zy njewym, ja hym kam
so posabyl; Tandzeljo
ach! pojczje, wesze, wesze
ton Wosk psched moj
Proht: ja chzu stanycz, ja
chzu czanycz, czanycz chzu
ja se Sswjeta, stanycz
chzu ja Wekeloszi, kotraj
tam moj JEsus ma.

6. Dobra Noz, wy
Sachodnoskje, krossetna
Falschnosk, dobra Noz,
dobra Noz, wy studne
Ezaky, tam chzu ljepte
bydlicz moz. Hacz hym
ziron, chzu ja wumrecz,
hacz te Schtundy wu-
bjenu, so me jako bozha
Herbu psches Kow
Njebu ponjesu.

Psalm 84, 3. Moja Duscha zas
da febi a jej so chje tych
Knesownych Pichitmarkow,
moja Duscha a czieta so
sweweli we tym zimym Bohsy.
2 Kor. 5, 2. 4. Hiob 7, 2.
1 Kronik. 12, 7.

J. G.

V.

Kyrlische pschi wošebnych Podacjach;
a na wjeste Czape.a) Wot Domjerenja na Boha we Kšizju
Styšknošzi, a Rudobi.

587.

Frisch auf, mein Seel, verzage.

Koš: Schtož moi Boh je.

Bydž trošena, moja
Wutroba, šcho
je šch tak šrudna wostacj,
šchał Boh teži Radu
podawa; To dyrbišch
Pomož dostacj. Hacz
runje teje, tu nadpanje,
to Dohrjo krowjetnoho Ste-
ho. Schtuž Božo teži
ko domjeri, ton wojndže
steho Scheho.

2. To widžimy na
Jolevhi, kał Boh tych
kwošich wodži; tejšch
tam na Kralu Davidži,
kał Fromny w Kšizju ko-
dii; haj Hiob kam, da
poinac; nam, so Boh
tejšch pomha wješje,
Schtuž Božo teži, ko

domjeri; Je šbožny w
koždem Mještzi.

3. Ja Czertej, Šwroje-
tej šatrožkam, dyž me
wot Boha wedža, ja
Domjerenje knjemu
mam, dyž runje hinał
zedža. Šchał je won
mi we Šsynemi, Trošcht,
Radu, Pomož. Šlubit,
Schtuž, Božo, teži ko
domjeri, šcho da je ton
dy šubit?

4. Dyž losy Lud me
šchpottuje, a bes Winy
me hidža, haj praji:
Boh teže njesnaje; da
to šcho JEsus widži; a
budže mi, wschej Šru-
dobi we Prawym Czaku
pomhač. Schtuž Božo,
teži ko domjeri, šchu-
može teho šahnacj?

5. Hacz

5. Hacz ko mi runje
rudu sda, kajz zyt me
voj Boh hidzicj; Eji
woji womnje njerodja,
ie njemja derje widzicj:
a tolla me, Boh nje
udje, schaf s Myslow
ajicj zenje. Schtuž,
Bojo, tezi ko dowjeri,
miu ty pomhasch renje.

6. Duž troschena bydj,
Wutroba, a daj ko
Bohu wodzicj. Eiert,
Swjet, a schitka Gru
ba, to tezi tu njemje
plodzicj. Schaf Bo
Syn, tu pomha s dyn,
i ko snim zylje klubja.
Schtuž, Bojo, tezi, ko
dowjeri, Eji su, kij ko
ji lubja.

7. Schtu je dy wo
pshczeny byt, kij je ko
Bohu podat, a Jesu
i ko dowjerit, kij je
tu Njechi wodat, Boh
u Wjeri, ko sweseli,
enahje stajnje kostacj
Schtuž Bojo tezi ko do
wjeri, ton budje wjerzjne
pstačj.

8. Schtuž pak ko
spuschca na Ejlomkow,
a niz na naschho Boha,
ton Saklaty je tam a
jow, to Njeczeszi je Dro
ha. Boh Knes je sam,
tu pomhacj nam, we
Krystufowym Meni.
Schtuž Bojo tezi, ko
dowjeri, ton njesahinje
zenje.

M. M. Zannasch.

588.

Kyrlicsch vschi wulkej Ru
dobi Bohu Wotzej.

Allereruestes Vater Herz.

Woz: S Tobiny ja wotam teze.

S smjelna Wotzja
Wutroba, ladaj
na te Tyschnosija, kij ja
kude Djerzjo tu wulgy
wemni sacjuu.

2. Tudy hewal nichtu
nej, kij tu s Troschtom
pshimni stes, zessch tejsch
ty me wopuschczicj, dyro
bu s Nusu sahinyej.

3. Njesaczib to
Sdychnjenje, kij dje
psches te Wroczelje, la
daj

Daj pak ja bylluju, pak
ja s udnje sduchuju.

4. Daj! moj Gajst
prosz! ko, klysch schaf
jeno Stoweziczk? Ku
doba ta czischczi me,
Wotze, polej nademnje

5. Za ke Brjemjo
czischczi jow, kaj sto
tausend Studobow, je
kaj morska Kobina, ko
traž lutu Horkosz ma.

6. Kudosz je kaj Pjesk.
niza, liž jenje žanej Wu
hi ma, džejch schje Ko
že s Łacznoszju krodneho
De. schcja czakaju.

7. Kudoba mi rubi
Łoscht, k Schemu ja mam
knadny Łroscht, scho
schtož Rudy sapocznje, to
ton Bohacžl schvottuje.

8. Njech ko Rudy si
buje, druhim k Roham
podpanie, nej to tolla
nidny dosz, nichtu nima
Pscheczelnosz.

Pf. 73, 9. Sir. 13, 24/29.

9. Tu je moje Hubenst
wo, Wotze, laj! ty wi

dziej jo, duž jo tebi poru
cju, ty by pschimni s Po
mozu. Pf. 149, 4.

10. Njewidži me teisch
ton Swojet, njech! ja
nadžiju ko nječ, so ja
tolla psched tobu, sasto
czeny njebudu.

11. Wotze! ty masch
Mozy dosz, ludych Dje
czi Hubenosz, liž zeisch
drudy pschipoščacž, sako
wottych kamych sacž.

12. Njebydcž schaf
mi kamemu zubu stwojej
Pomozu, ktej ma Ku
dych Pscheczelnostwo, drooj
zy wjazn Praweho.

13. Ptacžki Nusy nje
czerpja, Pšycžki kwoj
Klieb krydneja, pola tebe
placju ja wjazn hacž
schje Swjerjata.

Matth. 6. 26/30.

14. Wotze! kmil ko
na Ssyni, dyž ko schon
Łroscht subi mi! Wot
ze! njesapojicž to, schtož
mi schjednje nusne jo.

15. Dyrbjal pak, hacž
pojnu

vojndu spacj, skudej
 Rusu Bojowacz; chzu
 ejšč ja bydž scjerpliwj
 tejšč stobu spokojny.

16. Sposchj mi jeno
 Scjerpliwosj stwoje;
 Radu tať mam dosj,
 žin mi Wjeru bohatsu,
 druhim jara njerodžu.

17. Wumru Rudy?
 Wekelom! schat ja wi-
 dju drubi Dom: Nje-
 deka su bohate, dosj ma,
 chtuž te dostanje.

J. S.

589.

Rjana krotka schuczka,
 kotruž njełotsi po tem
 Kyrlicchu: schtuž Bo-
 hu wersch. spjewaja.

Auf dich mein lieber Gott ich
 lob: Schtuž Bohu wersch nemu.

Na tebe, Božo, stajnje
 ladam, ja proschu, ne-
 wopuschej ty me, we Rus-
 sy tvojju Radu žadam, ty
 wješč schat, schtož mi
 trjebnje je, čin somnu,
 jeno po Radži, psches
 Krysta wedj me k Sbož-
 nosti. S.

Wjerjaze Sadžerženje, dnž Boh ton
 Knes naschu Prostrwu smolom
 nještyschi.

590.

Jan. 5, 14, 15. To je ta Radžija, kotruž my kniemu mamy,
 jeli so psche čjo prošny po lebo Wohlil, so won nas wušty-
 schi. A dnž my wiemy so won nas wuštyšchi, psche čjo my
 prošny, da tejšč wiemy, so my tu Prostrwu mamy, kot-
 ruž my wot nieho šmy prošyli. Jak. 5, 16. Jerem. 31, 20.
 Jes. 49, 14, 16.

Dinweg ihr zweifelnden Gedant.
 Preseč, preseč, wy Dnž-
 lje zwoyflowanja, Boh
 ton Knes štyschi sawse-
 žije. Či schizy Božu

Lubosj hanja, kiž praja,
 so Boh nještyschi. Preseč
 Njewjera! ja Boha
 koschu, kiž widži Sny-
 sow Sdyčnjenja, a scho,
 schtož

3 3 3

schtož ja we Wjeri styž
Enje jeho prošchu.

2. Kah tak, so nje-
dyrbjal ja wolacž, schak
je Boh nadny k Esly-
schenju. Ja zu kof pra-
wje posbjehowacž, k tebi,
moj Wotze, we Njebju.
Ty slubosžju zješch nam
nje ladacž, me noch zješch
storcžicž wot Stola,
dyž psches Ssyna tež
budu srudnje k Moham
padacž.

3. Mjej dža! so mojej
Wieru Sslowa, ku tebi
riane Wonjenje; Mjej
dža! so ho mi njesakho-
wa, to Sslonciko two-
jej Lubosžje. Dyž Nje-
wedra me wobdadža,
mjej Dža! so snorwej
Dobrotu, a Pomozu mi
wschiednje tajke Ssloncž-
ko skhadža.

scrub. Kyrll. Jerem. 3, 23.

4. O! nadny Božo,
Dža! bydž tebi, so two-
ja Lubosž njedawa, schtož
njedžje lupe Djecži hebi

tu husto skhodne wumyž-
la: dokelž to swecžo Du-
schi wadži, schtož njedžje
Ejjeło wolšchewi. To
Wefelje ju potom do
Bolosžjow hadži.

5. Ja zu da spokojom
stym wostacž, schtož two-
ja nadna Wola ze. A
niedyrbjak, schtož ja zu,
dostacž, da tolla spodob-
ne mi je. Ja noch zu
twoju Wohlu hidžicž,
dyby tejšch žana Nadži-
ja tu njebyła; a njemož
Pomoz samnje widžicž.

6. Ty husto djjelisch
Ejjetu mense, tej Duschi
pak cžim wjažy dasch, to
je tych Darow pschemje-
nenje, pschi kotrychž
šwoju Mudrosž masch.
Duž na twoj Klin tu
krowu kladu; daj Sbo-
žje, aby Nesbožje, da
wjem, so mi, to wschit-
ko pschindje slutej Nadu.

7. O Trošcht! Boh
klyšchi moje Sslowa.
O Trošcht! so Ssylse
napi

napische. O Zroscht! - tejsch niz Mjeru k Pom-
 o ho mi tedom skhowa, hanju; Wo to proschu:
 wyz widzi, so mi schkodne daj mi na tebi wjecznje
 e. Duz nochju tebi wifacz.
 Ezas prjotk pifacz, a | U. G. Schirach.

*) Cyrilisch we kotrymž ton Wortze Nasch re-
 nje wutoženy je.

591.

1. Za modlitwa teho Knesa.

Koř: Kwalny Boha wekelje.
 Matth. 6, 9. Luk. 11, 2.

2. E, kiž by tam na Nje-
 biu, Wortze twojich
 Dijeczi! potom twoj
 Syn Bratsit tu swo-
 ich je we Swojeczi.

Jan. 20, 17.

3. Stajn ho Menu
 wojemu Ejesz, kiž temu
 kuscha: so by Wortza
 de Synu, snata koř-
 a Duscha.

Jan. 5, 23. 6. 14. 7, 11. Jes. 9, 6.

4. Pšhindž knam two-
 e Kralestwo, njech schon
 Sswjet teje kwali: so
 y Bože Zehnjatko schi-
 y Ludžjo snali.

es. 45, 22; 24. Phil. 2, 10, 11.
 Dan. 7, 14.

5. Stajn ho, kaji tam
 na Njebju, twoja Woh-
 la jenho. Tesz tak pšchi
 tem Stadleschku, kiž ma
 Krysta Meno. Ps. 95, 7.

6. Luby Klieb nam
 dženka daj, kotryž po-
 trebamy: so Mjer. Prau-
 dost, Boži Kias wkrwawo-
 nym Božu mamy.

Rdm. 14, 17. Mal. 4, 2.

Joh. 10, 9. c. 6, 51.

7. Wodaj nam, kaji my woda-
 wamy: pšchetož Knesa
 Ssmjelnosz tam, se Ži-
 wenjom mamy. 2Pietr. 3, 15

8. Wortze! do Spyt-
 towanja, njedaj nam tu
 panycz; ale frej wot
 Stosznika, do tych Kias-
 now cžanycz.

Jes. 53, 2. Wos. Cyril. 2, 14.

314

8.

8. Hamen! JESU
Jehovah! Božo, wtwo-
jim Meni, bydź teji Mo-
a Krafnosť schara Wjecz-
nje Hamen! renje.

Jan. 14, 14. Jes. 44, 6.
6. 8, 24. Ps. 18, 32. 47.

592.

Wubudjenje knutyrne-
mu Modlensju.

Joh. 14, 13. c. 15, 16. c. 16, 23. 24.

Wohl auf mein Herz zu Gott.

Koř: Njech Bohu dźakuje.

Koř: O Božo lubošno.

Šbjen Duscha i Bo-
hu ko, se šwjatej
Nutyrnosťju, wy Selo-
wa czisheje ko i Njebe-
ham s Pokornosťju, Wotz
profycz kaze teji, Syn

stupicz poruczi, psched
jeho nadny Stoł, krob-
lje a wekelje.

2. Zajkiž teji kajetaj:
je twój Wotz lubowanny,
ton drubi budze pak, twój
Bratsiř menowanny, ton
šwjaty luby Duch, ton
pak teje rosmuczi, po
kajkim sawjeszje, Boh
Prostrou wyškuschi.

3. Duž pschindź schal
s Kroblozju, we JESU
šowym Meni, a wolaj,
pomhaj mi, moj Wotze!
s Nebes renie. Ja wjem,
so nebudješ me žnje
wopuscheczič, ty budješ
zeiš a mojš, schrož lu-
bisch, dopelniž. C. S.

d) Medzelske Kyrliske, kiž moža ko, w Do-
mach a Zyrkiwi, spjewacz.

593.

Kyrlisch, wo prawe šwe-
czenje teje Medzielie.

Sej stille Sinn und Geist.

Koř: Njech Bohu dźakuje.

Koř: O Božo lubošno.

Dženš, Dusche, wot-
posicze, we Bohsy

šwekelene, to je ton šwjat-
ny Džen, wot Boha po-
stajene, dženš kluźcje
JESUšej sdźiećazej Bo-
josťju; won sa to s Ma-
du ze mjecz we nas Ho-
spodu.

2. Dženš

2. Dženš Bože Sslo-
wo ze was kwojcznem
Sbožu wolacj. Dženš
je ton swojny Džen tho
Knesa posbjehowacj.
Schuž pak to njeczini,
noch je pschindež do Tem-
pla, teho ton wulki Boh
njecha mjecz sa Ssyna.

3. Ja ju da do Tem-
pla dženš, s Božim Lu-
dom kwdzicj, we kwojatej
Pyschi so psched jeho
Woltar wodzicj. Njech
Duscha wewelje we Boh-
su wotpocznie; Njech
Czjeto czini to, schtož
Lubosj pschitaje.

4. Czjin kebi, Kralo,
dženš, we Duschi wo-
bydlenie, so stobu dosta-
nu Njer, sbojje, Wot-
schewenje. S swjecj,
nadne Ssłonežko mi!
kwojecj hewal je tu
Czma, so budje w Wu-
trobi, dženš sbojna
Njedzela.

A. G. Schirach.

Dwaj Kyrlišaj do
Szenja k Spjewanju
wo prawu Nuternosj
a Poslušnosj temu
Ssłowu.

594.

Kob: Jesu moja Wewelost.

Jesu, moja Wutroba,
na tebe njek spomi-
na, wona wola sa tobu:
njefabydž me s Pomozu.

2. Daj mi s Wobso-
kosje delje, kwojateho
Ducha mozn welje: so
so radži k Ljepshemu,
schtož my dženša kly-
schimy.

3. Wottewr ty nam
Wutrobu, k kwojernem
Posluchanju. Sbudž
ji prawu Nuternosj,
kwojmu Ssłowu Po-
słušnosj.

4. Tak so wte Žio-
wenje bylo po nim wes-
dzene. Tak so kwojdy
wopomni: Tak by pschi-
schot k Sbojnosji.

J. Böhmer.

315

595.

595.

Christen hört, was ihr solt hören.

Kof: Sswjecije renie wutwareny

Kscheszjenjo, pokluchaj

cze, Bozi Kof njetk

klyschicze. Sswjetej Du-

cha njevodajcze, kwojnetne

schitko sahinja. Sswjet

wam Jhd, wy Bomy,

dawa, jom pak je ta stro-

wa Trawa. Boh ma

wsecznu Wehelost, Zi-

wenje a wscheho dosi.

2. Kneze, my kmy

sromadzeni, klyschicz

trojeho Botrocila.

Ach da pschihottuj nas

renje, wuknycz, schtoj

nam porweda. Dai so

kojdy teho lada, schtoj

kej twos Duch wot nas

zada, hacz by pschischli

do Nebja, dzejz teze

klyschmy bes Konza.

J. Böhmer.

e) Jedyn jara rjany rajnschi Kyrlisch, ktej

zylkej kwjatej Trojizy, a kjenej kozdej

parschoni wosebje we kwjatej

Trojizy.

596.

Für deinen Thron tret ich hierin.

Kof: To jasnje Sstonczko faischo.

Ja ktebi, Bozo, pschic

stupju, a ponijnje

kej wuproschu: njech

twoja Nada wobdala,

me hubeneho Kjeschnika.

2. Po twosim, Bot-

ze, Snamenju, ky ty me

scjinit sWudrosju, ja so

schon hibam psches tebe,

a knjejom nejsym wot

bebe.

3. Na djirone wasch-

nje sy ty mi wohnpom-

hat sRusy na Sswje-

czi, dzejz dalje niz, hacz

Kroczele, ja ljedy mejach

do Ssmereczie.

4. Ja wot tebe kwoj

nosom mam, schu Cjesz

a to, schtoj potrebam,

ty mi tejsch datasch

psche

Pscheci
 je a bes
 5. P
 moj
 wjecije
 te hlfte
 temnje
 6. Z
 ze mob
 trobi C
 da na te
 nika, t
 me njet
 7. Z
 najliep
 Trosch
 psches
 Sastu
 nosz tar
 8. L
 do, kiz
 dy da
 schtoj
 je, to j
 tebe.
 9. C
 posnaj
 jez nar
 Stut,
 sam, b
 lubo m

Pscheczela, kiz swjerny
je a bes Falscha.

5. Psches twoju Krej,
moj Sbozniko, je moje
wjeczne Njesbozo, a schit-
ke helste Strojelje, wot
temnje wotwobrocjane.

6. Duž me ton Czert
je wobskorzič, a Wu-
trobi Strach naczinicž,
da na tebi mam Ssrjed-
nika, tał so ton Wotz
me njetama.

7. Ty samnje reczišch
najliepje, a by moj
Zroscht a Wefelje,
psches twoju swjatu
Sastujbu, mam Sboj-
nosž tam, a pokoj tu.

8. O Swjaty Du-
cho, kiz ty mi, scho Ma-
dy datasch bohacze,
schtož jeno namni dobre
je, to je schak schitko wot
tebe.

9. So Boha prawje
posnaju, a jemu Wot-
jez nareknu, to je twój
Skutk, twój Skutk je
kam, so Bože Słowo
lubo mam,

10. Ty by ton, kiz
me pokylni, wewschitkeš
mojej Žakozji, ty trosch-
tujeszch mi Wutrobu, so
wefelky Kschiz pscheno-
schu.

11. Duž s Djalom,
Božo, posnaju, njetk
Kiano (Weczor) twoju
Dobrotu, kiz so tał jara
bohacze, mi srewita je
na Duschi.

12. A proschu, so by
pschikryta, me dženka
(w Nozju) twoja prawis-
za, ja so tezi zylje pod-
czisnu, a tebi schitko po-
ruczu.

13. Stwor domnje
Bohabojasnosž, a sacžer-
rjeschnu Njepraudosž, so
by so moje Kscheszio-
janstwo, Czi wjecznje de-
rje lubiko.

14. Mi wodaj Nje-
chi po Madži, a neo-
schtraffuj me po Wini,
daj Wjeru, Lubosž i Bli-
schemu, a tamnho Herbsto-
wa Madžiju.

15.

15. Mi pomhaj kšbož, nje widžu teže! Hamen,
nem skonczenju, a wu- Hamen, ach! wušklysch
budź me na kudyym me!
Dnju, so junu wječź! M. F. Zimmermann.

f) Weczorne Kyrlische.

597.

Nun gehen wir zur Ruhe.
Lob: Nietk wotpoczujie Hohla.

My so njete lenycj dže-
my, a renje wot-
pocznyemy we ranach
Zehnjatka: Dnj rano
wotzuczimy, da Kany
wopomnimy, a koždy
schitko Kanach ma.

2. Nietk k Wotpo-
czinku czanu, do Krysta
Kanow panu, moj he-
gen Skutk Konz ma.
Wekel so moja Duscha,
ton Wopoczink teji klu-
scha, we krowanym Bo-
ku Zehnjatka.

k Hebr. 4, 3. 10.

3. Ach! sdercź me two-
sej Nadźi, so njebych
jeno Sdaczje, wot two-
jich Kanow mjel; ale
njech koždym Czaju, so

we nich renje pažu, da
mam sejmź bych so
wotšewit.

4. Smit me, kiz kym-
psches Kany, wot tebe
dobywanu, a cžib me na
Brost twoj^{*}; njech Wus-
troba Krej pije, a w Lu-
boszi so srjeje, na two-
sich Kanach, Kneze moj.

* Jan. 13, 22. 25.

5. Schtuž snaje two-
je Kane, je derse wob-
khowane, dny Horjo na-
njho dže. Dnj ze scho-
traschicj tudy, da lješe
cžerwit ludy do Boka
teji, prjecj Nusa je.

6. O JESU moja
Pata, mi kpschitrywa-
nju data srjej kwoje
Kurjatko; Njech twoj
Boš roškalanu, a schitke
twoje Kany, to kožo hu-
sa Djecjatko. 7.

7. Njetk rekn ty Ha-
men jeno, a pschekrafn
twoje Mno, we naschich
Wutrobach, njech my
teje wuziwamy, a na-
sehe Kojko mamy, we
twojich Kianow Kho-
wanach.

598.

D Jesu treuster Heiland.

Koř: Do Czielo zemy porebacj.

Moj Sbožniko nas
hrojernischi, njetko
do mojej Komorki to
Czielo kwozpocjinkaj dje,
sant ty te Durje sadu me.

2. Tych Kjechom
Wodacjje mi daj, schjem
traschnym **S**sonam
wobaraš, so w Mjeri
Woezi sandjelju, a w
twojej Kuzy wotpocjnu.

3. Moj **J**esu! wachuj,
dyž ja spju, a sakaj sche-
mu Njesboju, djerž two-
ju Kuku wosche me,
twoj Zandjel njech moj
Wajhtar je.

4. Psched Wohnjom,
a tejšch psched Wodu,
psched jenej nahlej stej

Ssmerecju, psched Kra-
njenjom me wobarnuj,
psched ejielnej Nusu
wobwachuj.

5. So ktwojej Ciesi
wotzueju (do Bozho Do-
ma) (na moje Djetko)
du, da zu tezi wjecznje
kwalbu dacz, so sa tu
Ssmjelnosz dżakowacz.

6. Sdjerž me, o
Wotje! we Schuzu,
sinoj me, o Ssyno!
stwojej Krmju, o hrojaty
Ducho rořwicz me, daj
mi schje Kubta Njebeske.

J. Hortschansti.

599.

Na **S**sobotu weczor
spjewansu.

Gott mein Herr dir Dank zu.
Koř: Nebydi sparna moja Duscha

Džak bydž tebi sakpje-
wany, Kneže Božo,
s Wutrobu; so je Ty-
džen dokonjany, serwscheš
stwojej Staroszu; schtož
me schiednje wobczjezi, a
mi Prozu nacžini, to je
scho wotwobrocjane,
schitko derje dokonjane.

2. **N**a

2. Na Kufomaj by
me nohvt, Zyrobu a
Drastu dat, psches Jan-
dzeljoro, kaj bym prohvt,
schemu Stemu wobarat,
po Studjbi me swefelit,
Duschu s Ezejom wob-
nadjit, tak, so njest pschi
dobrem Sboju, wob-
sanknycj ton Zydjen
moju.

3. Nidny newje moja
Duscha, Boze Skutki
rosnesz dosz; sawsche
Dary Bohu kluscha
Kwatba, Ejescz, a Dia-
fomnosz, duz teze, Kne-
ze, posbjeham, sawschit-
ko, schtoz wuziwam, so
ty namnje s Madu la-
dasch, a tym mojim do-
bre nadasch.

4. Wodaj schal sche
Besbojnoſze, sajndzene-
ho Zydjenja, a czis mo-
je schjedne Glosczje, kpo-
tepenju do Morja; pschi-
rachnuj mi klypschemu,

twojho Ssyna Saklujo-
bu, jeho dla mi Kjechi
wodaj, Duschi Mjer a
Pokoj dodaj.

5. Ja bym Kjescho-
nik na tym Eswojeczi,
to ja derje posnaju, ja-
ko schitke czloroske Dje-
czi, tij ko husto pscherje-
schu, ty pak, Wotze,
pomhasch mi, psches
Krystuska s Sbojnoſezi,
njech da ko tezi zylje po-
dam, a Krystuskej schit-
ko dodam.

6. Wefely njest ko-
za ladam, nadny Wot-
ze, pschikrej me, Krysch-
cze pomhas, so bei ja-
dam, czischje wufnneſz
psches tebe; hrojaty Du-
cho, staraj ko, sa Du-
schu a sa Ezejelo, so duz
jutkije s Kozja wojndu,
s Nutyrnoszju Kemschi
pojndu.

M. J. Zimmermann.

g) Kyr

Kyrlišce wo Mjer we Kšehszijanskej
Zyrkiwi, a wo nadne Sdzerženje teho
Sstowa Bojeho.

600.

Wschidarok ktemu Kyrli-
schej: Ach wostaj
Kneže pola.

Err Jesu hilf, dein Kirch erh
Sdzerj twuju Zyrkej
we Mjeri, my bmy
li, secher, mjerodni, daj
Sbožo ktmosem Ssto-
demi, so klinezi schudjom
de Sswjeczi.

4. Nam twoje Ssto-
wo wobkowaj, a Czerta
Kozu wobaraj, daj
wojej Zyrkej Jednotu,
Mjer, Sezerpnost, Na-
u, Wutrobu.

5. Tu, Božo! jaro
je ho dže, na Semi lu-
Mjemjer je, tejšch Ke-
arstwo a Kostorki, ho
omadza tu we Sswjeczi.

6. Tym hordym Du-
nam smij sich Ku, liž
o tu sWozu posbjenu,
ej pschetso nowo, wu-

mykta, a prawu Wud-
bu pschemjena.

7. To tebe, niž nas
nastupa, to twoja Czest
tejšch požada, duž wu-
mož steho Mjesboja,
tych, liž ho tebi dorosjerja.

8. Nas twoje Ssto-
wo wobtwerdži, a tro-
su Zyrkej wobroni, sdzerj
nam to fame Kneže? ty,
so druhe kej njepytamy.

9. Daj, so, kaj twoje
Sstowo je, tejšch nasche
Sadzerženje je, so po-
tom steho Mjesboja, my
pschindžemy tam do
Mjesbja.

Jan Hertyschanski.

601.

Gieb Fried, o frommer, treuer.
Lob: Schtož moj Boh je, to dobre.

Shmjelny Božo Mjer
nam daj, ty Wota-
je scheje Nady. Sei
wuls

wulkej Rusy wobaraj,
a wotrocj škodne Pady,
kij na nas du, scho spyt-
kaju, so by Lud wotteh-
nali, kij Jesuka, tho
Sboznika, tu snaje, cze-
sczi, kwali.

2. Daj Mjer, o Lu-
bosj Jesuka, kij kwoje
Womzy lada, to twosj
Hamt a Cjesj nastupa,
to twoja Ssluzba žada.
Laj! wowschitko Nep-
scheczeli nas pschinesj
myslje maju, da pomhaj
nam, o Jesu kam, sejin
Hajnbi jich schim Kraju.

3. Daj kwojaty Du-
cho! mjerny Cjaj, ty
Zroshtarjo tych Grud-

nych. Bydj s Pomozu
schak pola nas, so nes-
czinja nas Budnych,
Muternosj, daj Wieri-
rosj, so ko my wobroczi-
my, storcž Pscheczironych,
nas sejin Mudrych, tak
so ko weschlimy.

4. D krasna kwojata
Trojiza, nam Moz a
Sboje podaj, te Esto-
licje naschho Žiwjenja,
kajj Wotczej Nadnje
wodaj, roej Strachotu,
a Schkodu schu, kij czi-
ni Wojna schudze, a tak
twosj Schuz, a twoja
Moz, schim Ludzjom
sjauna budje.

Jan Hortyschanski.

h) Diakomny rjany Kyrlicch w schjednje,
(woskebje na narodnym Dnju) k spjewanju
sawschitke Dary, a Dobrote, kotrez nam
Boh wot Naroda, hacj sem, schjednje
daf je.

602.

Geb und Dank sey dir gesungen.

Kob: Ja ju kwalicj skutki Boje.

S smjelny Bojo, mi
so stuscha, djenk

Czi Kwatbu saspiemacj;
hottuj da so moja Du-
scha, kwojho Knesa po-
sbjezacj!

bjezacj!
belie Eje
a narod
e nasy
rem t
Eajta
jetko s
2. J
Serwet
ferneho
e smolo
Duschu
enstwa
Drastu
Diej te
ombat
o bnyh
kat, ta
rotu, r
posnaju
3. Kr
Radu s
noju; t
amnje
jedje v
i; Str
aci, w
u, staj
robu.
Dow la

hje hacz! to su hjejom
 elje Ejeta, hacz hym ho
 narodzil, a me Boh
 nahyczil, serofchim do
 tem teho Swjeta.
 Tajku Boju Dobrotu,
 njelko s Dzakom sposnaju.

2. Ja hym nahi na
 Swjjet wojschol, sma-
 erneho Ziwota; Boh
 smolom kemni dojschol
 Duschu wumoz s Hu-
 enstwa; wot njeho hym
 Drastu dostal, Zyci a
 wicj tejsch do wolje,
 pomhaj je mi s Korofcije,
 bych dljeje zivy wo-
 at, tajku Boju Do-
 rotu, njelko s Dzakom
 osnaju.

3. Kneze, tajku wulku
 radu sa kluziez bei nje-
 rozu; ty wjesch pschetso
 mnje Radu, dyz ho
 ledze pscherjeschu, stym,
 z Swjjet lubo maju;
 acz, ty zesch ho nadem-
 u, stajnje smjelicz s Wu-
 obu. Jeno so ho Nje-
 ow tajku, tajku Boju

Dobrotu, njelko s Dja-
 kom sposnaju.

4. O moj Bojo, pschew-
 schu Wjeru, wulke two-
 je Djiwe su! pomhaj
 schak mi, so je Swjeru
 pschi bebi tejsch wopom-
 nju! wot nich reczez na
 tym Swjecz, inidw psche-
 stacz njebudu, njechje wo-
 mni rosnjesu, hjeschezjen
 mojich Djeeczow Djeeczi.
 Tajku Boju Dobrotu,
 njelko s Dzakom sposnaju.

5. Zeschli ty po two-
 jej Radzi, so bych dljeje
 zivy byl. O! da dai
 po twojej Radzi, so bych
 scho, schtoz trjebne, mjet,
 pschetoz nam, nam ku
 dym Ludzjom, twojich
 Darow treba je, Drasta,
 Zyci a Penjeso, dyrbja
 schjednje bydza schudjom.
 Tajku twoju Dobrotu
 stajnje s Dzakom spo-
 snaju.

6. Dai mi spraune
 Wuziwanje, twojich Bo-
 zich Dobrotow, so mi

U a a

Duscha

Duscha niesapanje, piches
Wobzranstwo do Nje-
chow; njech ho czjelnych
Łoschtow ladam, a njech
neiskym lakomny, daj so
sGrunta Wutroby te-
be jeno sebi žadam, taj-
tu twoju Dobrotu
swiecznym Džakom spo-
snaju.

7. Na tebe, moi Bo-
žo, skladu, schitke moje

Starosije; ladaj nam
nje slutej Njadu, žonuj,
sdžerž a pschispor me;
njech me twoja Ssmjelo-
nosz wodži, njech me czi-
ni sbožneho, a mi darwa
schitko to, schtož ho kwojecz-
nem Njerej hodži, tak
ja twoju Dobrotu
swiecznym Džakom spo-
snaju.

M. S. Zimmermann.

i) Kyrlicsch na nowe Ljeto.

603.

Nun laßt uns gehn und treten.

Łob: Stajin Wutroba, a spjewaj.

Nieck sBoha sakpjew-
wamy, Ejesz temu
Knesej dajmy, kiz na nas
sNjadu ladał, a Mozy
dosz je nadał.

2. Ežak ho nam psche-
zo minje, a kójde Ljeto
shinie, my stare dofo-
namy, a nowe sapo-
czamy.

3. Psches schelke Spyt-
towanje, a styskne Eje-

petanje je pschepomhak
Boh schudžom, nam lu-
dym rječnym Ludžjom.

4. Kajž ho sa kwoje
Džeczi, Macz stara na
tym Sswjeczi, a tak
nich wobarnuje, dyž Sa-
rimanje czuje.

5. Tak ho tež wulžy-
jara, sa kwoje Džeczi
stara Boh we tej Wo-
kokošci, pschi kójdes
Wobežejnoiczi.

6. Ach Kneže! Stu-
džen Njady, a sčewe do-
bref

rej Rady! dzejz ty ky,
am je Rada, dzejz nej
y, tam scho spada.

7. Ejesz tebi sawscho
amy, schtoz schjednje
uziwamy, bydz twojej
sch homozn, Dzať
wodnjo, Kwalba w Nozy.

8. Daj naprosyzi ko
alje, a seber wot nas
ahlje, te schitko, schtoz
as boli, po twojej nad-
ej Wohli.

9. Pschi czaknej Su-
noszi, a schelkej druhej
stoszi, daj Sczerpnosz,
shyn Wjeru, a do-
pomhaj nam l Wjeru.

10. Njech srudne Cza-
wajndu, a wesete
am dojndu, daj na to
atefczenje, nam lute
Bolscherwenje.

11. Njech twoje zo-
swanje, nawscho to na-

sche panje, daj Mlodym
dobru Radu, a Starych
pscherwodz s Radu.

12. Dopomn ko wo-
puszczonych, a pytrał Sa-
bludzenych, daj Żywnośa
ludym Ludziom a wob-
staruj schjech schudjom.

13. Na Korych kedja-
buj s Radu, a njedaj
tym pschindz l Radu, kiż
srudnje Mykije maju, a
ko dost naplatakaju.

14. Njech naposlijet
tejsch l Wjeri twoj
krojaty Duch nas czjeri,
njech dobre do nas plo-
dzi, a l Njebesam nas
wodzi.

15. To schitko, Kneze,
podaj, a snadnej Nuku
dodaj, nam lietka l Wu-
żiwaniu, a schjednje l
Wopyitanju!

M. S. Zimmermann.

U a a z

k) Woc

k) Wot Falschnosze tych Pscheczelow na
Sswjeczi, a IEsusoweho najswjer-
nischeho Pscheczelstwa.

604.

Der beste Freund ist in dem Him.
Kob: Schtuz Bohu werschnemu.

Zam horkach we nje-
beskim Raju, moj
najswjernischi Pschecz-
el je; ja teho Sswjeta
Falschnosz snaju, ki
sprawnych Ludzi sjebacj
je, duz stajnje reknu pschi
tebi: IEsus je Pschecz-
el najljepschi.

2. Ezi Ludzjo su kaj
knadna Sjiena, moj
IEsus steji twerdzi dost,
duz Ludzjo malho semnje
ejinja, da mam ja ieho
Pscheczelnost, moj Kschiz
dze jemu k Wutrobi; IEs-
sus je Pschecz-
el najljepschi.

3. Sswjet dawo swo-
ju Lubosz temu, ki ju
najljepje sapkaczi, a duz
to njeje, da ho jemu, ta
Luboz borsy sanaczi, ta
nje je IEsus njemini; IEs-
sus je Pschecz-
el najljepschi.

4. Haj won ho sam
da samuje moriczi, a wa-
zi namnje swoju Krej,
won pomha mi, duz ju ja
Koriczi, teisch wot rjechow
me czini Frej, won koj-
du Prostrwu wuktyshi;
IEsus je Pschecz-
el naj-
ljepschi.

5. Moj Pschecz-
el, ki
me stajnje jada, da mi
teisch swoju Wutrobu,
ja sa nim, a won samnu
lada, hacz ja do mojho
Kowa du, ach! duz ja
wjeru wopraudzi: IEs-
sus je Pschecz-
el najljepschi.

6. Pscheczelow k ho-
waj Sswjecze twojich,
woni me prawje njemje-
nja, smjesu ja Njepsche-
czelow swojich, da wo-
ni mi tu neschodza, IEs-
sus me skhowa pschedni-
mi, IEsus je Pschecz-
el najljepschi.

J. J. Zimmermann.

1) Kyrlicch

1) S
Mein G
Kof: Nait
Ja plu
Iych
ja tschu
je frud
Wucj
Sachod
sa tobu
1) IEs
2. M
ejin wer
niech je
Kroscht
nie, bud
du dom
ge mi s
6) Wob
3. C
Nobsa
nie panj
ho schell
Niejh!
pschi I
dost W
c) Sch

**D) Kyrlicke wo nadnu Pomoz pschi
duchomnym Wojowanju.**

605.

Mein Gott, ich schwebe hier auf.
1. **Wost: Nailupski Jesu, schto ie.**

**Ja pluwam tu na lu-
stych morskich Zomach,
a tyschu so, moj Duch
e srudnych Domach.
Wucz Kneze, me wot
Sachodnosjom padacz,
a tobu ladacz.**

a) Jesu moja Krasnos; ic.

**2. Moj JESU poi-
jin wemni Wobydlenje,
Njeh je twoj Duch moj
Troscht a Wolschewe-
nie, budzeshli twosju Na-
du domnje plodzicj, schtu
je mi schkodzicj!**

b) Pod twojeju Nadu.

**3. Strach, Bojosj,
Kohsa, swonkach nam-
nje panje, a snuzkach tejsch
so schelka Bitwa stanje;
Njeh! ja zu, dyz bdu
pschi Jesuku wostacz,
dost; Moz; dostacz.**

c) Scha Stos; stareho Smija.

**4. To Brjemjo ze tu
Duschu bralich dajicj;
dyz dyrbu schitko swjetne
s Wocjom stajicj. Teshch
tu me Kroyta Moz; tdo-
brem cjeru, dyz proschu
swjeru.**

d) Preicz stym Samoženiom.

**5. Ton Njeh, ton
Njeh je mi h'jon we-
lje schkodzil, a me gor-
husto wot Jesuka wa-
dzil. Plodz; domnje two-
jich Krasjom swjatu
Mudrosj, o! Wiezna
Lubosj.**

e) Swieczie twoje Waschnie.

**6. Ach! pschispor Boa-
zo tajke Njehje, wom-
nje; pschindz; smoznym
Duchom, ktwojei Kwal-
bi kemni; daj so bneh
Troscht a Schuz a Na-
du dostak, s Jesubom
wostak.**

J. S.

f) Preicz wo Stoske dziecie.

m) Wot

m) Wot duchomneje Czichoszje a Spokojnoszje.

606.

Wot der wirde wohl machen.

Koh: Jesu moja krasnosz.

Boh scho sbojnje wodzi, dži, duž mu, kajž ko hodzi, schitko poruczu. Won je hej me kupil, predy hacz hym stupil, na tu Nunjenu, hym tejšch tu schu Potrebu, flutej Nady wot nyho dostal, so bych žiwostal.

2. Boh scho sbojnje wodzi, Stari a tejšch Młodzi, nej was wobstarat? nej won schjednie s Koschtom, s Drastu, s dobrem Koschtom na was poiadal? Nada je a wostanie, dyž je družich pokostata, nas je wolšchewita.

3. Boh scho sbojnje wodzi, schto ton Schturm mi schkodzi? trož tejšch Njewedru! nječ schje Wjetry wuja, smoznym

Schumom ruja, ja mam Bohu tu. Jonas by tejšch womny, ze scho Niesbožje ko stobicz, Boh me njeda pobicz.

4. Boh scho sbojnje wodzi, schto da moj Duch rodzi? Boh me wachuje. Nusa Stosz ze namnje, Boh pak, kiz je samnje, moj Kod schuzuje, dyž je tu stej Pomozu, da won Stosz na srudnej Stroni kajž ton Wjetry Kad hohni.

5. Boh scho sbojnje wodzi, won tejšch Sylnoz plodzi, w Wjernych Wutrobach, schtu je hej dy schkodzil, kiz je ko nim wodzil wewschich Grudobach? Wutroba bydž Stroschniwa, Boh ma tejšch we tu tej Schturm, schitko swojej Ruzy.

6. Boh nas sbojnje wodzi, schto da tejšch nam

nam sch
stym
ku naf
steho
Dusch
je, to E
Boh tu
swojeh
7. 2
wodzi,
tow str
bile. S
nym
Sewje
nie dje
cierwif
schitko
so derj

Mach
Koh: W
Gjin
no
mojej
ta Pre
moja
wedj
kam,
dokonj
2.

nam škodzi, Smercz
stym Zahodlom? Dyž
ku nasche Ljeta czielw
steho Sswjeta, dje ta
Duscha Dom. Wieste
je, to Czieto die, dyž je
Boh tu wofsal wola, do
swojeho Kowa.

7. Boh scho moznje
wodzi, won schjech Cier-
tow strozi, won jich po-
bije. Hacz ko jeho Wjer-
nym dobrym a teisch
Sswjernym, runje dzjer-
nje dje: hottuj ko, so
czerpisch scho, porucz
schitko bozej Nadzi, tak
ko derje radzi. J. S.

607.

Machs mit mir Stt nach.

Kob: Moj Kschesziano samnudji.
Gzin somnu Kneze po-
nadzi, pomhal mi
mojej Ciwjeli; njech ko
ta Prostwa poradzi, kiž
moja Duscha czini: Ach!
wedz me sboznje k Niebe-
gam, tak schitko krafnje
dokonjam.

2. Ach! ja zu rady

stobu hicz, ty nochzessch
moj Kod Kasycz, to jeno
rieča domoj hicz, dyž
dyrbu wofsal czanycz, a
wopuschecicz teisch ichit-
kich toch, moi kotrychž
lubowany bjech.

3. To Czieto Semi
czischi spi, ta Duscha
k Niebju kwata, psches
Czjeta Smercz je k
Sboznosci a k Žiwenu
prjeci sata. Tu jeno
dyrbu kysowacz, a se
Strudnoszu wojowacz.

4. Czert, Hela, smercz,
a žadyn Kiech mi nemje
wjazy škodjici, to czini,
so ja stobu dziech, ty mo-
žesch sboznje wodjicz.
Tvoj luby Esyn tu
s Praudoszu, scho sama
nje placzi s Luboszu.

5. Da prjeci, o prjeci!
scha Strudoba, ja bym
niel wofscheweny, a ja-
ko rjana Njemesta stroju
Krysta wopuscheny. Duž
Jesusa ja powitam, a
swojeme Kubla hohrje
dam.

J. S.

Na a 4

608.

608.

Schaffs mit mir Gott nach deinem Willen.

Kob: Schtu; Bohu werschnemu.

Ja kwatam Božo ktwo-
jej Radži, a bo ji
zylje poruczu, ja dowje-
rju bo twojej Radži schjem
Skutku a teisch Zadanju;
ty by ton Wotz kiz schit-
ko ma, a schitko mudrje
wobstara.

2. Ach! czen schak mo-
ju Duschu ktebi a wot-
wobrocz ju wot Skwoje-
ta, njech na njebeske
mykli kabi, njech Sa-
chodnoszow nepytta.
Schtu; wot Skwojeta bo
wotezenje, ton k Sboz-
noszi so hottuje.

3. Ej! ktebi mam ja
Dowjerenje, ty by moj
Schaz, Schuz, Pschi-
kryczje; ty by mi troer-
de Salozenje, schjech
Njepsebeczelow Pobiczje;
a dy; zeisch ty kam pschi-
mini stacz, schtu moze
somnu wojowacz.

4. O kak bo Fromni

derje maja, Boh Wotz
jich kwojeru lubuje, dy;
we Wjeri bo k JESU
snaja, kiz Horlach sa
nich rukuje. Zeisch kwja-
tho Duchu Moza Trost
je kwjonych Duschow
sbozny Kost.

5. Ze Musa, Skosa
a Smerej mi schkodzicz,
da na tej Stroni wosta-
nu, ze Kschiz, schu Stud-
nosz kemni wodzicz, schak
Njebes Pomoz dostan-
nu. Du; horde Zolmy
schturmuje, Boh moja
Pomoz wostanje.

6. Moj Boh mi Trost
a Radu dala, we mojim
rjeschnym Hubenstwi,
won je moj Rod a mo-
ja Skala, pschi w schit-
lich Skoszow Kubenst-
wi; me jeho Skowo
trostuje, dy; Kschiz a
Skosz me czwiluje.

7. A zedza runje tu
te Czakn, mi matho We-
kotoszow dacz, Njech!
ja du na nebeske Kwahn,
tam ju bo k'jak scado-
wacz;

roacz;
Wepel;
Czabor

8. A
moja M
ja jeho
je won
dost; d
nje wol
bo kaj
Pastyr

9. Dy;
Diel
wenju
dofelz
stacz;
ne ner
klej to

n) J
dwo
Wostaj

sch b
Kof: W
Dch
Wep
djem
Czert

wacz; tam budje wjazy
Weselja, hacy soro schjech
 Czajow Dolhosz ma.

8. Dyj je moj **J**esus
 moja Nadosz; dyj hym
 ja jeho Njewjesta; dyj
 je won mojej Dusche Za-
 dosz; dyj me won wjecz-
 nje wobstara: da paku
 so kajj Zehnjatka, kiz
 Pastyr jara lubo ma.

9. **T**u Bozo durbisch moi
 Dziel wostacz, wotym Zi-
 wenju a Wumrecju a
 dokelz budu tam scho do-
 stacz, da wo to **S**swjet-
 ne nerodju. Tam ha-
 klej tam ju doczatakcz,

schtoz mi ton **S**swjet tu
 nochje daci.

10. Ja wosmu **K**rysta
 Kreja Rany, sa jene klot-
 le **W**onjenje. **W**rych
 hym ja sbojny namaka-
 ny! o jene krasne **S**hone-
 nje! bluj helski **H**adje,
 bluj twoj **J**od, to **Z**onske
Ssymjo host **S**swjet.

11. **N**u, **B**ozo, ja schon
 ktebi podam twoj **D**uch
 bydž pschimni s **P**omozu;
 njech so schjech kroblych
 Kjachow ladam; njech
 psches te czjesne **N**ota
 du. **N**jech so mi herwak
 dje kajj ze, jeno so moi
 Konzsbojny je. **J. S.**

n) **J**edyn rjany **K**yrlicsch na te **S**slowa teju
 dweju **W**uczomnikow **J**esukowych stojene:

Wostajn pola nas, dokelz so **W**eczeru pschiblijuje 2c. **L**uc. 24, 29.

609.

Ach bleib mit deiner Gnade.

Kof: Moje Ziwenie je **K**rystus.

Ach wostajn pschi nas
 s **N**adu, laj **S**swjeta

Weczor je, so nepschin-
 dzemy s **P**adu psches
Czerta Lesnosije.

2. **A**ch! twoje **S**lo-
 wo hrojate, njech bodli
 pola nas, so budje **S**bo-
 zje date, nam psches nje
 koj dy **C**zaj.

3. **A**ch! wostajn pschi
 nas **K**rasnosz a **S**swjet-
 kosz **Z**iwjenja; da mamy

10.

w cymohym Zasnosz, a
Blud nas niesjeda.

4. Ach! twoje Zono-
wanje, staj knaschej Ku-
dobi; njech kojzde lube
Kanje, nas snowho wob-
dari. Jer. Grud. Korl. 3, 23.

5. Ach bydz ty nam
o Kryscje, nasch Schlit,

Knes ryczersti, dyz ho
nam w Swojeczi stysch-
cje, Ezert schumi jalofnse.

6. A dyz ho pshiblizu-
je ta dolha smertna Noz,
nas schitko wopusch-
cjuje, da bydz ty nascha
Noz.

A. G. Schirach.

o) Prostwa k Jesufej, so by nas, dokelz ho
ton Weczor teho Swojeta pshiblizuje, jako
nasch kwojerny wodzer se Swojeta wedl.

610.

Wunderlich, nur seeliglich.

Wedz me dzironje, JE-
suso, jeno sbojnje,
sbojniko, kaj ty me wot
Mlodosyje, tuby JESU,
wodzil by: Tak teisch
wedz me Jesuso dalje,
lubo Sbojniko. ::

2. Ty wjesch, kwojer-
na Wutroba, kak me
twoj Duch wodzicj ma,
kam ho sladacz nemoju,
teho Swojeta lefnosiju.
Duz wodz ty me, Jesu-
so, moj najlubschi Zo-
warscho. ::

3. Wedziesch teisch me

hinajlscho, hacz by ho mi
lubilo; Njech ho stanje,
kaj ty teisch, jeno so ty
kobu dzeisch, ja du stobu,
Jesuso, moj najljepschi
Wodzerjo. ::

4. Wedz me stwojej
Dobrotu, pschikrej mo-
ju Nepraudu, dyz chje
Satan s Newjeru na-
peinicj tu Wutrobu; ach!
da wedz, me Jesuso,
mojej Dusche Ljekarjo. ::

5. Wopom kak to
czwiluje: Satan me tak
sytuje rosnoschi, so
Njechoto dla nimam
Bozho Djecjastwa.

Troj

Trojtu
ho, r
Trosch

6.
fransen
tyschen
wopu
to nep
posho
moja
7. P
suso!

p) P
pfe

Si
Lof:

a ter

Mein

M

nam

lubho

teisch

wch

kak p
lej

2.

Trojtun schak me, Jesu
 ho, mojej Dusche
 Trostario. ::

6. Ach! kak hym ja
 franjery, dokelz hym tak
 tyscheny me schje Mozy
 wopuschaja, dyz mi nich-
 to neybomha. Ach! da
 pomhaj Jesu ty, dokelz
 moja pomoz hy. ::

7. Poh, najlubshi JE-
 suho! poh, moj klotki

Holbiko! dokelz Esrojeta
 Weczor je, da schak wedz
 Ty injeho me. So by
 koždy widziej mol, so by
 ty moj Wodzer byl. ::

8. Wedz me kramnej
 Sbojnozji, dzejz nre niczo
 netyichi; wedz ma kram-
 nem Zimenu, dzejz ja
 powochim Bjedzenju, re-
 knu izylej Wutrobu, JE-
 sus je me wodzil tu. ::

J. S.

p) Prostiwa k Bohu, so by nam, dyz je nas
 psches Jesusa se Esrojeta wedt, tu Drastu
 teje Praudoszje Jesuhoweje dat.

*) a rak swjewa ton K. wot sudneho Dnia.
 **) a teisch wot tamneje Krasnoszje.

711.

Siew. Jana 7. st. 13; 17.

Koß: Ein somnu Kneze po 2c.
 a teisch ma swoy hegen Koß.

Mein Gott, dein heilig Bibeld.

Moi Bozo, twoja Bi-
 blja ta wopische
 nam renje t'ho two'ho
 lubho sudnjho Dnja; a
 teisch to- Wopraschenje
 tych starschich: Swot-
 kal pschindu ezi, stej bje-
 lej Drastu wodjeczl.

2. Zo wotmolenie na

to bu: Woni stho Horja
 dzeja. So pak wtej rja-
 nej Drastzi tu psched
 Bozim Thronom steia,
 je, dokelz jich wot Kje-
 schenja Krej Zehnjecza
 je wumufa.

3. O jara krasne klo-
 wa mi! pschi tych chzu ja
 teisch wostacz, dyz budu
 we tej Wjecznosci tu
 Sbojnozj s Fromnym do-
 stacz. Chzu ja psches
 Krost

Krysta hohrestacj, a so
tejsch tajki swoblefacj.

4. Swał je me Boh
wot Modosyje, taj tam-
nych, s Nusu kostak. A
wot Sswjeta hym wo-
praudyje tejsch schelku
czroselu dostak. Dzierjach
so runje po Praudji, da
won me tolla poezischezi

5. Cjim lubsko Boh
ha sa pschimnu, cjim bo-
lie me tu rudja. Me
Cjert, Sswjer, Cjeto
sjeho Krowju, sa Nepsche-
ejela ludja. Ton Njeh
schak schjednje samnu dje,
Duch mozny, cjeło bla-
be je.

6. Hacz runje tajku
Nerudu, ja, lejder! wem-
ni czuju. Da schak ja
moju Drastziejzku skrowju
Krysta w schjednje smuju.
Sa sejjini czistho jeneho a
Kamnym Naju dostoinho.

7. Samercj, postu-
chaj, ja njem so metejch
budjesch junu dajez;
Krej Krysta pal chje
pschis tebe me Kamnym

Starschim stajicz; kiž
pschi tem stoli Jehnecja,
jem' stuja, a so belenja.

8. Ktem Kralestrou so
wekelu, kiž srowjich sboj-
nych Ludji, niz skodom,
a niz slacznosju, niz
shjezu slonejnej studji.
Djez pastyrski Sob Jeh-
necja, naz wodji Kzor-
dlam žiwjenja.

9. Mamli da runje
na Sswjeczi tu kwilku
s fromnym plakacj; Da
chzu ja tolla scjerylwoje
na twoju Sbojnosz cja-
lacj. Njehindz skoro,
Sjerscha žiwjenja a wot-
tant nam te Nebeska.

E. G. Schneider.

712.

Laß mich dein seyn und bleiben.
Njeh stajnje samostanu,
o Božo pschi tebi, so
do Njehom nepanu
pschi Wucjbi praweje.
Chwol sdjerzej, wobarno-
wasz, da chzu ja wobstaj-
nje so tebi podzakowacz
dowscheje wjecznosyje.

E. G. Schneider.

Kwatba bydz Bohu samemu.

Prjeni Pokasowar,
tych nowych Kyrlichow, po wiestnych
Stawach nascheje Kschesziansteje
wjern.

I. Kwalobne a dzakomne Kyrliche
k tej zytej swjatej Trojicy.

- a) Wot krasneho Towarstwa teje Du-
schje s Bohom   •   •   623
- b) Wot Bozeho Wobstaranja, a nad-
neho Žonowanja   •   •   624
- c) Dzakomny a kwalobny Kyrlich wot
Bozeje Smjelnosnje   •   •   626
- d) Kwalobny Kyrlich wot Bozeje
Schudjomnosnje   •   •   627

II. Kyrlich k Bohu Wotzewi, wosebie
wo nadny Deischcik pschi wulkej
Ssuchocii.   •   •   628

III. Kyrliche k Bohu Ssynnej, k tej dru-
hej Parschoni w Bojstwi.

- 1) Wot jeho Bojstwa   •   •   629
- 2) Wot jeho trojateho Hamta, a zwaz
kprjenjemu wot jeho pastyrsteje
Lubosnje a Ssrojernosnje   •   •   630

1710

Ʒ druhemu wot jeho prophetiskeho Hamta	632
Ʒczecjemu wot Ʒesufoweho Woschimjeschniskeho Hamta	633
Ʒschwortemu wot Krostufoweho Kralowskeho Hamta; teisch je na nowe Ljeto hobu	635
3) Wot jeho krafnych Menow	637
4) Ʒesus nasch Pomoznik pschi naschim w schjednem Dijieli	638
5) Ʒesus nasch Kral twch hubenych Duschow wofschewenje	640
6) Wot teju dweju Schtantow	
A. wot teho Schtanta teho Poniženja, jeho Naroda, Kudoby, Czerpjenja	641
wot duchowneho Kschijowanja s Ʒesufom	642
na Czichi Pjatk	647
B. wot Schtanta teho Powoschenja, wofebje Hohrestacija	648
7) Wot Wutrobneho Požadanja po Ʒesufu a Luboszi knjemu	649
8) Kyrlisch pschi Wuzirwanju Bojeho wotkasanja	650
*) Teisch moze so ton, kiž predy teho steje pschi Bož. Wot. Wuzirwanja spjewacž	
**) Teisch so hodži tedom Spjewacž: Dwi nasch Ʒesus ic.	646
9) Wu	

9) Wutrobne Kosreezowanie teje wse-
riazese Duschie IJesom, sjejnym
Nawozenjom 653

7. Kyrlicy wot Boha swiateho Duchu,
a wot jeho nadnych Skutkow 658

8. Kyrlicy wot Cizoweka, doj ton samy
a) swoj rieschny Sztand woplatuje, a
Pokutu czini 661

b) Do IJesom Krysta, teho Zehnecza,
wjeri 664

*) Wierjaze Wobaranie teie Duschie napsche
czimo tym duchomnym Nepscherzelam,
- kiž chredza Wieru rubicž 665

c) Wutrobny Sslub we nowym Žiwie-
nju kodžicž 667

*) Ton Swiet sazpiecž a sazpicž 668

**) sa IJesom kodžicž 670

d) Wutrobne Žadanje po nebestim Kra-
lestwi ma 671

e) Sbojne Pschihottowanie I Ssmerczi
Dzerzi, 674

*) smertne Kyrlicy spiema 675

**) wo nadnu Pomoz me smertnej Rusy
prosy 676

***) so troschtuje pschi tej Ssmerczi swoj-
lich ludych djetci 682

****) sproznje po Wumozeniu sdychule 683

f) A ko swojeho pschihodneho Pohrje-
stacza, a wjeczneho Žiwjenja swekeli 684

VI. Kyrlicy pschi wosebnnych Podaczach,
a na wjeste Czajny.

a) wot Dowjerena na Boha 688

*) pschi schelkei Rusy a Kschizju 689

**) pschi wulkei Rudobi

b) Wjeo

- b) Wjeriage Sadierjenje, dnj Boh naschu Prostrwu smolom nehtyschi 691
- e) Krafne Malozjenje tehu Botze nascha 693
 *) Wubudjenje knutornym Modlenju 694
- d) Medzelske Kyril. Domach a wo Zyrkwi k spjewanju 694
- e) Zedyn rjany rajnschi Kyrlich 696
- f) Wecjorne Kyrliche 698
- g) Kyrliche wo Zyrkwini Mjer 701
- h) Djalomny Kyril. wschjednje sarwschitelte Dare a dobrete Boze kspjero. 702
- i) Na nowe Ljeto Kyrlich 704
- k) Wot Falschnostije Sswjeta 706
- l) Wo nadnu Pomoz pschi duchomnym Wojowanju 707
- m) Wot duchomneje czichostije a Spokojnostije 708
- n) Kyrlich pschi Wecjoru teho Sswjeta k spjewanju 711
- o) Prostrwa k Jesusej so by nas pschi Wecjoru Sswjeta scjakom steho Hubenstwa wedl 712
- p) Prostrwa k Bohu, so by nas pschi wzdjenu se Sswjeta do Nebes psches Krysta Krej pschinehl.
 *) Tu so spjewa wot sudneho Dnja
 **) a Zamneho wlecjaneho Kralestwa 713
- Druhi

Druhi Pokasowar,

Kak so te Kyrlicke na Medzelach a swjatsnych Dniach spjewacz Moza.

Na 1. Advent.

Ach dy woladam ja schak 655

Poj samnu, tak teze K. 670

Na 2. Advent.

Moj Bozo, twoja Bib. 713

Na 3. Advent.

Preicz se swietnym N. 669

Schtuz Krysta sakhom. 636

Na 4. Advent.

Me moj Iesus sweteli 649

Zu swjeczi niczo nen. 656

Na Hode.

O Iesu, Kralo najw. 636

O Iesu, Meno najstot. 641

Na Medzeli po Hodach

Iesus jimych czini 640

Na nowe Ljeto.

Iesu moj wotpoczinko 635

Njetk s Boha saspjew. 704

Na Medzeli po nowym Ljeczi.

Iesu moj wotpoczinko 635

O Kryscze projektu wot 632

Na Krystukowe Sjewenje.

Iesu, dobry Pastyrje 631

Na 1 Medz. po K. Sjew.

Dienk Dusche wotw. 694

Poj samnu tak teze Kr. 670

Ssy da, o Iesu, mi 653

Na 2. Medz. po K. Sjew.

Ach dy woladam ja 655

Zu swjeczi niczo nena. 656

Na 3. Medz. po K. Sjew.

Boh scho sboznje wodzi 708

Na 4. Medz. po K. Sjew

Za kwatam Bozo ktw. 710

Sdierz twoju wrelci we 701

Na 5. Medz. po K Sjew

Derje temu kotryz nejn. 667

Na Medz. Septuag.

Ach so moja smertna 686

Mi su dobre sweselenje 671

Na Medz. Sexages.

Poj, poj, o projektta 658

B b b

Na

Na Nedz. Qvinqv.
 O Jezu, tvoje Krane 646
 Stem Boza Lubost 633
Na Invocavit.
 Sbjem ho bohrje kneb. 665
Na Reminiscere.
 Za wiham twerdzje na 645
 Preicz, preici, wy mysl 691
 Ssy da, o Jezu mi zyl 653
Na Oculi.
 O Krystcze, krowjetko wot 632
Na Latare.
 Bozo moja khorwanka 634
 Za ho tezi Bozo diaf. 624
Na Judica.
 Derje temu, kotry nejn. 667
Na Palmarum.
 Moj te schon ton kschiz. 644
Na selem Schwortk.
 Jezu Duschyje woloch. 650
 JEsus imoch czini 640
Na czihi Pjatk.
 Kschizus wotajo scho 642
 Kwata, Duscha 647
Na Jutre.
 Na prjenim Dnu wo 648
Na Qwastmudog.
 JEsus Krystus je mi 643
 O Jezu tvoje Krany 646

Na Miser. Domini.
 JEsu; dobry Pastorje 631
 Ton Knes kiz Sswjet 630
Na Jubilate.
 Bydz troschna moja 688
 Wedz me dzjeronje J. 712
Na Cantate.
 Ach wostajn pschi nas 711
Na Rogate.
 Preicz, preicz, wy mygle 691
 Sbjem Duscha k Bohu 694
 Ty kiz by tam na Nebju 693
Na Boze Stypieczie.
 Ach ho moja smertna 686
 Kscheszijenjo ach tu nej 685
Na Exaudi.
 O smjelny Bozo mjer 701
 Sdjerz twoju zyrkej 701
 Tam horkach we nebes. 706
Na Sswjatki.
 Poj, poj, o krowjeta 658
 Stem Bozu Lubost 633
Na kw. Trojizu.
 Lai, duchomna je zyrk. 623
Na I. Nedz. po kw. Tr.
 Moj Bozo, twoja Bib. 713
 Smjelna wozna wut. 689
 M

Na
 Die
 Ja
 Na
 JEsu
 Die
 Na
 Ja
 Niet
 Na
 Ja
 Na
 Na
 De
 Na
 Niet
 Na
 Tam
 Na
 Ach
 Ksch
 Mi
 Moj
 Na
 Ach
 Gd

Ma 2. Medz. po fwo. Tr.

Dženš Dusche wot poc. 694

Za pluwam tu na lut. 707

Ma 3. Medz. po fwo. Tr.

Žesu dobry Pastyrje 631

O tej wulkej Styšknoš. 661

Ma 4. Medz. po fwo. Tr.

Za ktebi Božo pschist. 696

Njetk kwal o Duscha 626

Ma 5. Medz. po fwo. Tr.

Za ko teži Božo džaŕuju 674

Ma Boha ko spuščječ. 625

Ma 6. Medz. po fwo. Tr.

Derje temu kotryž nejn. 667

Ma 7. Medz. po fwo. Tr.

Njetk kwal, o Duscha 626

Ma 8. Medz. po fwo. Tr.

Zam horkach we nebes. 706

Ma 9. Medz. po fwo. Tr.

Ach nekwalaje mi bwojet. 667

Ššesšienjo, ach tu nej 685

Mi šu sдобne swefelen. 671

Moj Božo Ejaš njetk 677

Ma 10. Medz. po fwo. Tr.

Ach wostajn pschi nas 711

Edjerž twuju žyrkej 701

Ma 11. Medz. po fwo. Tr.

Za pluwam tu na lut. 707

Žesus žitnych čžini 640

O Žesu twoje Nany 646

Ma 12. Medz. po fwo. Tr.

O Krućje kwietko wot 632

Samešny Božo, mi ko 702

Ma 13. Medz. po fwo. Tr.

Zam horkach we nebes 706

Zon Knes, kiž Šswiet 630

Ma 14. Medz. po fwo. Tr.

Božo, moja khowanka 634

Žesu, moj wotpocžinko 635

Ma 15. Medz. po fwo. Tr.

Boh scho sbožnje wodži 08

Za ko teži Božo, džaŕuju 624

Ma 16. N. po fwo. Tr.

Njetk je scho somnu doč. 679

O bwojerny Žesu, kiž ty 676

Ma 17. N. po fwo. Tr.

Derje temu kotryž nejn. 667

Dženš Dusche wot poc. 694

Ma 18. N. po fwo. Tr.

Ach Kneže, lubny sbožn. 629

Ma 19. N. po fwo. Tr.

Me moj Žesus swefeli 649

Wedž me dženonje Š. 712

B b b 2 Ma

Na 20. Medz. po fwo. Tr. Bojo moja khowanka 634 Moj Bojo, twoja Bib. 713	Na pschypowedanje fwo. Marie. O Jesu, Meno nasklot. 641
Na 21. N. po fwo. Tr. Bydz troschna moja 681 Ssy da, o Jesu, mi jyl. 653	Na fwo. Jana. Ssmjelny Bojo, mi fo 702
Na 22. N. po fwo. Tr. Ja pluwam tu na lut. 707 O tej wulkej Stryknošz. 661	Na Doimah. fwo. Mar. Ach dy wuladam ja 655 Jesus Krostus je mi scho 643
Na 23. N. po fwo. Tr. Tam horlach we nebes. 706	Na fwo. Michaka, Prejez se fwojetnom N. 669
Na 24. N. po fwo. Tr. Krostus, Krostus, Kr. 674 Moj starichej dobru N. 682	Na fwo. Handrija. Poj samnu, tak teje R. 670
Na Wucziszenie Mar. Ach tak weseleu fo kšm. 675 Wobcezena Duscha 685	Na Philippa a Jacuba Kschesziensjo, ach tu nej 685 Na Kermaschu. Zehnjo. Jesu, Jehova 633 O Zehnjo ty wot wjeecz. 664

III. Pokasewar, tak fo njemskim sapoznu.

A.	Ach wie freu ich mich zu 675
Ach auserwählte St. 673	Alles ist an Gottes G. 625
Ach bleib mit deiner G. 711	Allertreustes Vater. H. 689
Ach daß nicht die letzte 686	An Jesu hängt mein 645
Ach sagt mir nichts von 667	Auf dich mein lieber G. 691
	Auf mein Herz geh mit 647
	E.

E.

Christus, Christus, Eh. 674
 Christen, ach wir haben 685
 Christen hört, was ihr 696
 Creuzige! so ruft die 642

D.

Der am Creuz ist m. 644
 Der beste Freund ist in 706
 Der Herr der allerEn. 630
 Du, der du im Himmel 693
 Du gepresste Seele du 683

E.

Es ist nun aus mit m. 679
 Es preiset seine Liebe 633

F.

Fahr nur hin du schn. 669
 Frisch auf mein Seel v. 688
 Für deinen Thron tret 696

G.

Gib Fried, o frommer 701
 Gott der wirds wohl 708
 Gott mein Herz dir 699
 Guter Hirte, wilt du n. 631

H.

Hast du denn Jesu dein 653
 Herr Gott du kennest 680

Herr Jesu hilf, dein 701
 Hinweg ihr zweifelnd. 691

I.

Ich singe dir mit Herz 624
 Jesus ist gar ein süßer 641
 Jesus ist mein Leben 640
 Jesu meiner Seelen 650
 Jesu meines Herzens 655
 Jesu meiner Seelen 635
 Ihr Eltern, gute Nacht 682

K.

Kom, Kom o heller Mor. 658

L.

Lämlein, Jesu, Jehov. 633
 Laß mich dein seyn und 714
 Lob und Dank sey dir 702

M.

Machs mit mir Gott 709
 Meine Arbeit geht zu E. 677
 Mein Gott dein h. Bib. 713
 Mein Gott du bist an 627
 Mein Gott ich schwebe 707
 Mein H. J. mich erhöre 649
 Meinen Jesum will ich 684
 Meines Lebens beste J. 671
 Mir ist ein geistlich Kir. 623
 Mir nach spricht Ehr. 670
 Mit Jesu fang ich an 633

N.

ange sw.
 blot. 641
 a.
 702
 Mar.
 a 655
 cho 643
 ata,
 N. 669
 orija.
 R. 670
 acuba
 ej 685
 u.
 a 633
 664
 u 675
 625
 689
 645
 691
 647
 E.

N.

Nichts bessers ist auf 656
 Nun gehen wir zur N. 698
 Nun last uns gehn und 704
 Nun preiset alle Gdt. 627

D.

O Gott, die Zeit eile 677
 O Gewissenspein, ach 661
 O JesuChriste wahr. 632
 O Jesu, du mein hoch. 637
 O Jesu, treuster Heil 699
 O Lämlein, das von E. 664
 O treuer Heiland Jesu 629
 O treuer Jesu, der du 676

S.

Send stille Sinn u. G. 694
 Schafs mit mir Gdt 710
 Schwing dich auf zu 665

U. B.

Vater, wo ist denn dein 628

W.

Wer Jesum bey sich 636
 Wohl auf mein Herz 694
 Wohl dem Menschen der
 nicht wandelt 667
 Wunderlich nur selig. 712

IV. Serbski Pokasowar.

A.

Ach dy wuladam ja 655
 Ach kak wekelu ho kym. 675
 Ach Kneze, luby Sboz. 629
 Ach nek wateze mi 667
 Ach so moja smertna 686
 Ach wostajn pschinas 711

B.

Bob icho sboznje wodzi 708
 Bozo, moja Khowanka 634
 Bydz troshtna moja 688

C.

Czin somnu Kneze po 709

D.

Derje temu, kotryz nejn 667
 Dyz nasch Knes Jes. 64
 Dzak bydz tebi saspe. 699
 Dzens Dusche, wotp. 694

J.

Ja ktebi, Bozo, pschist 696
 Ja kwatam Bozo ktw. 710
 Ja

a pluwam tu na 707
 a ho tezi Božo, djač. 624
 i wišam twerdije na 645
 Injo, Iesu, Jehov. 633
 Iesu moj wotpoczinko 635
 Iesu moja wutroba 695
 Iesu dobry Pastyrje 631
 Iesu duschje wolšchew. 650
 Iesus Krystus je mi 643
 Iesus žiwych čini 640
 Iesus wostanje mi lubny 684

R.

Krystus, Krystus, Kr. je 674
 Ršcheszijenjo poβtuch. 696
 Ršcheszijenjo ach tu nej 685
 Ršchizuj wotajo scho 642
 wataj, Duscha, kpsch, 647

L.

ij duchomna je Zyrk. 623

M.

te moj Iesus swebel 649
 ti hu sдобne swebel. 671
 Moj Božo Čjaš metk 677
 Moj Božo, tvoja Bib. 713

Moj Božo, ty hu wkošj. 627
 Moj Čjaš njetk klonzei 677
 Moj je schon ton Ršchiz. 644
 Moj Sbožniko najšw. 699
 My ho njetk lenycj 598

N.

Na Boha ho spuscheč. 625
 Na prjenim Dnsu po 648
 Nasche Džeto le ho 677
 Na tebe, Božo, stajnje 691
 Njetk je scho somnu 679
 Njetk kwal, o Duscha 676
 Njetk s Boha saspjew. 704
 Njech stajnje sarwoštan. 714

D.

D čiče Jehnjo IEs. 642
 D Kryscheče Sswjetko 632
 D Jehnjo, ty wot wjecč. 664
 D Iesu Kralo najw. 637
 D Iesu Meno najβlot 641
 D Iesu tvoje Kiane 646
 D Sswjetk, ty stwojim 6
 D hmielny Božo Wjer 7
 D hmielny IEsu, kiž ty 6
 D tej wulkej styβknošje 66

P.

P.

o, o hrojeta Ser. 658
amnu, tak teje Kr. 670
ci, prejez, wy Mybl. 691
ej se hrojetnym 669

S.

ien Duscha, Bohu 694
dier ho hohrje kneb. 665
chtuj Krysta sakhow. 636
djerz twoju Zyrkei 701
I Esuhom sapocznu 638
Samjelny Bozo, mi ho 702
Samjelna wokna wut. 689
stem Boza Lubosi 633
Ssy da, o I Esu mi zyl. 653

T.

Za jeniczka Moz na
Zam horkach v oes.
Zon Elz nascha S hohn.
Zon Knes, liz S swjet
Zu ro S swjeci niczo
Zy, liz by tam na Neb.
Zy snajesch Kneze moj

W.

Wedz me dijemnje, T.
Wobezejena Duscha
Wotze, by ty s dejschn
modu
Woj Starschej, dobru

Es glan
Z na
swontac
je, ich f
a heci,
newebro
twoj, zu
je jim j
Lubl, a
ue jim
2. La
fappene
cosnos
snuztach
Swjeci,
tam wo
ho czas
ho hott
bedicz,
wycznie
3. La
Hadama
ho pschi
spio, jnd
roz hwyec
penje na
wofebne
mi w tra
Dza we
duscha
Staraci
4. La
zjenio
owofte d

Es glänzt der Christen inwendiges Leben etc.

Zych Ršcheszjanow snuzkom na wjera ho šwjeczi, dnj swonkach to šlonzo jich spariko je, jich kwjetka ho selemi wšny a hjeczi, ton šywobik spjewa, dnj newedro dje, teišch nichto, hacz woni, tu krašnos; ueshoni, kiž je jim jich nebesti kral JESUS Lubik, a pšehes wjeru na wjecz: ne jim je ho šlubik.

2. Kaj! woni šu swobnka te fapene dječzi, ton šwjat jich sa eosnos; a sa niczo ma. Kaj! snuzkach jich lubosua rjanos; ho šwjeczi, teišch Bohu a cžlowi-šam wonenje da. Ton dživ te ho cžaka, kiž dnju teho kwaša, ho hottuje s Jesušom sa blidom kedič, a we jeho kralestwi wjecznje snim kuezicž.

3. Kaj! woni šu rješneho Hadama dječzi, rječ wot nje- ho pšchinarodženy sehjem je, pia, jndža a pija, kaž drubšy we šwjeczi, teišch šehelake czer- denje na nich tu dje. Šhtož rošebne maju, pšhed drubhi- ni wšraju, je to, so ho nochje- ža we šwjernem paracž, jich ušcha ho dycbi wo nebeste- taracž.

4. Kaj! snuzkach šu Ršche- žjenje šbojškeho rodu, a kra- owste dječzi, jich porodžik je,

ton wjeczny Wotz Jesus pšehes Duchu a wodu je šobu sehje do nebja pšehedžik je, ta bras- trowška žyła, a žandželska šyła, ta spjewajo Bohu cžes; da, so scho šinczi, a šrijannmi křis- schemi wešelje klinezi.

5. Čži nemožni Ršcheszjenje šdžerža tych ludži, šu šmjerom, dnj ropota pošny šwjat je, woš bobacža drubich, hacz runje šu kudži, šu na šwjeczi, ale jich myšl knebu dje. Šsu jako cži šrudni, a šdadža ho bludni, a tolla šu wešeli štajnje we Dus- chu, a recža tu wjeruos; po Pawoža špruchu.

6. Knes JESUS šam praji: Dnj ja šwam pšchindž wudu, ššewicž ho šwjetej, da ššewicž tejšch žu, tu wjerjazu newest- u pšhed šwjatom kudu. Še kraš- noszi, bešbožnym knapčozenju, cži budža ju widžicž, a šam ho hidžicž, so šu tu ša šupu a blas- šmowu mjeli, kiž njek ho pšhed krašnoszu bšošeczi a bjeli.

7. D loškaj ty šemja a štra- duj ho jara, tu tajkeho bojškeho šymenja dla! o wešel ho taike- ho krašneho dara. Šo šarodawč- je pšchichodnoho žonowanja, dnj, škornych njek šudža, cži selemi budža, da budža cžišam ho se- lenicž šobu, kiž njekto, o šemja, tu šdychuju šobu.

8. Ach JESU! nech twof Duch nas potajnje wuczi, so

ty nascha sruzkomna psychnosz
sam by, dai wustwolicz potaine
puczje nam ruczje, hacz runje
pod kschizom a stysknošzu bmy,
njech bwyet nas sluch, rječa, a

psched nami cziela; Boh budze
nas junu na prawizu stajicz, a
pojeze sem kemni, wy moji,
znam prajicz.

Dajcze so nam k Bohu mo-
dlicz a wutrobaje sdy-
chowacz: Sreze. Ty chyn do
nas plodzicz, nowho Ducha, a
nam dacz :: so moli, wekelje,
tebe kwalicz wutrobaje ::

2. O moj Iesu! twoja Ra-
da, siewi so tej Wutrobi, te-
mu kiz ju prawje žada, pschi-
neke Trošcht w Šrudžbi :: te-
dny ma Wekela, dosz ta sty-
sina Wutroba ::

3. O! da nedajcze nam wu-
stacz, Boha kwalicz wutrob-
nje; Jeho bwyate Puczje pyt-
kacz, pponich kodzicz sezerpli-
wje! :: nad tymi, wekelje, ku
czi Šweczi kodžili ::

4. Kajž budža renje spjewacz
Halleluja. bwyaty je, nasch
Boh, kiz je nam dak pschjetracz,
na Semi scho sezerpliwje; ::
Njetko bmy, romadžje, k Kry-
stusom we Towarštwi ::

5. Wch mmy tu tajku Kraš-
nosz; my bmy stajnje wekelj;
tu je tajka rjana Žaknosz;
tu bmy krašnym Towarštwi;
:: Romadžje, kajž Džeczi, wot
jeneje Maczerje ::

6. Nesnajecze wy tych Ludži,
kiz wtej bjelej Draštzi du? to
su czi, kiz bjechu schudžje, na
Semi schjem na puczju; :: to
su czi, kiz wtej Krwi Krysta
su so czištžili ::

7. O moj Iesu! žyl nas wu-
czicz, posnacž tu, kak sli my
bmy, so my nicžo, hacz Eže
šrudžicz, sezechami, tu možemy:
:: tehodla, bje Musa, schytim
tajž ho Šbožnika ::

8. Pschindž moj Iesu! kemni
jeno, do tej cziemnej Wutroby;
Sjew mi twoje bwyate Meno,
mojej Duschie Pscheczeto: ::
so ja tu, psches Radu, pschin-
du k prawem Posnacžu ::

9. Njech twoj bwyaty Duch
me wodži, k Zorku teho žive-
nja; a mi do Wutrobi plodži,
Trošcht, dnž pschindu Čterpe-
nja :: so ja tu, stobu du, Iesu
psches kschiz k Wekelu ::

10. Jeno dai Mož, k Wobso-
koszje, schjeduje mi tu pschemi-
nyč, moje Njechi, cžerta, Šlo-
sžje, kiz so žedža pscheczivicž ::
so bych ja, se Šwjeta scho-
do twojho Kcalestwa.

budze
nici, a
moji,

Ludji,
u? to
je, na
:: to
Krysta

as wu-
sti mn
acz Eze
so zemny
schytim

! kemni
utrobny;
Meno,
keto: ::
přchin

ty Duch
po žive
bi plodzi,
Eierpe
du, Jesu

Wofko
přchewis
ra, Slo
czimicj ::
jeka schol

